

Kumar D. H.

అయన్ మాజీన్

పచ్చనిసంసారం

స్ట్రీక్ట్ డిస్కంట్రిబ్యూషన్ లిమిటెడ్ * ఇన్ ఛార్జ్ ఆఫ్ నారాయణ
లక్ష్మీ ఫిలింస్ లాజ్

LAKSHMI

అన

ప్రతి ఇంజనీరింగ్ అవసరం

పేట్ పేన్

గంటలు 300 నుండి
400 ముందు వూరిలు
చాలా చీలు చేయవచ్చు

సెనర్

గంటలు 14000 నుండి
15000 వరకు పలచని
తుల్యత తరగవచ్చు

ప్రతి ఒక్కరి అవసరం ప్రతి ఇంటికి ప్రత్యేకమైన అల్ట్రామినియంట్
చేయబడ్డాయి ఒకప్పు చాలా తక్కువ రుప్స వట్టపు వాడటం తేలిక
కాలం పొడవు అవుతుంది అన్ని చెద్ద దుకాణాలలో దొరుకుతాయి

అయోరుచేయువారు

ఐ. వి. బ్రదర్స్

ఇన్స్టిట్యూట్ ఎస్టేట్, ఎస్సారి (గుజరాత్) పోస్ట్ 493

ADROIT/IB/1

రిటైర్ ధర రూ. 35 లు. టాక్సుతో సహా. హైదరాబాదు, సికందరాబాదు.
రాజమండ్రి, విజయవాడ, పాళూరు, గుంటూరు. పైలు. పోలాచి, ఏలూరులలో
దొరకును.

తొమ్మిది

అగవులోనే శ్రీకృష్ణాష్టమి, 1963లో కృష్ణాష్టమి సందర్భంలో
అగవు జ్యోతిని ప్రత్యేక కృష్ణసంచికగా వెలువరించిన సంగతి కొం
దరు పాఠకులకి నా జ్ఞాపక ముందే ఉంటుంది. ఈ సంవత్సరం అంత
అవకాశం లేదు గనుక కీ. శే. జలసూత్రం రుక్మిణీనాథ శాస్త్రిగారు
రాసిన ఒక కృష్ణకథను ఈ సంచికలో పునర్ముద్రిస్తున్నాం. (పే 11)

• • •
లిఖితుక్కుల హెషతో ఆంధ్రదేశంలో ఓ చిన్న గారి
దుమారం లేవదీస్తున్నాడు మహాకవి శ్రీ శ్రీ (పే 81)

• • •
శబ్దం తన్నాశ్రయించింది కనుక పట్టి బంధించిన మహాకవి
శ్రీ శ్రీ "పదబంధ ప్రహేళిక"తో పాఠకుల మెదడుకు మేత
Supply చేస్తున్నాడు. (పే 18)

• • •
దీపావళి ప్రత్యేక సంచికకు మరి రెండు Regular సంచికలు
మాత్రమే గడుపుంది. ఇదివరలో ప్రత్యేక సంచికలన్నిటితో మిమ్మ
ల్నిలరించినట్లు ఈ సారికూడా అనందించ చేయగలమని హామీ
ఇస్తున్నాం.

(వైఎస్ఆర్)

మెత్తని మృదువైన లేప్రాయపు
ముఖవర్ధిస్తున్న ఇస్తుంది
పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్

అక్కర్లేమా? పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్తో వుండే ప్రత్యేక
హ్యామిలింట్ వల్ల మీ తర్వాతికి చెప్పాలిగా వుంటే కేవలం వుండే
దాని గానీ దుమ్ము వాతావరణము నుండి కూడా రక్షిస్తుంది. ఇటుంగా
కూడ నివసించి పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్ ఒకటి ప్రత్యేకంగా
వాడవచ్చు కేవలం గంటల కొద్దీ మీ సంగారం చెక్కుచెదరకుండా
వుండటానికి మీదర్ వుండగా కూడా వుండగలగలవచ్చు.
ఈ సైజులో లెక్కచేయ్య వానిషింగ్ క్రీమ్ అలాగే ఈ
సాంపి—లాన్—మీడియం—సైజు

పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్—విశిష్టమైన పాతర్ పునాది

సచిత్ర మాస పత్రిక
41, బి. జి. రోడ్.
టి. నగర్, మద్రాసు-17.

విడి ప్రతి వెల

1 రూపాయి

ఏడాది చందా

పన్నెండు రూపాయలు

సంపుటి 8

ఆగస్టు 1970

సంచిక 8

మేనేజింగ్ ఎడిటర్:

వి. వి. రాఘవయ్య.

ఉత్తరాణ	9
యోగద	11
—అరుక్ కాఫీ	
వదంబ ప్రహేళిక	16
—శ్రీశ్రీ	
అవరకవి	17
—ముదిగొండ శివప్రసాద్	
వవిశిష్టాని పరిజ్ఞానం	25
అశల శిఖరాణ (సీరియల్)	26
—యద్దనపూడి సుబ్బరాజురాజు	
బాగు కథ	33
—పాత్రో	
నాగు పిగరెట్ల కథ	51
—ఎ శ్రీధర్	
తెలియని విలువలు	63
—ముప్పిరాం శ్రీధరమూర్తి	
మా శ్రీమతి మహాత్మాం లేక	70
నా సూరవ కథ చరిత్ర	
—ఎన్.వి.యారావ్	
ఏప్రిల్ పూర్	74
—అలూరి సుబాష్ బాబు	
లిమియూక్లు శ్రీ శ్రీ	81
రాక్షసి, నీ పేరు రాజకీయమా?	
వర్ణిల్లు (సీరియల్) —అనివిష్ణు	85
గారిం రాసిన ఉత్తరాణ	86
—లత	
నినిమా	97

ముఖచిత్రం

రామచంద్రనాథి

'తల్లితండ్రులు' లో

జగన్మయ్య. పాపిత్రి. సోభన్ బాబు.

Edited and Published by V V
Raghavalah and Printed by
K. Domodaram at Sri Kalah-
Printers, 83, Lake view Road,
Madras-33.

దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక

మెకానికల్ డాటా

పేజ్ ఏరియా	28 × 21 సెం. మీ.
ప్రింట్ ఏరియా	21 × 17.5 సెం. మీ.
ఆఫ్ సేజ్	10.5 × 17.5 సెం. మీ.
కాలమ్ సంఖ్య	3
కాలమ్ సైజు	21 × 5.5 సెం. మీ.

అడ్వర్టయిజ్ మెంటు రేట్లు

జపెనింగ్ పేజీ	రూ. 250-00
లోపలి పేజీ	రూ. 200-00
లోపలి సగం పేజీ	రూ. 110-00
నాల్గవ కవరు పేజీ	రూ. 600-00

(మూడు రంగులు)

బ్లాకులు, స్టీరియోలు అంగీకరింపబడును

వివరాలు :

అడ్వర్టయిజ్ మెంటు మేనేజర్

జ్యోతి

41. D. బర్క్లడ్ రోడ్. టి. నగర్

మద్రాసు - 17.

దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక

దీపావళికి ముండగానే అన్ని హంగులతో, అనేకానేక ఆకర్షణలతో అభిమాన రచయిత (కృ)ల రచనలతో మామూలు సంచికకు రెట్టింపు సైజులో వెలువడుతుంది.

❧

ఆనవాయితీగా 'జ్యోతి'ని ఆదరించి అభిమానిస్తున్న పాఠకులకు, ప్రకటనదారులకు మా కృతజ్ఞతలు.

అదే విధంగా ఈ ప్రత్యేక సంచికను కూడా ఆదరిస్తారని ఆశిస్తున్నాం.

❧

'జ్యోతి'

41, వి. బి. రోడ్, రోడ్.

టి. నగర్, మద్రాసు - 17.

మీ కు తెలుసా?

5000 రూపాయలు 5 సంవత్సరాల వరకు

సోషల్ సెక్యూరిటీ డిపాజిట్ స్కీమ్.

క్రింద డిపాజిట్లు చేస్తే 5 సంవత్సరాలు ప్రతి నెలా రూ. 27 ఐ
ఇవ్వబడుతుంది. అదే మొత్తము 7 సం॥లు వరకు డిపాజిట్ చేస్తే 7 సం॥ల పాటు
నెలకు రూ. 29 ఐ ఇవ్వబడుతుంది.

5000 రూపాయలు కార

వివరాలకు 400 పై నున్న మా బ్రాంచీలో ఏ బ్రాంచీనైనా
సంప్రదించండి.

బ్యాంకింగు అవసరాలకు ప్రతి వారి బ్యాంకు.

సిండికేట్ బ్యాంకు

(భారత ప్రభుత్వం ఆధీనంలో వున్నది)

హెడ్ ఆఫీసు
మనిపాలే

కె.కె. పాఠశాల
కర్ణాటక.

జూలై '70 జ్యోతిలో మీరు ప్రచురించిన కథలో 'అశించని వాయుకత్వం' కథ వ్రాల్సేట్. ఆశల నిరాల బాగుంటోంది. బొమ్మలు మాత్రం అకర్షణీయంగా ఉండడం లేదు.

చిన్న మనవి ఏదీమా శీర్షికకి సరిపేజీలు వెచ్చిస్తున్నార. బాగానే ఉంది. కానీ, మీరు ప్రచురించే వార్తలని పేము. మీ వ్యక్తికంటే ముందుగా వెలువడే కొన్ని వారపత్రికలలో, చదివినవే. కాబట్టి అనవసరంగా పదిపేజీలు వ్యర్థ పరిచేయడం మరో మంచి కథని ప్రచురిస్తే మంచిది—ఇది నా అభిప్రాయం

పోతే, ఈ సంచికలో 'అందిరూ మారాలి' వ్యాసంలో. వ్యాసకర్త చేసిన సూచన బాగానే వుంది, కానీ దీన్ని అచరించే వారితమంది? ఆ సూచనని వ్యాసకర్తే తన పూర్వో మొదట అచరించకూడదూ?—ఇది జరగని పని. బుబ్బు

చెప్పినంత మళ్ళీ వు కాదు చేయడం. ఇలాంటి 'నివిమా' వ్యాసాలు వేల సంఖ్యలో ప్రచురించినా మన పరిశ్రమ పాత దారినే వయఃస్తుంది గానీ కొత్త దారులు వట్టడు. ఇది విజం.

వచ్చేనెం నుంచైనా 'జ్యోతి'ని నకలంలో అందచేయగలరని ఆశ్చర్యం.

—ఎడిటర్ కం సీనియర్

(విరంపులం. గంపాం)

అగష్టు సంచికకోసం చూసి చూసి కళ్ళు కాయలు కాచాము. 1వ తేదికి వస్తుందనుకున్నాను. రాలేదు. ఇకపోతే జూలై సంచికలో వీవాడేవిగారి 'అపు.పులి' కథ వరదగా వుంది. 'కనకామాలద్వి కథలో' నేటి సమాజంలోవున్న కళ్ళను గురించి బాగా వ్రాశారు అదివిష్టు వీరియర్ చాలా బాగుంటోంది. త్వరకా పూర్తవుతుందే మోనని భయంగావుంది గాలిట్ ఉత్తరాల' బోర్ కొడుకున్నాయి. అజంతా అంశం' అంశంగానేవుంది.

—ఇండిర, నిజయవడ

చూడండి, మీకే తెలుస్తుంది...
సర్వోత్తమ తెలుపుకోసం టినోపాల్ !

పరిశ్రమలను చూడండి, బట్టలను అభివృద్ధి పరిచే పరిశ్రమలను చూడండి, ఇంజనీరింగు పరిశ్రమలను చూడండి, అప్పుడు చూడండి. ఇప్పుడు ఎంత తెలుగా. కళ్ళ మీరు మిట్టమీద పడితే ఉన్నాయి! టినోపాల్ ఎంత తెలుగా చేస్తుంది! మీ చొక్కాయ. చీరలు. దుప్పట్లు. కువ్వలు మొదలైనవి మెరుస్తూ ఉంటాయి! దానికయే ఉచ్చు? ఇట్టకు ఒక పైపా కూడ కాదు! టినోపాల్ ను కొనండి. రెగ్యులర్ ప్యాక్, మిక్స్చరు ప్యాక్ మరియు టాప్ కి సరిపోయే పొద్దులు—మూడు ప్యాకింగులలో లభిస్తోంది.

® టినోపాల్ జె.ఆర్. గె.ఎస్.ఎ. రార్
స్వచ్ఛమైనదిగా రెజిస్టర్ చేసిన మార్కు.

నవంబర్ 11060 బొంబాయి 20 ఎ.ఆర్
ఏ.ఎ.ఎస్. 11060 బొంబాయి 20 ఎ.ఆర్

య శో ద

యశోదా. నీకన్న పేరు ప్రఖ్యాతు లెవరికున్నాయి అదృష్టం అంటే నీదేనే. అంది ఒకావిడ. అనడానికేం. అనేవారు ఏదో ఒకటి అంటూనే వుంటారు.

నాదేమిందయ్యో, అని అన్నాను. ఏదో నక్రమ కోసం అల్లగ అన్నా నను తుంటారు. కాదు నిజం.

నాదేమిదీ నిజానికి. ఏదన్నా గౌరవము అంటూ వస్తే అది మా అబ్బాయి వల్ల వచ్చింది. అంతే.

అడుగో, నోరు జారింది మళ్ళీ. మా అబ్బాయి అనగూడకు. ఆ లోకేశ్వరుణ్ణి అనుకున్నా నెన్నిసార్లు నోరు జారు తూంటుంది.

నేనై చెప్పుకోగూడదుగాని, సర్వేశ్వరుడు అబ్బాయి ఏమిటి? తెలుపు తెలుపటిసారి కన్నుల పండుగ అయిన పుటినుంటి అతను ఏదో తెలుగుగా కనిపిస్తాడు కాని, మామూలు బిడ్డడుగా తోచడు.

అడవిల్ల. అడవిల్ల...యశోదకు అడవిల్ల అన్నార అండమా. నవ్వులాటకే అన్నారో, నిజంగానే అన్నారో గూడా

తెలిదు నాకు. సామ్రాస్థి పడుతున్నాను మళ్ళీ. తెలివి వచ్చి చూడ్తున్నావా పక్కలో, పాత్రికల్లో ఉన్నాడు కన్నకండ్రి.

కళ్ళు తెరుచుకుని చూస్తున్నాడు. అనగా ప్రేమగా, భక్తిగా పాప కళ్ళ లోకి చూడ్తున్నావా, అది కళ్ళ! అబ్బే సూర్యచంద్రులు ఒక్కసారిగా వికసిం చిన సూర్యచంద్రులు, ఇరుగమ్మలూ వచ్చారు. పొంగమ్మలూ వచ్చారు. అంగ రతుతులు వేరారు. జోజోలు పాడారు. కలకలలాడుతూ నవ్వుముఖాలతో అమ్మ లక్కలు ఎవరి దారిని వారు వెళ్ళారు.

నాకు కళ్ళిల్లో నిద్రించేవాడు. బ్రహ్మాండం అంతా తన ఉయ్యాలలో జేతుకున్నవాడు-మా యింట ప్రపల్లెలో ఒక అయ్య యింట, ఒక అమ్మగుండెలో ఉన్న ఉయ్యాలలో నిద్రిస్తున్నాడు అని అప్పుడు మాకు తెలియదు.

కీ॥ శే॥ జలసూత్రం రుక్మిణీనాథ నామి

ఎక్కణ్ణుంచి కచ్చిందో, చుప్ప నాతిది, పూకనట రాక్షసి కచ్చింది. బాణాన్ని చూసింది. వివ్వంది. మూర్ఛా దింది. ఎత్తుకొంది. అనుకునేను పాపను ఎవరి చేతికి యివ్వను? ఎత్తుకోడం తెలిక ఏం చేస్తారో అని.

వద్దయ్యా అని అంటూనే వున్నాను. ఎత్తుకొంది. పాటు ఇస్తూ అంటుంది చెబితే వివరం. ఇది కొచ్చినవారిని ఏం అంటే తప్పా అని, దైవం మీద భారం వేసుకుని చూస్తున్నాను. కన్నయ్య పాటు తాగడు. పారే-దాని ప్రాణాల్ని త్రాగేశాడు. ఉం చుం చూ...అంది వింటింది. వింటుంది. గిరిగిలలాడింది. కళ్ళు తేలేసింది దాని వికృతకారం చూచాక అప్పుడు తెలిసింది, ఆదో దుర్బుధులది అనీ, చంఃబోలు కచ్చింది అనీను ప్రేపల్లె అంతా గుప్పమంది. ఎక్కడో, గడిచామనచ్చారు చూచారు ఎవరు వస్తేనే, ఏమయితేనే. నన్న తన లోకంలో తానున్నట్లుగా తియ్యాల తొట్టిలో కట్టిన గిరిక్కాయను చూస్తూ తనకేం పట్టకట్టు పరున్నాడు, మొద ట్టుంచీ అంటే వాడి పని. చేసేది చేస్తాడు. ఏమీ ఎరగనట్టుంటాడు. ఏమి టిరా నన్నా అంటే - సంకాశాది— నాకేం తెలిదయ్యా అంటాడు. ఏం అంటాం. అల్లాంటి వాళ్ళను.

మరోనాడు—

వీదో, వందగో పబ్బమో కచ్చింది. ఊరెలా నోములూ, పూజలూను. ప్రతి వారికీ చేతినిండా పని. ఎక్కణ్ణుంచి

కచ్చిందో...ఒక బండి దాన్నిండా ఏకేవో వస్తువులు తొట్టె దగ్గరికి కచ్చింది కిష్టయ్య కాలు పాగతినీ—అంత బండినీ ఒక్క రన్ను తన్నాడు. బాలుడొక్కడే? బండి ఎక్కడ? అంతబండి-ఫెక ఫెక విరుచుకుని పడింది. బండినిండా వున్న వస్తువులు మట్టిపాలయినయ్య. అది వివం వస్తువులుట. మనకేం తెలుస్తయ్య. మహా-యోగులన, మోగీశ్వరుడికీ తెలియాలి గాని అందుకే—ఒక్క తన్నుతో నేల పాటు తేళాడు స్వామి.

చల్లని కన్నెల, ఆరుబయట మంచాలు వేసుకున్నాం. తీరికగా కలుగ్లు చెప్పకుం టాన్నాం. మంచం మీద కెల్లకిర్రలా వరుండి చూస్తున్నాడు కన్నయ్య, ఎక్క డ్నించి కచ్చిందో నుడిగాలి. రావడం ఏమిటి? గిర్రున పసివాణ్ణి ఎత్తుకొని పైకి పోవడం ఏమిటి? అందరం చూస్తూనే వున్నాం. ఏం చేస్తాం? కృష్ణ, కృష్ణ అంటూ అలగోలు బాలగోలుగా వున్నాం. అతివికస్పి వచ్చినప్పుడేం గతి?

అంతలో మిన్ను విరిగి కడ్డట్టు అయింది. దయ్యం మొహమూ వాడూ వీడూ రాక్షసుడేట—నేల వడ్డాడు. కిష్టయ్య సభ్య మొహంలో మంచంమీద చేరాడు. తానురపువ్వు రెక్క, సంపెంగ పువ్వు మొగ్గ కలగలేదు. అంతలేదు. కలర లేదు. కిల కిలలాడుకున్నాడు.

ఇక చూడండి. ప్రతివాడూ చూ యింటికి అంటే చూ యింటికి అంటూ విలుచుకొల్పేవారే ముద్దు చేసేవారే.

సర్వసముద్ర—ఒక యింటా దిగుతావా!
క్రేపల్లె అంతా వాడి యిష్టరాజ్యం
అయింది. అంతేకాదు!

బాబుకు పొద్దున్నే మేల్కొలుపు
తులు పాడాలి. కళ్ళు విప్పకు పీ
వట్టన, ఏక్కడలేని మారాం చేస్తాడు.
యోగవిద్ర పోతాడు. ముఖానికి చేయి
అడ్డం పెట్టుకుని—కళ్ళ సందుల్లోంచి
చూస్తాడు. ఊ—అడింది ఆట పాడింది
పాట.

వెన్నంటే అమితమైన యిష్టం కన్పించు
మొరట్లో మజ్జిగాగాని సుఖించదు. ఈ
వెన్న నానా రొమ్మ పెట్టింది. వాయగా
మనకేం పాడి తక్కువా, వెన్నకు
యింత లోటా? అని ఎంతో చెప్పి
చూశాను.

అంతలే వింటాడు. ఊరు ఊరంతా
పీ కొలిక్కి తెచ్చాడుగద. ఏడి! వోడు
కోహిడి కొడుకు రాముడూ కలిశాడు.
ఇంక పట్ట పగ్గాలేమన్నాయ్!

గోవితుల రావడం—మీ అబ్బాయి
యిట్లా చేశాడు, మీ అబ్బాయి యిట్లా
చేశాడు అనడం యిదో మేళం.

వాళ్ళకు తెలియాలి గాని, మా
అబ్బాయి కేవలద్రా మీ యింట్లో వాడు
అల్లరి చేయటం మీ అదృష్టపుద్రా...
అని మనం చెప్తామా? చెబితే బాగుం

టుండా! ఎన్ని చెప్పినా వింటారా!
ఒకరా యిద్దరా? గుంపులుగా గోపె
మృత్యు రావడం—యశోదా, చూశా—
ఏదేం చేశాడో, యశోదా చూడు ఏం
ఏం చేశాడో మీ అబ్బాయి అనడం
ఇదేమన్నా చాటు మాటా! వాళ్లు అల్లా
గగ్గోలుగా చెప్తుంటే నా చీరకుచ్చెళ్లు
పట్టుకుని వాడు అక్కడే వుంటాడాయ్.
నాన్నా నిజమేట్రా? అని అంటే—
నాకేం తెలిదమ్మా అంటాడు. నాకండ్రి
అబద్ధం అడడు. బాబూ యింకెప్పుడూ
అల్లా చెయ్యకమ్మా అంటే, వుత్తడమ్మా
పోనీ నేనేం చేశానో వాళ్లకే చెప్పుమను
అంటాడు. వాళ్లా చెప్పరు. ఏడా ఏం
ఎరగనంటాడు. ఏం దారి? మా కొడుక్ని
యిట్లాగన్నాడు. మా అమ్మాయిని
యిట్లాగన్నాడు అన్నార చివరికి నేను
నిగ్గదీసి అడిగితే.

పోండి. పనివాడికి పాపాలు అంటు
గడ్డున్నార అన్నాను. వెళ్ళారు. వెళ్ళ
కేమి కేస్తారు? నిజమైతేగా...నిష్ఠూరం
వెయ్యడానికి.

* * *

ఫీ, ఫీ, మన్ను లింటారా ఎవరన్నా
అంటూ కనురుకున్నాను, నిజమే. ఇకన్
డనుకుని ఏం లాభం? అన్నానమ్మా,
అన్నాను. ఊరికే అనడం కాదు. దండిం
చేస్తే అన్నాను.

ఈ త్తదమ్మా...అన్నాడు నవ్వుతూ.

నాడు నవ్విసక్కుడల్లా, నా కోపం ఎగిరి చక్కో పోతుంది. నటకేఖరుడు మరి. దొంగ నవ్వులు నవ్వేవాడు. ఆ నవ్వు వొక్కటి కాదు. కోటి జన్మలు సాధికం అయినై అని పించడానికీ. అట్లాగే దొంగనవ్వు నవ్వాడు అనుకుని చిట్టి బెబ్బి యిట్టే వేశాను.

అమ్మా-నేనెందుకు మన్ను తింటా నమ్మా అంటూ నోరు తెరిచాడు. మన్నం దకు వుంటుందీ అ నోట్లో.

మన్ను, మన్ను. నా మాతే మన్ను. అ నోట్లో—విరాట్ క్యరూపం వుండి విశ్వేశ్వరుడి నోట్లో విశ్వం విశ్వమే వుంది. నన్ను నేనే నమ్మలేకపోయాను. నేను యశోదనేనా? కళ్ళు చెదిరిపో యాయి నాకు. చక్కన తెలివి వచ్చింది. కృష్ణా, జగం ప్రభూ! నిన్ను కనిపెంచ డిమా నా అదృష్టము. నీ మాద్దు మరి పాలు చూడడం నా జన్మకు సాఫల్యం. నీ అంది చందాలు నీ పూయలు, నీ లీలలు కల్లారా చూడడం, నేన వేల జన్మల తపస్సుకు ఫలితం. నాన్నా నన్ను మన్నించు. ఈ లీలలు చాతించు. చూడలేను అన్నాను. చేతులు జోడిం చాను. పాదాలు ముద్దెట్టుకున్నాను. తొలబడ్డాను. కాబి ఎగిరి నా వొళ్లోకి దూకాడు.

ఓ...

నిజమే నాదే అదృష్టం.

ఏం అదృష్టం, సర్వేశ్వరుడు కుమారుడు కావడం ఎంత ఇదో చప్పు చప్పున తెలిసి వచ్చింది.

నాన్నను చూట అనలేను. ఎవరన్నా అంటుంటే నహించలేను. నాదో కెరె అనుకునేవారూ వున్నారు. అనుకు న్నారూ నూదా.

ఎవరో కొద్దిమంది. లేక లేక కలిగిన సంతానమమ్మ యశోదకు. ఆ కొడుకు ఏం చేసినా చూస్తూ వుంటుంది అనే వారు.

నాళ్ళకేం తెలుసూ? పిచ్చివాళ్లు. నా బిడ్డ దేవుడు.

పువ్వును చూడచ్చు. చూడకపోవచ్చు పరిమళాన్ని చూడకపోవడం ఎవరికిరం?

కొండ ఎత్తాడు నా బిడ్డ. ఊరు ఊరంతా దబ్బాలు పెట్టారేమరి? దేవతలకు దేవతలే నాసోహం అన్నారే మరి.

నాన్నా, ఈ రుడుకు పనులు మానుచూ, అన్నాకు. నటకేఖరుడు నవ్వాడు.

లాలనగా, బుజ్జిస్తూ- నా కోసం నా కోసం యీ రుడుకు పనులు అంటు న్నాను.

చప్పున నా నోరు మూసివట్టి, నన్ను ముద్దు పెట్టుకుని పరి అన్నాడు-అయ్యో నా మీద బెంగ పెట్టుకోకు. అంతగా అయితే నీకు ముడు చెప్తారే అని.

ఇదేం వరం. ఇవాళ ఈ అఘాయిత్యము చేస్తా అని ముందే చెప్పాట్ట. అయ్యో, నా గుండెలు అగుతాయా? నేనేమి పోవాలి?

ఏనీ మహానుభావులకు తల్లులైనవారు పడే కష్టం.

కాళింది మడుగు కథ ఎవరెవరు? ఆ చాయలకు ఏ ప్రాంతానా పోయిందా? అలా కళ్ళి ఎవరయినా బతికి బయట పడ్డావా? అయ్యో. కాళింది మడుగుకు వెళ్తున్నా అన్నాడు. వొద్దు వొద్దు అన్నా వింటాదా? పిద్దు అని అనకవసరం మాట నేను అనగలనా? అల్లాగని చీ పోయిరా నాయనా అనీ అనగలనా?

కృష్ణా, నాకు యిదేం పరీక్ష?... అని కళ్ళ నీరు ఆపుకొన్నాను.

అయ్యో, పోనీ నువ్వు రా అన్నాడు ఆ దీమా ఏ బిడ్డకు వుంటుంది. తెళ్ళాడు.

ఊరు పూరంతా. ప్రేమలై ప్రేమలై అంతా అక్కడే వుంది. విడువండి! అతి శుభమారణ్యున ఆ పాదాలు, తామర రేఖలవంటి పాదాలు, శుభిమెత్తని యోగుల మనస్సులలో చిందులొక్కే నా బిడ్డ పాదాలు కాళియుడి తలపై నాట్య మాడినాని. ఆకర్షణపోయాను. నాన్నా. అన్నంతపని చేశావుగదా అనుకున్నాను.

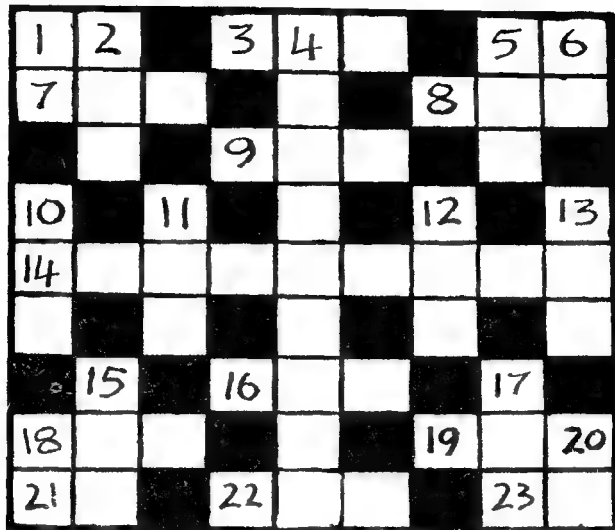
నా బిడ్డ నటసార్యభాముడు నాకేనీ

యోనీ నవ్వాడు. ఆం ఆ నవ్వుకోసం— ఎన్ని జ్యోతియునా ఎత్తుతాను. ఎంత తపస్సు అయినా చేస్తాను.

పిల్లనగ్రోవిన ఎవరెవరు? గోపాల కృష్ణుడు. వేణు గోపాలకృష్ణుడు అయ్యాడు. గోపాలకృష్ణుడి మురళీనాదం—మురళీనాదయా! ఆ వేణునాదం వేద నాదం కదా.

పెద్దవాడయ్యాడు. బృందావనం పులికించింది. మీ అబ్బాయి చూడకయ్యో. చెప్పరాని వనలు చేస్తున్నాడన్నాడు. కలబాలి చాడీలు చెప్పాడు. వారి మాటలే దీవనలైనవి కన్నెలరాత్రులు, బృందావనం—కలకాదు, కల్లకాదు. కల్లారా చూడండ్రా అని సర్వమయుడు లీల నడిపాడు.

ఆ కన్నెల రాత్రులు నాకు తెలుసు. ఆ లీలులు నాకు తెలుసు. ఆ వేణునాదం. నాయక సార్యభాముడు గోపాలకృష్ణుడి మురళీనాదం నాకు తెలుసు నా హృదయానికే తెలుసు. నేనింక వందజ్వలలు, వేనవేలజ్వలలు ఎత్తనీ—ఈ నా బిడ్డ—మళ్ళీ అంటున్నాను. అనగూడదు అని తెలిసికూడా అంటున్నాను. నాబిడ్డ మహాజ్ఞాని. భగవంతుడు. సుశ్రేష్టుడు. నా కాలకృష్ణుని మురళీనాదం. నా తనవు నిండుతుంది. నా హృదయం నిండుతుంది. అదే నన్ను బలికిస్తుంది. కృష్ణా, జగద్రక్షకా అని చేరులు పోడించడం తప్ప నా యృవయం సమర్పించడం తప్ప—నా దేమిందీ? నాకేం చేరు ప్రఖ్యాతులు వద్దు. కృష్ణుడు నా బిడ్డను అని తప్ప.—చాళ.

అడ్డు

నిలువు

- 1 నా వశంలో ఏముంది? ప్రాచీనంలో
- 2 ఏదన
- 3 ఇనుప సరుకులో మూలికారసం.
- 5 అరణ్యం కాబట్టి
7. భూమిని చీల్చేది బలరాముడు
- 8 తాల్పేది
- 8 12, 18 సూచనలకి ఉదాహరణ.
- 9 కచట తవల తలకామని
- 10 కాదు మధ్య పెడితే స్పృశించాడు.
- 19 డబ్బు ముఖ్య మంత్రిది.
- మరి ముఖ్య మంత్రి పదవి ఎవరిది?
- 16 బహుళా ఆంధ్రదేశంలో 5 కోట్లు.
- 18 అనే కానేక పాలు.
19. ఎటు చూసినా యాక్టింగే
- 21 ఆట విడుపులో పట్టువదలు.
22. మలక కొమ్ముల వాడిమావు.
23. ఉన్న వాళ్ళు మరి తిని బలిని
- పోవడంతో ఒక పద్ధతి లేకపోలేదు

1. అక్షరం రెండే సార్లు అర్థం అనేకం.
- 2 గరువమారిన రుచి అరింటిలో ఒకటి.
4. నవ్వుదయ కడవానందులు ఓగంబర
- భక్తులు కాగలరు
5. A of murders అన్నాడు ఛార్లీ
- ఛాప్లిన్.
- 6 పిల్లిలేని వినకల్లి.
- 10 సరాయనం ఒంటరి?
- 11 ఎమ్ తో సృష్టికర్త-ఇక తిట్లు.
- 12 తినగా తినగా రెండూ తిమ్మ
- నండు.
- 13 కందంరానినవాడే కవి...చంపిన
- బంటు
- 15 1899.
17. ఈ టిక్కెట్లు ఎక్కో లు
18. ఇక విషయంలో శుక్రుడు.
20. అతినవ్వ ధోరణిలో తిరగబడ్డ
- నమస్కారం.

సౌల్యావన ఏచ్చే నెలలో. ఆగస్టు 20 వ తేదీలోగా ఆర్ కెఆర్ సౌల్యావన చంపిన వారి పేర్లు పై నందికలో ప్రకటిస్తాం. వాడుకలో ఉన్న ఒకటి రెండు ఇంగ్లీషు మాటలు కూడా పజిల్లో ఉన్నాయి.

అపర కవి

మంచిగొండ్ల శివపుసాళి
MA. Litt
(PND)

రైలు ఈడ్చుకుంటూ తెనాలి సేషను నుండి బయలుదేరింది. అసలే ఎంతా కాలం, దానికి తోడు పానెంజరబండి ప్రయాణీకులు విసరీతమైన ఉక్కతో వడతో సతమతమైపోతూ వున్నారు. సగ్గి రైలు స్లాబ్ పారంమీ నుండి కదిలే వమయానికి ఓ పెద్దమనిషి తనకంటే పెద్దదైన ఓ బెడ్డింగుతో తోసుకుంటూ ఆ ఎండలో పెచ్చెలోకి దూసుకువచ్చాడు. వస్తూ వస్తూనే బారిష్టరు పార్వతీశంలాగా ఎదురుగా వున్న ఓ గుండు వ్యక్తిపైకి బెడ్డింగు విసిరేశాడు. ఆయనెనరో తిరు పతి పోయిన స్తున్నాడల్లే వుంది. మళ్ళీ గుండు పొన్నినాయల్లే వుంది అసలే బకవైన బెడ్డింగు అందులో నూ ఎండలో నుండి వచ్చింది ఆకన్నాడుగా నెత్తికి వదేనడికి బాధ భంజనలేక ఓ మోసకు ఎదుపే లంకించుకున్నాడు. అప్పుడే రైల్వేకి వ మన బారిష్టరు పార్వతీశం మోచేత్తో అవతలి సీటులోని వ్యక్తి ఒక్క పోటు పొడిచాడు ఆయన విల విలా తన్నుకుంటూ జరిగాడు పక్కకు. పార్వతీశం ఆఖాకి నాక్రమించి ఓ చిన్న నకిలంపునంటి ఘుర్తుర ధ్వని చేసి నా

లుగువైపులా కలియచూచాడు. కొంత మంది విన్వేరపోయారు ఈయన పాహ సాకి. మరికొందరు కోసంతో చూస్తున్నారీ చేష్టలను. పార్వతీశం అటూ ఇటూ చూచి సీటును మరికొంచెం గట్టిగా స్థిరపరచుకొని విర్ల క్షంగా ఓసారి రైలు పెట్టినంతా వణికిలింది. ఒక్కసారి పెద్ద తేక పెట్టినట్లున్నాడు 'బొత్తిగా మన తెలుగువాళ్ళ కనబు బుద్ధే లేదండీ.'

అయితే ఆ ఎండలో, వడలో, సందడిలో త్రొక్కినలాటలో అమూదో ఆర గతి రైలుపెచ్చెలో తెనాలినాడికి బుద్ధి ఉన్నలా లేదా, లేకుంటే ఎందుకంటే లేదు! అన్న విషయాన్ని గురించి విచారించడం బటుచి కనీసం విలే ఓసర కూడా ఎవ్వరికి లేదు అందుకే ఈ పార్వతీశం ఏమాటన్నాడన్న నాట కనీసం ఆయన పక్కన కూర్చున్న వ్యక్తి గూడా పట్టించుకోలేదు. అయితే ఆయన అంతటితో ఉడుకోలేదు. తన మాట నిరూపించుకునేటందుకు వ్యూహానంగా ఉపన్యాసం ప్రారంభించారు 'అసలు బుద్ధి పున్నవాళ్ళయితే ఇలా ఒకే రైలుపెచ్చెలో ఇంతమంది ఎక్కుతారా! అక్షాలా ఇది

తెలుగు రైలు. రేటిగుంటనుండి విజయ
వాడదాకా పోతుంది. దీనిలో ఈ మే
మిటి: ఎవడన్నా పారివో కనుక చూస్తే
నవ్విపోతాడు—ఇది రైలు: అవలది
రైలు అని నేను అడిగుతున్నాను....
అ రైలువునో కాదో చెప్పే ఓపిక లేక
పాపిజెయ్య అలా సొమ్మిలి వున్నాడు
గాలి. కానీ పార్వతీశం అంతటితోనూ
తూరుకోలేదు. ఏ పల్లి వున్నా అమ్మేవాడికి
వల్లెనో లేదీ నిలబడి కత్తున్న కంచులా
మోగించి ఉపన్యాసం పొదిగించాడు.

'తెలుగువాడికి అద్దించేనదానికి మరి
కొన్ని తరతాత కూడా చెప్పుకాను
చిత్తగించండి - తెలుగువాడికి తెలుగు
వాడంటే పదము. నిర్మగలి ఎవరైనా
ఒక తెలుగువాడు పైకొస్తున్నాడంటే వాడి
కాలు పట్టి తాగి కీడ పడేసేవరకూ విశ్ర
మించకుండా రెండవండు కాను పైకి
పోవడం కాదు తెలుగువాడికి ముఖ్యం.
తోటి తెలుగువాడు పోతూండా చూడటం -
తెలుగువాడికి తెలుగు వాచావరణం గిట్టదు -
మెంజీ పంచకట్టు కావాలి. విజాం
షేర్వాణి కావాలి. మద్రాసు తఃఖాకు
కావాలి హిందీ కవిత్వం కావాలి - చివ
రకు పిల్లల్ని చావించేందుకు ఇంగ్లీషు
కాన్వెంటు కావాలి-అందాల తెలుగు-అవం
దాల తెలుగు నా పీరభాష తెలుగు-నా తేనెల
భాష తెలుగు ఎవ్వడికి అక్కర్లేదు....అనలే
అక్కర్లేదు... ఏమిటి జుద్దిహీనత ఎందుకీ
నాన్నెన్నో - అవలేమిటి అంట' పార్వ
తీశం రాజకీయ నాయకునిలా మాంచి

అవేంగా ఉపన్యాసదోరణిలో నడి తన్ను
తాను మరచిపోయాడు.

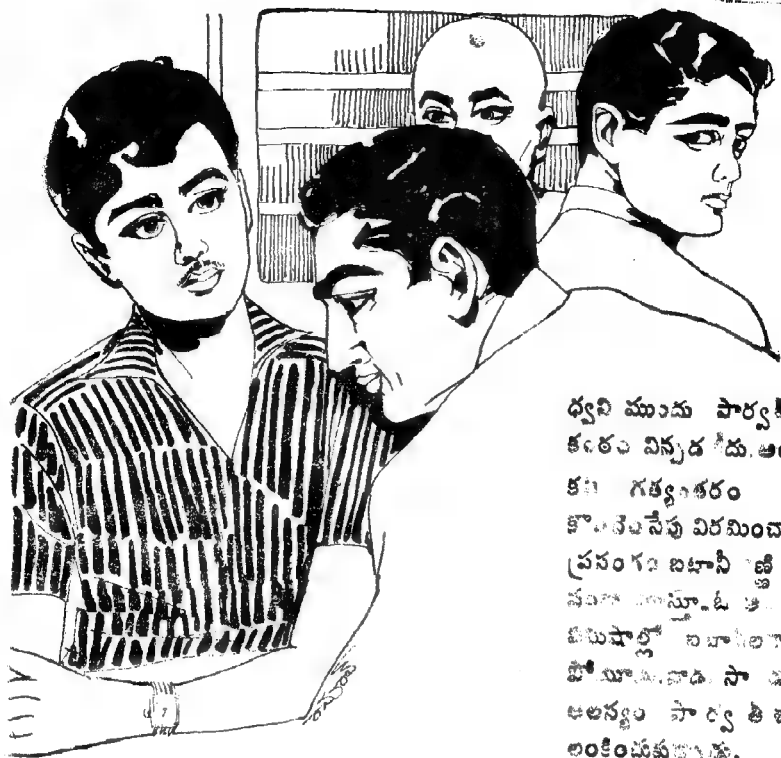
ఇంత హడావుడి జరిగేసరికి బండి
లోంచి అన్ని జతల కళ్ళూ కొంతవరకు
పార్వతీశంపైపు ప్రవరించాయి. కొందరు
చింతగానూ మరికొందరు వినోదంగానూ
చూస్తున్నారు....పార్వతీశం ఇంకా
అలాగే ప్రవంగాన్ని సాగించాడు. 'నా
మటుకు నేను కొన్ని వందల సంఘట
నలతో ఉదహరించగలను ఈ విషయాన్ని
నిలవకచేందుకు ఆనలు నా జీవిత చరి
త్రలో వాటి వర్షించివీ వ్రాస్తున్నా
ననుకో - అది వేరే సంగతి. ఈకసారి
నేను ఆగ్రా పోయినాను ఆగ్రా - ఏదీ
తాజామహల్ వుండే ఆగ్రా. అక్కడ
పూర్ణిమ పండువెన్నెల రాత్రిలో కూర్చు
న్నాను. నా చుట్టూ నాదాగైతే భాషల
మనుషులు - ఆ నాకావరణం నా మన
సులో మల్లెలపంపిరి వేయించింది -
హృదయపు పులకరించింది - 'లలితా జనా
పాంగ' అని నునుచరిత్రలోని పద్యం
రాగయుక్తంగా ప్రారంభించాను

'అయ్యా అది వసు చరిత్రలోది'రైల్లో
ఓ మూలనుంచి తేక—

'గుడ్డు కదూ...' పార్వతీశానికి
కోపం వచ్చి అన్నాడు.

'గుడ్డు కాదండీ - పిల్లే' అంతా
నవ్వారు.

వాకావరణం ఇలా నవ్వులపాటు
కావడం ఆయనకు వచ్చలేదు - 'చాల్లే
వయ్యా - మహా విద్వాంసుడివి నియలు
షేరావు. ఎదో ఒకటి మనువో ననువో -

ధ్వని ముందు పార్వతీశం
కంఠం విన్నదని. అందు
కని గత్యంతరం లేక
కొంతసేపు విరమించాడు.
ప్రసంగం బట్టినట్టి వా
నంగా ఉన్నాడు. అప్పుడు
వినిపిస్తోంది. అలాంటిది
పోయింది. పాపమే
అలనడం పార్వతీశం
అంటుంటున్నాడు.

ఏం మునిగిపోయింది ఈ కొండెంకో....
మావారా - ఇదీ అందరికీ తెలుసుకొని
తెగులు - ఇదీ వరా అభాషనాడయితే ఆ
తప్పుప్పులకు చెన్ను పూస పాలిష్ చేసి
పొరిన్ నంబు తమ భాష గొప్పతనం
చెప్పుకుంటాడు. కానీ మనవాళ్ళో...
అంతా రంధ్రాన్వేషణ...

'ఆ ఎవరికి కావాలి కాలక్షేపం
బట్టినది ఎవరిక్కావాలి' చక్క-పెట్టెలో
నుండి బట్టినీళ్లు బుట్ట ప్రవేశించా
యితే కావాలని ఈ పెట్టెలోకి. అతని కంఠ

'అంతే నా కంటి తీశాను' అనే
బొత్తిగా నవ్వులేదు - ఏ పొనో పోయి
హాయిగా బతకాలనుకుంటున్నాను.'

పో - ఇప్పుడే పో పీక ఆన్నా
దెసలో అవకలి కిటికీ వద్దనుండి...

'ఎమిటి పోయి, ఎవరదిగాడు ఈయన్ను
ప్రసంగించాడు' - అన్నట్లు ముఖం
పెట్టారు చాలామంది చీకాకుతో.

'అంతే కాదు మిత్రులారా, వినండి
ఇకనుండి వేమ తెలుగు భాషలో రచనలు
చేయడం కూడా మానివేస్తాను.' కళోర

మైన తన అభినవ గుణార్థ్య ప్రతిజ్ఞ వలన
తాడు పార్వతీకం తెలుగు వాళ్ళమీది
కోపంతో... దీంతో వక్కాయనకు అనక్తి
పెరిగి అడిగాడు - 'అయ్యా-తమ నామ
ధేయం ఏమన్నాడు...'

'వల్లభకవి' మన పార్వతీకం - ఇక
మండి వల్లభకవి అందాం - ఖంగుమని
సమాదానమిచ్చాడు. 'వల్లభకవి' అన్న
అయదక్షరాలూ రైలుపెట్టె నొక్కసారి
నుంత్రిముగం చేసిపేశాయి... కంపార్టు
మెంటు మొత్తం ఒక్క సారి పునరుద్ధరణతో
కదిలిపట్టాయింది - 'వల్లభకవి' 'వల్లభకవి'
చూహకవి వల్లభకవి పీఠా' ప్రముఖ
ప్రజాకవి. సుప్రసిద్ధ నవలారధయిత
అత్యుత్తమ వాగ్దేయతాదు - వేలాది
ప్రజల ఆరాధ్యదైవం వల్లభకవి పీఠా
ఓహో! ఎంత దన్యులమయ్యాము -
వారోగ్యం పెట్టెలో ఎక్కి ప్రయాణం
చేయడంతో ఎంత అదృష్టం అభించింది
మనకు... ఇలా వెల్లువలాగ రైలుపెట్టెలో
అలోచనలు పోల్లిపోయాయి...

'స్వామీ తమరేన వల్లభకవి'ందు...
ఓహోహో! వక్కాని కూర్చున్న రైద్ద
మండి పో చివరికి చాలా కలిసి.

వల్లభకవి చిరునవ్వు నవ్వాడు...

'అనలా చమత్కార భరితమైన
సహజ మృదుమధుర గంభీర సంభాషణ
క్రమం చూచి నేను అప్పుడే ఆమ
కున్నాను - ఈయనెవరో మహామహారై
వుంటారని, అనుకున్నట్లే అయింది -
మా అదృష్టం వండింది' మరో భక్తుడు

తన అభిమాన కవికి కై వారం నమ
ర్పించాడు.

'అవర వాణిదవులు తమరు' ఒకరి
మండి.

'పుంభవ సరస్వతులు' మరొకరి
స్తుతి.

'అవర కవులు అవర కవులు' ఓ
జ్ఞాని ప్రేమావన.

'చిత నోరుముయ్యి, అవర సరస్వతి
అనలి.'

మరో మిత్రుని సవరణ....

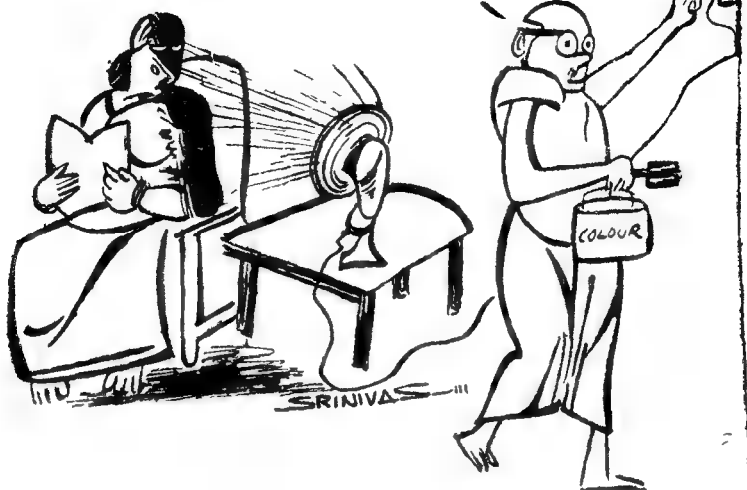
రైలు పెట్టె మొత్తమూ సంతం
భంతో సంతోషంతో విండిపోయింది.
ఎటు చూచినా స్వాగత వాక్యాలే—
నమూన ప్రసంగాలే—నవ్వుల పెల్లు
వలే—నర్స గర్వ సంభాషణలే—
పిల్లలంటికి వల్ల భకవి హృదయపూర్వకం
కంటా సంతోషించినట్లుగా అతని
ముఖాన్ని బట్టే తేలికగా పోల్చుకోవచ్చు.
పెట్టెలోని ప్రజలు అప్పటి వరకూ తన
యెడల చేసిన అణజును తమించానన్నట్లు
దయార్థిత్వపూర్వకం సరించాడు వల్లభ కవి.

'స్వామీ తమరు సామాన్య విలా
ధుడు క్లాస్ లో ప్రయాణం చేయడమే
మా అదృష్టం.'

'అదేమిటియ్యా—నేనుగాంధేయవాది
నని నీవు తెలుసు కదా ప్రజాకవి ప్రజ
లలో నుండే వుండాడు—ప్రజలలోనే
జీవితం తాడు. ప్రజలలోనే చస్తాడు—

'అహహా' కలతా దృశ్యంతో విండి
పోయింది పెట్టి 'స్వామీ మీ కంటి
గుర్రం రచనలో జానకి పాత్ర నెందు

కలకువేశాక ఫానుబాగుందాబట్టి...

కంత క్రూరంగా చిత్రించారు?

'అది దాని ఖర్మ—ఆ జానకి క్రూరాత్మురాలు. విగవంతు దామె నలా సృష్టించాడు. అందుకు మనమేం చేస్తాము?'

'ఆ పాత్ర నలా ఆర్థాంతరంగా వదిలేశారే చివరి కని ఏమవుతుందని మీ ఉద్దేశం—'

'అ - ఏ 'బ్లో'నో' దూ! వస్తుంది.' విరక్త్యంగా సమాధానం చెప్పాడు వల్లభ కవి -

ఆమనసలాంటి ప్రకృతితో బాదించ కూడదని మరొకరు ఆ పృవృకుణ్ణి మందలించారు—అంతలో ఓ చిన్న ప్లేషను వచ్చింది. బాడి ఓ విమనసుగా మళ్ళీ

బయలుదేరింది.

మహా కవి - మీ ప్రస్తుత కార్యక్రమ మేమిటి? అనక్రితో ప్రశ్నించా రొకరు.

'అ - ఆ విషయాలకే వస్తున్నాను వల్లభకవి అందరి పముఖాలూ ఒక్కసారి కరికించారు—'

కంపార్టుమెంటు మొత్తమూ తన వై పే చూస్తున్నది.

మనలితాత ఒకాయన కళ్ళతోడు ముక్కు మీదికి లాగి ఆప్యాయంగా చూస్తున్నాడు తన్ను. ఓ యువకుడు ఆటోగ్రాఫు పుస్తకం చేతులో పట్టుకుని రదీగా వున్నాడు తన కొరకు ఒక చిన్న గడ్డం పెద్ద మనిషి చేతిలో మ్యాన్ పేవర్ వక్కుకు నెట్టి వైన పడుకున్నాడు

కిందికి తొంగి చూస్తున్నారు తన వైపు అనక్తిగా.. పెట్టిలోని ఆదనాళంకా తన్నే చూస్తున్నారు. మగవాళ్ళంకా తన్నే చూస్తున్నారు. అంతా తన్నే చూస్తున్నారు....

‘నే నొక బృహత్తర సంకలనం ప్రచురించ బోతున్నాను.’

అటంబాంబు వదిలివట్లు రైలుపెట్టెలో తన ఆపూర్వ కార్యక్రమాన్ని ప్రచురించాడు వల్లభ కవి.

‘సంకలనం వంటే సంకలనం కాదు.. ఆపూర్వ సంకలనం, ట్రాఫిక్కు పుస్తకాల్లా చిత్తు కాగితాల్లో త్రొక్కిత్రొక్కి ముద్రించి అమ్మరు దాన్ని. మేలిమి కాగితంపై ఏమూ చెప్పడంలో నో ముద్రి ప్తారు...’

‘తెలుగులో నేనా?’ ఒక సలహా యాత్ముని ప్రశ్న.

‘ఉ - న - మాట్లాడరాదు. వారు చెప్పేది చిత్తగించు’ వక్కవాని సర్దుబాటు—

‘తెలుగులో ఉత్తమ పుస్తకాలు ఏకం చాయి. సాహిత్య స్థాయి పతనమై పోయింది. వనిపికో గ్రంథాలయం పెడగతున్నది విజయవాడ కాపి లైబ్రరీల పొడవూ వెడల్పూ ఏటా పెరిగిపోయి కాపిలోకు మాత్రం లేదు..

(‘గుంట తప్పకే సరి’ అని ఓ గుంట పిస్తా దొక మెట్ పిన్నగా)

‘అందికనే నా లోకోత్తమ సాహిత్యాన్ని అందికి అందిబాటులోకి తీసుకు రావాలని ప్రయత్నం ఒకటి ప్రారంభం

యించాను—కానికి మీరంతా హృదయ పూర్వకంగా ఉదారంగా యదాత్తి ఇప్పుడే దినం ఇవ్వాలి.’

ధనం మాట వచ్చేసరికి రైలుపెట్టె స్టాంపి పోయింది రైలు కదలుతున్నా. పెట్టెలో పనువల ఊపిరి ఆడుతున్నదో లేదో పోల్చుకోవడం కష్టం.

ముసలాయన కళ్ళు అలాగే తేలిపేసి కడికి పాట్లు పడనాగారు యువకుడి అట్రాపు బుక్ జేబులోకి పోయింది ఎదురుగా తూర్పునూ తన ముఖాన్ని దిన వత్తికలో దాచుకున్నారు.

ఇంతా ఇదంతా ముగ్గురు అరిస్తు ఏదో పిలకన్న గూర్చి, విజయవాడ ఎండలగూర్చి సంభాషణ ప్రారంభించారు దూరం తరిగి పోతున్నది. విజయవాడ వచ్చేస్తున్నది. కల్లెడ కవికి తిక్క తిరుక్కొచ్చింది ఈ వాతావరణంలో మార్పును చూచి చీ. ఏం జరిగిందో పేరపమైన జాతి. దబ్బనంగానే చస్తుంది జాతి. హరి శృంగుడిది నా దెరుగుదనా, భోజనా నా దెరుగుదనా. శ్రీ వధుని నా దెరుగుదనా శ్రీ కష్టరాయనాడు తెలుసా పినికి దగ్గరకి ఎన్నడూ లేదని స్వతంత్ర భారతంలో ఎవరీ అనమానం? అవే కంతో ఓ చిలుదాడ పుస్తకం తీసి ‘అందికే నేనన్నాను తెలుగువాడికి తెలుగు తప్ప మరేమీ తెలేదట. వక్క భాషల వాళ్ళను చూచి బద్ధి తెచ్చుకుంటే సరి. అలాగే పేషరు తిర్వాత చదివుదరు. విజయవాడ వచ్చేస్తున్నది. దీనిపోతే వత్తా దొరకరు మీరు - వెయ్యండి. మీ ఇష్టం

పుస్తకం బంపంతంగా ఎదురుబెట్ట మీద వ్యక్తి ముందుకు నెట్టాడు. ఆ పెద్ద ముఠా వల్లభ కవి దబాయంపుకు తట్టుకోలేక డబ్బు ఆచ్చుకోలేక వచ్చి వెలక్కాయ మింగివట్టు ముఖం పెట్టి నాలుక నేలాడ వేళాడు పక్క నండి నుంచి—

'తియ్యండి. తియ్యండి డబ్బు దబాయస్తున్నాడు వల్లభ కవి. దొంగతనం కాదు బందిపోటు. అన్నట్లున్నది వ్యవహారం అనుకుంటున్నారా పాపంజరు.'

'ఏమిగద్దం పెద్ద ముఠా, కిందికి దిగిరావయ్యా—ఇదిగో సంతకం చెయ్యి.' వల్లభ కవి హంతకానికి గద్దం పెద్ద ముఠా కిందికి దిగక తప్పలేదు. 'సినిమాకు క్యాలర్' విరివిడి చొక్కాలు చింపించుకొని జేబులు కత్తెరలు వేయించుకొని వళ్ళికిలిండుకొని డబ్బులు బర్చు చేసుకొని కొంప చేరుతారు. ఉత్తమ సాహిత్యమంటే సరి ఎక్కడలేవి దరిద్రమూ వస్తుంది మనకు ఆ వెయ్యండుమ్మా చందాలు వెయ్యండి. తీరెక్కివు లయితే వదువుతారు కాని సాహిత్యం అక్కర్లేదా మీకు...'

వల్లభ కవి వామనునివలె ప్రారంభించి చూస్తుండగానే త్రివిక్రముడై వాడు—

'మీ కిచ్చిన చందాకు ప్రతిఫలంగా మూ తేమిటి ముడతుంది' పై ముంచి ఓగిన గద్దం ముఠా ప్రశ్నించాడు. వల్లభ కవికి కోపం వచ్చింది 'ఏమయ్యా గద్దపు పెద్ద ముఠా! బ్రతుకునంతా యుటిలికేరియన్ పర్సనతోనే చూస్తారా—

...చంద్రుడు ఎందుకు వెన్నెల కురుస్తున్నాడు? వండ్లు ఎందుకు కాస్తున్నాయి. వర్షాలు ఎందుకు వరుతున్నాయి. దేవుడెందుకు వృష్టిస్తున్నాడు ...

'వని లేక' గద్దం ముఠా సమాధానం 'ఏదీనట్లుంది తెలివి. ఇదంతా విష్కామ కర్మయోగం, మహా కవుల గ్రంథాలు కొనడమూ చదవడమూ ముద్రించడమూ విష్కామంగానే జరగాలి. అయినా అంత కోరుకున్నావు కాబట్టి వీకో ప్రి కాపీ ఆ పుస్తకం వంపుతారే.'

'ఇంతకూ మీరు మహా కవేనని ఏమిటి నమ్మకం? గద్దం ముఠా సూటి ప్రశ్నకు వల్లభ కవి మండి పడ్డాడు.

'లోకమంతా ఆంగీకరించగా నీవు మాత్రం నన్ను మహా కవిగా ఆంగీకరించనా?'

'అందరూ ఆంగీకరిస్తే నేను కూడా ఆంగీకరించాలని ఏముంది.'

మీ 'మారని కొలను' నవలలో ముప్పై ఎనత్రావి జమ్మ ఉన్నాయని నేను అరో విస్తున్నాను. ముంగీనను కరిచిన పాము' నవల అనలు మీరు వ్రాయలేదనీ మీవార్యే వ్రాసి మీ పేరు పెట్టించనీ నేను విరూ విస్తున్నాను. మీ మకరంద మాధుర్యం కావ్యంలో ప్రతి పద్యానికి ఓ తప్పును చూపిస్తాను మీరొక నమర్చించుకో గలరు: "గద్దం పెద్ద ముఠా గడుగ్గాయిగా పరిణమించే సరికి రైలులో తిరిగి రనవత్తర మెన వాతావరణం నెలకొన్నది. అందరి

విద్రా పారిపోయింది. దిన వత్రిక చాటు నుండి దిడుగువెంచే అయన ముఖం ఆకతో రంగస్థలం పైకి వచ్చింది. నర్కసు చూస్తున్నంత వేడుకతో జన మంతా ఒళ్ళంతా కళ్ళు చేనుకొని ఉత్సా హంగా కూర్చున్నారు. మహాకవితో గద్దం అల్పకడు దెబ్బలాట పెట్టుకున్నాడు. ఇతని పొగురు ఎలా అణుస్తాడో చూడాలని పాసింజర్ల వేడుక. "కురవిమర్మకూడా" వల్ల కవి గొండ్రించాడు పెద్ద పులిలా.

'నివు పైన లివ్వకపోతే మానెయి' అంటే కాని ఇచ్చే వాడికి రాహువులా నీ గద్దం అడ్డంపెట్టుకు' శ్రోతలందరి సాను భూతి అకారణంగా మళ్ళీ వల్ల భకవి నైవే తిరిగింది. కాము పైన లివ్వక పోవద్దు. వల్లభ కవి తమ్ము దణాయంచ వచ్చు - అది వేరే విషయం. కాని ఎవడో ఓ గద్దంవాలా ఇలా మహాకవిని విమర్శించడం వాళ్ళకు పెచ్చలేదు. అతను మనలో ఒకడనీ, తమ్ము చందాబారినండి రక్షించేందుకే పోట్లాటకు దిగడనీ ప్రజలు మరచిపోయారు.

'అడ్డం పెట్టే తీరుకాను. మిత్రులారా! ఈ వల్లభకవికి ఎవ్వరూ ఒక్కపైపా ఇవ్వకండి' తెగబడి అడ్డు తిరిగి గద్దం ముసి అరిచాడు తీరుతాలలా.

వల్లభకవి ఒక్క దెబ్బతో ఈ గద్దం వాలాను పడకొబెడకాడని అందరూ అశించారు కాని అలాంటిదేమీ జరుగ లేద. చందా వస్త్రకం తీసి వల్లభకవి

నందీలో వర్షకోవడం చూచి టిక్కెట్టు లేవి ఈ విన్ోదం ఇంకా చిత్తగించాలను కన్న ప్రజలు అసంతృప్తి చెందారు. గద్దంముసి ఇలా అశించని విజయం పొందడమూ వారి కంఠ వస్థలేదు. 'వల్లభకవికి జై - వల్లభకవి జిందాబాద్' ప్లాట్ ఫారంపై కేకలు - శబ్దాల వడి రైలు ప్లాటుపారం చేరడం కూడా మర చిన ప్రజలు గబగబా సామాన్లు నర్దకో సాగారు.

'అయ్యో తమకేదో నన్నానంలా గుండి' పక్కమన్న మనిషి ప్రక్కను కూడా విసిపించుకోకుండా వల్లభకవి బెడ్డింగును తలుపు దగ్గరికి లాక్కు న్నాడు... 'వల్లభకవి వర్తిల్లారీ వల్లభ కవి జిందాబాద్' కార్యకర్తలు ఈ దర్భాదగ్గరికి వచ్చి చూచారు ఆనం దంతో ఒక్కసారి లోపలికి వచ్చి పూల దండలు వేళారు.

'తమరు భర్తల్లాసులో వచ్చారేమిటి? షీకోనం మేము ఫర్దుల్లాసు పెట్టెలు వెతుకుతున్నాము'

'అది సరే - చూడండి ఈ గుమ్మం దగ్గర బెడ్డింగుతో ఒకాయన ...' కార్య కర్తలు చూచారు. గుమ్మం దగ్గరి వల్లభ కవి ఎవ్వడో ప్లాటుపారంపై జనంలో కలిసిపోయాడు. వివాదాలు చేస్తున్న కార్య కర్తల మధ్యకు తిరిగి కృతజ్ఞతా పూవ కంగా చేతులు మోర్చి. విలివి బరువైన పూలదండంతో ముందుకు పాగడు గద్దం ముసి!

పనికిరాని పరిజ్ఞానం

ప్రపంచంలో మొట్టమొదటిసారిగా ఓక్సువిని కనుగొన్నవాడు “ప్లేనియోగి మేజి” అను ఇటలీ శాస్త్రుడు 1802వ సంవత్సరములో కనుగొన్నాడు.

• • •
వెడరుచెట్టు వందసంవత్సరాలకొకసారి పూతపూస్తుంది.

• • •
మనదేశంలో యప్పుడున్న విశ్వ విద్యాలయాలలో కలకత్తా విశ్వ విద్యా అయం మొదటిది. ఇది 1657 సం॥ జూన్ 24న స్థాపించబడింది.

అప్పుడే వుట్టిన ‘కంగారు’ ఒక బెన్ను బరువు కలిగియుంటుంది.

• • •
తెలుగుభాషలో ప్రప్రథమంగా అచ్చయిన పుస్తకం కై విలు.

• • •
చిలుకపులి సుమారు 300 లేక 400 సంవత్సరములవరకు జీవిస్తుంది. ఇ గొంటకు 60 మైళ్ళ వేగంతో వడగెత్తగలదు.

• • •
రాబిన్ సెట్ల ప్రతిరోజూ తనకు ఎనిమిదిరెట్లు బరువుగల ఆహారము తిని అరి గించుకోగలదు.

పేకరణ : ఎ చలనచిత్రపు, ఎస్, గోవిందరావు.

ఆశల శిఖరలు

సైను ఆ రోజు ఆఫీసునుంచి రావడం! వచ్చేసరికి రావడముందు జనం బిలబిల లాడుతూ గుంపుగా గమిగూడి వున్నారు.

అదరూ యో అసో, పాపం! అని పాపభూతిగా చూస్తూ ఏదో అంటున్నారు.

కొందరిని మానవలాయన గట్టుకున్నాడు లేదు కదా!

నేను తదుర్గా జవాబుని తోడు కంటూ లోపలకు వెళ్ళాను.

మాండు గదిలో మంచంమీద వున్నాడు పడుకుని వుంది పడుకుని వుంది అనే కంటే పడివుంది అడం నయం!

ఇక్కడ డాక్టర్ కూర్చుని ఏదో ఇంజక్షన్ ఇస్తున్నారు.

మానవలాయన వున్నాడు కాళ్ళ రెట్టిన కూర్చుని వున్నాడు. సుఖం రిల్లీ మాఖం మీదకి మునుగు లాక్కుని అయిన వెనక నిలబడి వుంది.

అయిన నన్ను చూడగానే 'వున్నాడు నా కొంప తీసుకుని చూసింది.

మేం ఎక్కరం లేకుండా చూసి వున్నామంటే' అంటూ ఘోషిస్తున్నాడాయన.

జనంలో నలుగురూ నాలుగు రకాలుగా గుసగుస లాడుతున్నారు.

వున్నాడు ఆస్థిహార్య చేతుకోటానకి ప్రయత్నించినా!

ఇట్లుమని 18 సం॥ కూడా లేని ఈ అమ్మాయికి జీవితం మీద అప్పుడే ఇంకా రక్తి ఎందుకీ!

నన్ను చూడగానే చిట్టి పాగెత్తు కొచ్చాడు నఖం ఏడ్చినట్టు ఉబ్బి వుంది, కళ్ళు ఎర్రుడి వాటి వున్నాయి.

నా చెయి పట్టుకుంటూ వెక్కిళ్ళతో 'అంకల్' అక్క చచ్చిపోయింది!' అన్నాడు.

"హమ్! తప్ప! ఆ మాట అన కూడదు నవ్వు అదృష్టవంతుడివి కాబట్టే ఆ అమ్మాయి బ్రతికింది." అనగా మూడవట్ట చిట్టిని మందలిస్తున్నట్లు అంకల్ డాక్టర్ ఇంజక్షన్ ఇచ్చి వెళ్ళటాని లేచాడు.

"ఫర్వాలేదులేండి. సమయానికి మీర కచ్చావుకొబట్టి సరిపోయింది." అన్నాడు ధైర్యం చెబుతున్నట్టు.

వచ్చిన వాళ్ళలో ఒక్కొక్కళ్ళే వెళ్ళి

పోసాగారు.

నేను చిట్టిని ఎత్తుకుని పైకి వచ్చాను.

వాణిని దగ్గర కూర్చో బెట్టుకుని, బుజ్జిని నున్నట్టుగా అడిగాను. వాణి చూడు బుజ్జి నేను తెలుసుకున్నది యిది.

నిన్ను వుడయం తండ్రి తిన్న భార్య చెప్పి: వాణిని నిండుకుమని చీపురుతో కొట్టాడట! నీ తమ్ముడు నువ్వు వెళ్ళి ఎడలోనైతే పడి చావండి అని తిట్టాడు. కునుమ చాగా ఏడ్చిందట! నిన్నంతా అన్నం తినలేక! రాత్రికండ్రి యింటికి వచ్చి కునుమ అన్నం తినకుండా కూర్చున్నందుకు నువ్వీ తిట్టాడట. కునుమ అన్నం తినలేదు. రాత్రంతా ఏడుస్తూనే

చివరనున్న వాళ్ళరు కోసం వరు గెత్తాడు తల్లి తండ్రి బహుశానీ వచ్చేసరి! ఇంటి ముందు జనం మూపుక్కారు. యిది జరిగిన సంగతి.

యీడు కచ్చిన పిల్లని చీపురుతో కొట్టాడనే విషయం వినిగానే నా ఓంటినిండా లేచుకొని, జెర్రలూ పాకి నాయి.

అంత బుద్ధి లేని మనిషి తెల్లీడు పిల్లని యింట్లో పెట్టుకుని తిన్న భార్యతో సినిమాలు, పిక్కాయలు తమ కయలు చెల్లిన ముషి! తను కాస్తా గుటుక్కు మంటే వాళ్ళ భవిష్యత్తులు ఏమయి పోతాయోననే బెంగే లేదాయనకి. 'అ

యద్దనపూడి సులోచనారాణి

వుంది. వుడయం శని పసంతా చేయ లేదని పింతల్లి చిరాకు పడిందిట.

మధ్యాహ్నం తల్లి-తండ్రి కలిసి బాక్లో పో కోనుక్కోదాని! చిడితి చిట్టిని అడుకోటాని! తక్కువని పంపి ఈ పని చేసింట! అదృష్ట వకాత్తు అదే గమయంలో పక్కండి గోవిందమ్మ అప్పుగా తీసుకళ్ళిన బియ్యం యిక్కటాని! వచ్చింది. తలుపులు తీసివున్నాయి కునుమని పిలిస్తే తలుకలేక. అనిద ఇంట్లో చనువుగల ముషే కాబట్టి సరాగరి లోతుకు వచ్చింది. కునుమని చూడగానే నలుగురుకీ కేకలు పెట్టి పోగుచేసింది.

కునుమ కొంపూసిరి పోతోంది. ఎదు ఓంట్లో అడ్డెకుంటున్న కుర్రాడు. పిధి

వాళ్ళ ఖర్మ వాళ్ళదే అనే తెట్ట కేకాంతం ఒకకపోస్తాడు.

ఆ రాత్రి అంతరూ పడుకున్న తర్వాత పొద్దు పోయిన తర్వాత ముసలాయన నా దగ్గరకి వచ్చాడు.

కస్తూనే బుడిబుడి రాగాలు తీస్తూ, 'చూసారా కాబూ! ఈ పెద్ద కయలులో నాకు కాస్త కూడా మనశ్శాంతి లేదు. నలుగురితో నన్ను గోలచేయడం కాకపోతే దానికప్పుడు అంత కష్టం ఏ తెచ్చింది చెప్పండి.

వాళ్ళకి యింక చాకిరీ చేసి తెచ్చుండా ఆ సవతి రిల్ల అదంతే కించిత్తు కూడా అత్యంత లేదు. దాని ఖర్మగాని. బీద కుటుంబంలో పుట్టి, డబ్బు లేక నాకు

జ రి గి న క థ

అనధికరణాలయంలో వచ్చిన వుద్యోగంలో యెంతో కాలం యెవరేబోయాను ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళిన వాకు గోపాలంతో చరిత్రయ మైంది ఉన్నట్టుండి గోపాలానికి ను స్త్రీ చేయడం వల్ల అతని రూపా నేను చేసినట్టి ఆ విధి విర్వహణలో సమాజంచే దొంగగా ఊహించ బడ్డాను.

బాబాయి ఎదో సంబంధం ఉన్నదని ఆరువేల కట్నం ఇస్తారనీ దంతో తన బాకీ తీర్చవచ్చని ఉత్తరం రాశాడు నేను ఆ సంబంధం చేసుకోను. 11 బాకీ తీర్చలేని అసవర్థుడనే అని ఉత్తరం రాశాను. గోపాలం అరోగ్యం కొంత క దుటవడింది. గోపాలం బలవంతం మీద వివాహాలు గేటు కీలకుగా చేరటానికి ఒప్పుకున్నాను

అక్కడ తలవని తలంపుగా పాత పరివయస్సురాలు కాంతి తక్షణ పడింది. ఎక్కువ కుంచించుక పోయాను గతమంతా స్మృతి పథంలో తిరగడం మొదలైంది

తరువాత 'జ్వాలాముఖి' పత్రిక నుండి ఇంటర్వ్యూ వచ్చింది ఎడిటర్ ఆడరంతో ఆ ఉద్యోగం వాకీ యిచ్చారు.

ఒక రోజున కాంతి నా కోపం గోపాలం ఇంటికి వచ్చి వాళ్ళ ప్యాక్టరీలో మేనేజరుగా చేరమని కోరింది. నాకు వేరే ఉద్యోగం దొరికింది మీ దగ్గర చేరలేను అని చెప్పాను. అలా అన్నందుకు గోపాలానికి నా మీద కోపం వచ్చింది. తరువాత గోపాలం ఆ ఉద్యోగంలో చేరాడు. 'జ్వాలాముఖి' పర్సనల్ డెవలప్ మెంట్ ఉద్యోగం 'ఇదీ మనదేశం' అన్న హెడ్లింగుకో ఒక కీర్తిక ప్రారంభించాను.

తరువాత 'జ్వాలాముఖి' పేపరు ఎత్తేసి, ప్రెస్ ను ఆమ్మేస్తా మన్నారు గావి సుఖద్రమ్మగారు ఎవరిదగ్గరో డబ్బు తీసుకుని వాచేక నోటు వ్రాయించి యిచ్చారు దానికి ప్రతిఫలంగా నన్ను ఆ ప్రెస్ లో బాగస్వామిగా వుండమన్నారు తరువాత ఆ అప్పిచ్చింది కాంతి అని తెలిసింది.

-ఇక వదలండి.

అపరేషను చేయించుకోడానికి వచ్చిన రోగి ఒకచే భయపడిపోతూండటం మాని—

డాక్టరు ఎందుకలా భయపడిపోతున్నావు?

రోగి : నేను అపరేషన్ ఇంతకుముందు ఎప్పుడూ చేయించుకోలా! ఇదే మొదటిసారి!

డాక్టర్ : నేను మాత్రం ఇదివరకు చేశానా? అపరేషను చేయడం ఇదే మొదటిసారి. అయితేమాత్రం నేను భయపడుతున్నానా? —ఇందీర్

రెండో కార్యక్రమం వచ్చింది. ఈ దాని సరదా, కోరికలు కూడా తీరాలిగా. దాన్ని తీసుకుని నేను నీనియా! కలితే యీ బజారు వాళ్ళందరికీ విశిష్టమే! చిన్నతనంలోనే పెళ్ళయి పెంట పెంటనే పదిమంది పిల్లలు పుట్టి పిళ్ళని గురించిన కాథతో చిటికెపోయాను కానీ. నా వయసు వాళ్ళు ఎంతమంది ధృవంగా లేరు!" ఆయన ధోరణి నాకర్థమైంది!

జీవితం చరమశ్వాసలో ఆడుకుంటున్న ఆయనకి వారాత్తుగా జ్ఞానోదయం అయింది. బ్రతుకుని నేను రకాలుగా అనుభవించాలనే కోరికలు పుట్టగా మెలుస్తున్నాయన్నమాట! ఆశ్వాసంలో ఆ తహతహలో ఆయన కంటికి యింకేనీ కనిపించడం లేదు. ఆయన రిక్తం పంచుకు పుట్టిన దిష్టలే కాదు, కిషే, అడ్డుక కనిపిస్తున్నాననిజం ఖచ్చితంగా చెప్పాలంటే యీకాళుకు మునుపు బ్రతకటం కంటే, గాలేనే ఆయన ఎక్కువ గుం తోషించేవాడేమో! || కళ్ళి చేయాలి

పనికప్పేని! అడబ్బు మిగిలేని! నాదగ్గరకి వచ్చి కూర్చున్న రెండు గంటల్లో యీ జరిగినదానికీ మునుపు అన్యాయంగా ఎక్కడ బలిఅయ్యాయో అనే దిగులు గాని, శంకగాని నూకనూ ఒక్కమాట కూడా ఆయన నోటినుండి రాలేదు. నిజంగా! మనమృతం పాస్వర్థపరమగ వూటారా! లేక-యీ మధ్య తరగతి స పానాల్లో గాబ్బుంటుంది పడి వడి, వల్లలో అత్యంత అనేక ముగిరియి యిలా కరి కెలవుతారా!

మొకలా తన చెప్పినట్టు ఆయనవైపు ఆలోచించుస్తే అదీ నిజమే! కానీ దానికీ మునుపు శాధ్యంగా ఎలా అవుతుంది!

యిందులో ఆ అమ్మాయి చేసిన కేరం ఏమింది!

నా మనసంతా మునుకుట్ట సాను భూతితోనే నిండి పోయింది.

ఎందుకంటే మునుకుని మానసపు డల్లా మా బాబాయికూతురు అమ్మ

గుర్తుపట్టుంది! ఇద్దరూ రమారమి ఒకే
వయసు వాళ్ళు. పరిస్థితులు కూడా
దాదాపు ఒకేటే. కానీ అమ్మకి
కాకాయ, పిన్ని చూపే ఆత్మయితే.
అనరాగం కునుకు లేవు.

పై సుఘాన జరిగిన నాలుగురోజు
లోనేను అప్పుడే గోవాలం యింటి
నుండి తిరిగివచ్చాను.

కునుకు నా గది వూడ్చి, మురిసిపోతు
కెట్టి కిందకు వెళ్ళిపోతోంది. యీ
కొత్త గది వూడవగానికీ, రెండు బకెట్లు
నీళ్ళు లేవటానికి కనిమనిషి కుదరదనీ, అదే
నేడో చూ వాళ్ళే మాస్తారులెండి అంటూ
నేను చేరి. మొదటి నెలలోనే ఇంటా
యిన నాకు చెప్పడం.

నా గదిలో నేను పొగొట్టుకుంటానని
భయపడేత ఖరీదుగాల వత్తువులు ఏమీ
నా దగ్గర లేవు అందుకని నేను వెళ్ళే
టప్పుడు గది తలుపులు దగ్గరనే పెసుకూ
వుంటాను. వాళ్ళకి పిలుస్తూప్పుడు వచ్చి
కున్నాడేనీ వెళ్ళిపోతారు చిట్టిమాటలని
బట్టి యీ పని ఎప్పుడూ కునుకు చేస్తుం
దనీ తెలుసుకున్నాను.

ఆరోజు నేను మెట్లెక్కి పైకి వచ్చే
సాసే.

కునుకు నా గదితలుపులు దగ్గరనే
వెళ్ళిపోబోతోంది.

గది వూడ్చినట్టు నిద్రపనంగా చేతిలో
చీపురువుంది.

నన్ను చూడగానే కునుకు తలవం
చుకుని గబగబా వెళ్ళిపోతోంది. ఆత్మ
హత్య ప్రయత్నం తలపెట్టిన తర్వాత

నేను కునుకుని చూడడం ఎంత మొదటి
సారి,

“కునుకు!” పిల్చాను నేను. ఆ
ఇంట్లో ఆ దూర కునుకుని అలాగే పిలు
స్తారు చిట్టి మాటల్లోకూడా అలాగే
చెబుతాడు. నాకు తెలియకుండా నా
కొక్కడా అదే అవవాటయింది.

కునుకు నా పిలుపు వింది.

ముందుకి వెళ్ళబోతున్నట్లు అగింది.
కానీ వెనక్కు తిరగలేను.

“మీ నన్నగారు న్నారా యింట్లో!”

లేరన్నట్టు తలవూపింది.

“ఏన్ని ఎంచేస్తోంది?”

నిద్రపోతోంది”

అహ! ఏం అబద్ధం! తల నీ తల
పాదం త్రం 5 గం. కి నిద్ర!

“ఒక్క నిమిషం వెళ్ళాలా. నీతో
మోట్లాడాలి”

మనుషులు మెలి నా వైపు తిరిగింది.

నేను గది తలుపు దగ్గర గడియారం
చెయ్యేసి నిలబడ్డాను.

ఒక్క నిమిషం నేను చెప్పబోయేది
మంచిది అనిపించింది అని తలపటా
యించాను. తర్వాత గట్టి నవ్వుకం
తో ఇలా అన్నాను.

“మనుషు! నీకు నాలుగురోజులనుంచి
యీ విషయం చెప్పబో
అనుకుంటున్నాను. కాబట్టి ఎంత
మధ్య అంటే నీకు ఇంకా బాధ కలి
గితే అందుకు వున్నాడనే అంశం మర్చి
పోవు.”

మనుషు తలెత్తింది.

రెప్పపాటు కాలం ఆ అమ్మాయి
కళ్ళు నా ముఖం మీద విభ్రాంతిగా
నిల్చిపోయాయి. లోకం అంతా విమిట
బొత్తిగా ఎరగని పసిపాపలాటి అమా
యకమైన కళ్ళు! మనుషు ముఖంలో పసి
తనం యింకా పోలేదు. అప్పుడే మొగ్గు
తోడుగుతున్న యవ్వనం ఆ శరీరానికి
పుష్టిని యిస్తున్న మాట విజమే!
కానీ బైట ప్రపంచంతో ఏ మాత్రం
అనుభవంలేని నిద్రాల్పవైపున మనసు ఆ
కళ్ళలో పసిపాప బోసేవులా పతి
ఫలిస్తోంది.

బోయితి

“ఏమిటి! గుర్తుచు కంటావా?”

అన్నాడు.

మనుషు తల వూపింది.

“ఇంకో విషయం మాతా నువ్వు
గుర్తు పెట్టుకో. నువ్వు అజ్ఞానాని లేక
పోతే నీ తమ్ముళ్ళు చెల్లెళ్ళు యింకా
అన్యాయం అనుకోతారు. తల్లి లేనిలోటు
నీ ఒక్కనానికే తెలుసు, నీ తర్వాత
వాళ్ళు అనే తెలియదు. ఎందుకంటే నీలోనే
అమ్మని మానుకుంటున్నారు వాళ్ళు.
మనో విషయం ఈ మధ్యనాలో చాత
కానీ ఆనమర్చుకు, బ్రతుకు తో భయపడే
పిరికివాళ్ళు చచ్చిపోవాలని అను
కుంటారు. యీ కెప్పడూ అలాటి పిచ్చి
పనులైనా అలా పెట్టకని మాట ఇవ్వు
నాకు యిస్తావా?”

మనుషు ఒర్చి తల వూపింది.

కానీ కేవలం అప్పబోతున్నాను.

యింకా మనుషు! ఎక్కడ
చచ్చావో! అంటూ కల్లి కేక వినిపి
చింది.

ఫులిగి వడ్డట్టు ముర మనుషు తనప్ప
తిగి గబగబా మెట్లుదిగి వెళ్ళిపోయింది
నేను గది తలుపులు తెరిచి గోపలికి
వచ్చాను.

గదా మా మధ్యంగా కళ్ళకి హాయిగా
వుంది.

గది లోపల అడుగు పెట్టిన నేను
ఒక్క క్షణం ఆగానే నిలబడ్డాను.
మనుషుకి నేను లెక్కర్ యివ్వ లేదు
కదా వినిపించింది!

ఎందుకో గానీ నా ఆంతర్యంలో.
ఆ అమ్మాయికి ఎవరైనా యిలాగి

ధయిర్వ్యవసాహుచెప్పే వాడుచాలా అవసరం అనిపించింది.

కుసుమకి ఘోషాస్వాసం యివ్వడంతో నా పది ముగిసిందని నేను అనుకోలేదు. తర్వాతి ఒకసారి నుభద్రమ్మగారి దగ్గర చూడటం వందల సంవత్సరాల కల్పితపు కుసుమ విషయం అంతా చెప్పాను. ఆ అమ్మాయికి వుపాధి ఏదయినా చూపించమని ప్రత్యేకంగా కోరాను.

కుసుమని తన దగ్గరకి తీసుకురమ్మని, ఆ అమ్మాయిని చూసి ఏంవని చేయగలతో నిర్ణయించుకుని ఆ పని ఒప్పు చెయ్యమని అన్నారు.

ఈ వాడు కాస్త యిబ్బంది కలిగించే విషయం!

కుసుమని నా వెంటింపమని అడిగే సామానం కాదు లేదు!

దానికి చాలా విపరీతమైన అర్థాలు వస్తాయి! కథలు పుట్టివా పుట్టినప్పుడు నా ద్వారా వుపకారం జరిగింది కానీ అవకాశం ఇవ్వలే ఎలా? ఆ అమ్మాయికి మంచి చేయాలి, అనుకుంటున్నానే పెట్టిన వందల సంవత్సరాల నోళ్ళలో పెట్టిన యివ్వడం లేదు నాకు. అందుకే ఆ కుసుమిని తన అవిడమట్టా చేరే ముహూర్తం బయటం గంక తీసాను తెలుసు.

మళ్ళీగా యింటాయనతో నుభద్రమ్మగారి గురించి చెప్పాను. అవిడకు ఎవరైనా అడవిల్ల చేతిలో అవసరం వుండి, ఎవరినైనా వుంటే చూసి పెట్టమని చెప్పా ఆయన ముందు ఎవరూ లేరన్నారు. తర్వాత మన కుసుమ వుందిగా బాబూ అది పనికి రాదంటారా అన్నాడు.

నేను కుసుమకి చదువు రాదనే సందేహం బైట పెట్టాను.

అవిడ ఒక్క కుంటా కోలేడో అన్నాను.

‘బాబూబు, నీకు పుణ్యం వుంటుంది ఏదోలా నాలుగు రాళ్ళు మా కుటుంబానికి కలిసి వచ్చేలా చూసి పెట్టు చచ్చి నీ కడుపున పుడతాను. నీ తండ్రి లాటి వాడివి!’ అంటూ బ్రతిమలాడాడు.

నాలుగు రోజులు ఆయన చేత అడిగిండుకుని, బ్రతిమలాడించుకుని. తిరిగి కుసుమని నుభద్రమ్మగారి దగ్గరకి తీసుకు వెళ్ళటానికి అంగీకరించాడు.

కుసుమతో అవిడ చూట్టాడారు. ఇంటి పనికిరుచేస్తే విసాడు.

కుసుమ కళ్ళలో వున్న శిన్నలై బరరికి గుమాస్తాగా తీసుకున్నారావిడ. ప్రస్తుతం యిది ఖాళీగా వుంది. తర్వాత మూడం అన్నారు వారు. నాక్కోవాస్తోంది జీతం కానీ కుసుమకి కొంత వ్యాపకం! నేను అనుకున్నది అభింఛించింది.

కుసుమ కళ్ళలో కృత్రిమ మూసి వచ్చాడు నా మనసు అర్థమైంది. ఏదయినా కాస్త ఆధారం దొరికితే కష్టపడటానికి, జీవితంతో పెరుగులాడటానికి కుసుమాంటి అడవిల్లు, మగపిల్లలు, ఈ దేశంలో చాలా మంది వున్నారు. వాళ్ళ నిరీక్షణా, ఆక ఎవరికి కనిపిస్తుంది ఎవరికి వినిపిస్తుంది!

[నవ్వడం]

జ్యోతి

చిక్కుకథ

సి.యస్.గణేశచార్య

అది రమణీయ 'మండు' పురము.

ఆ పురమందొక 'బారు'.

బారులో వదియొక మారు మూల గది.

ఆ గది తల్లులు తోసి పెల్లగా వదు వయదేండ్ల యాడు గలబారిక.

పోలిక రామచిల్ల

అంకొదవది కాళ్ళతోడ వనుచున్నది తోటికి దేనికోసమో.

ఆయా; తమలో నగం మంది ఐద్దిమంతులు. అంచేత బారుకద మీకు తెలిసుండకూడదు. గానీ తెలిస్తే తప్పేం లేదు. గనుక ఈ నా చెప్పంబోపు బారు కదను శ్రద్ధానక్తులతో ఆనదరింపుడు.

అసలు ముందు బారు అనగానేమి?

నబ్బుబారు, సాంబారు, వీమలబారు, కొంగల బారు, ఏకబారు, బారబారు, అందమామ్మికోబారు, అబారు, ఈ బారు అనాదిలేస్తే అసలు నినలైన బారొక టుంది.

అది స్వర్గానికి ఒక మీద తరవా యాలో వుంటుంది.

వరకంపు, వరకపు కంపు కొడుతూంటుంది.

"గాంధీగారు వుచ్చేసి మారేళ్ళయి పోయిందో చో" అని చంకలు గుడ్డు కుంటూ దేశంలో వలుమూలలా 'బార్లు' బార్లు బార్లుగా తెరుచుకున్నాయి. అయినా అందులో తప్పేముంది? తప్పు లేదు. గాంధీయి, వినోబాయ-వాళ్ళకి అక్కర్లేక బొలే తాగొద్దు పోవి. గానీ పేం తాగ దావితేం? జనాభా అంతా వినోబాలే కావాలా? కానక్కర్లేదు అందుకే తప్పు లేదు తప్పు లేందువల బార్లున్నాయి. బార్లు తెరుచుకు మరీ వున్నాయి.

జనతాభిమతిగారవి మా పూరి చైర్మను బాలా పెద్దమనిషి. చెవర్లట్లో వెనక పీటంతా వర్తక్కుచో-నక్కన పెట్టు కున్న పిగరేబ్ బ్రాన్కేసు కాస్త కుదుపుకే వచ్చడై పోయేంక పెద్దమనిషి.

అసలు పూర్వకాలం ప్రామాదివను ఉంటుందే రోజుల్లోనెలే-అవళంగా తన పిపు వెనక అరదజను మందు మీరునాల్ని కవికట్టుచేసేసి. పోలిపోళ్ళకి కండుకెల్ల

తిసిపించగల గొప్ప శాస్త్రీ. అదంతా మండు బలం అంటారు. ఆ కరీరంలో ప్రవహిస్తున్నది రక్తం ఎంత మాత్రం తాదసి, అది కేవలం మందేననీ చెప్ప కుంటారు కొందరు మందభాగ్యులు. అంచేతనే గత ఎన్నికల్లో అపోనెంటు పోడిల్లిపూరావుగారు “జనతారావు అంజికాడుకి రక్తం తగిసిస్తాను” అని ప్రమాణం చేసినప్పుడు, జనతారావుగారీ మహాత్ముడైగా ఓరునవ్వు నవ్వి, “ఆయ్యా జెడర్, తప్పకుండా తగుడువుగాని అలా అలిసిపోకు, ఇలా రా” అని చేరనిలిచి వారులోకి తీసుకెళ్ళి పీకమొయ్య అప్పారావుగారితో తగింపించాడు, తనరక్తానికి ప్రత్యామ్నాయమైన ‘రమ్ము’ని. అది కాస్త పుచ్చుకోగానే అప్పారావుగారు కాంతించాడు, తన విరమణ పత్రాన్ని అందజేసాడు దానితో జనతారావుగారు చైర్యమే అయిపోయాడు. అంత పెద్ద మనిషి.

అనలింకెందుకు: ‘దొంగలంజికొడుకు లనలే మనలే దూర్తలోకంలో’ “నువ్వు పెద్దమనిషివి కావు” అంటే ఒప్పుకునే పెద్దమనిషెవరూ లేదు గదా. అందువల్ల అందరూ మహావ్యూహాలే అందులో ఒకడు జనతారావుగారు. ఆతనిప్పుడు మనకెందు కంటే: ఆతనిదే మనం చూడబోతున్న వారు.

నగంలో మీరిప్పుడీ కథ చదవడం మానేయరని వారుమీద ప్రమాణం చేసి చెబితే, మీకొక రహస్యం చెప్తాను. మానే ప్తాకా కొంచదీసి: ఏమో కాబూ. మిమ్ము

లెవడు నమ్ముచున్నాడు? తాగినవాడే తప్ప మరొకడు విజం చెప్పరని మా మండు పేటు వాతో ఒకమారన్నాడు. మీరింకా వారులోకే రాలేదు గనక మీచేత ప్రమాణం చేయించుకోవడమే లోకీంగదా! అంచేత పట్టింది మరి—

“వారు యెదట ప్రమాణం చేసి అంతా పూర్తయ్యేదాకా చదువుతాను. నగంలో ఆపేయను.”

అది: ఇంక మీరు తప్పింపుకోలేరు. మాట తప్పారంటే వారు పూరుకోరు. అంచేత నేను చెప్పబోయే చిన్న రహస్యం ఏవిటంటే చిత్తం, నే నెప్పుడూ బుద్ధి తెలిసి వారు మొహం చూక్కేడు-గానీ, అడుగో మీరు పేజీ తిరగేసేస్తున్నారు. చంపేస్తాను. ప్రమాణం గుర్తు చేసుకోండి. మాట తప్పారా, వార్లో వార్లా కూచోబెట్టి మారేళ్ళ కిందటి రావిస్కీ సీసాని బోర్లా చింపేస్తాను నోరు పాగదీసి.

“వారు మొహం చూడనివాడివి నువ్వు మాకు వారు కదేం చెప్తావోయ్, బోరు కద” అనబోతున్నారు మీరు నాకు తెలుసు. గానీ, అయ్యా! చూడనివాడ్ని గనకనే నేనుదాని మీద కద రాస్తున్నాను. చూసిన వాడురాస్తాడా? అట్నీ రాయ్, రానివ వాడ్ని కోస్తారు. కోపి కాకుంటే, గద్దలకి పేస్తాడు పద్నాలుగేళ్ళు వారు బహిష్కారము చేస్తాడు-గానీ నేనే రాస్తాను.

అంచేతనంటే నాకు వారు ఇంటరెస్టు లేదు.

నేనెప్పుడూ వారు కెళ్ళలేదు.

అంబాత అవాకులూ చవాకులూ వాగ
దానికి హక్కు నా ఒక్కడికే వుంది.

రాజకీయాలు బొత్తిగా తెలియని
వాడు మాత్రమే ఇందిరాగాంధీని పబ్లిక్ గా
విమర్శించగలడు

రాజ్యాంగం మతరామూ ఎరగనినాయు
తులే మంత్రాంగాన్ని విర్వహించగలరు.

కదా!

నేనొక్కమారే బారు తెల్సాను ఇది
పెద్ద రహస్యం కాదు. బెను ఒకమారే
వెళ్ళాను. ఆ వెళ్ళిన ఒక్కమారే ఒక
పెద్ద కథ జరిగిపోయింది నా కళ్ళముందు.
ఆ కథ మీకు చెప్పదయ్యకున్నాను. కర్మ
కాలి దానికి 'బాధకథ' అని పేరు పెట్టు
కున్నాను. కథఃకా వదిలి 'హోరుకథ'
లేదా 'కప్పీరు కథ' అదేమీ కాకపోయిన
పిమ్మట...నరే, 'బాధకథ' అనండి. ఒప్పు
కుంటాను. గానీ అందాకా మాత్రం తీరు
బదిగా వదలండి

అవాళ బొత్తిగా అదివారం

చెన్నపట్నంలో ఉద్యోగం చేసుకుం
టున్న మా బావమరిదొకడు అదేదో పని
మీద మా పూరొచ్చి రైల్వేలోజిల్లైంది.
అతను కాస్త 'రస'గ్రహణ పాఠీణుడు.
గానీ తమిళనాడులో గాంధీగారి కింకా
మూరేళ్ళు విందినట్లు లేదు. మధ్యపానం
పబ్లిక్ గా విపేదించారట.

"బావా. కొంచెం తడి పదలోయ్"
అన్నాడు అర్ధనగ్నంగా నవ్వుతూను.
నేను కూడా సర్మ గర్భంగా కన్ను కొచ్చే
శాను. అదంతే! చెడనంతవరకూ ఎవడూ
చెడడు. గానీ చెడిపే నాడుదొకడు తోడు

దొరికితే చెడేందుకు మొగమాటపడేనాడు
కూడా వుండడు. పెంచెన్న బాగులేదు
కదూ! పరవాలేదు. నా ఉద్దేశం ఏమిటంటే
అందరూ ఎలాగైతే మంచి పెదనలో -
అలాగే అందరూ చెడ్డపెదనలు కూడాను.
ఎటొచ్చి కాలం కర్మం కలిసి రావాలి.
అంతే!

బయల్దేరాం!

చీకటి పడుతోంది.

అదొక రకమైన బారు టెన్షన్
నాలో అవహించింది. బారు మరొక పని
బార్లలో ఉంటుందనగానే నాకు కళ్ళు
మసక మసగ్గా. తరి కాస్త తిరుగుతూ
న్నట్టుగా కాపాగింది. పట్టుకనర్తులూ
నవగ్రహవర్యంతం ఏలే ఈ విశ్వాంత
రాళమంతా "వాడే 89" సీసాలాగా గిర్గి
రిర తిరిగేయసాగింది నా కళ్ళ ముందు.
అమెన్!

"నే న్నెన్నదూ తాగలేదు బావా!"

ఇదుగోయిందాకా మితో బారు చూడలేదని
మనవి చేసుకున్నంత భయం గా నే
చెప్పాను మా బావతో!

అతగాడు తెల్లపోయాడు. పది
పోయాడు. లేచిపోయాడు. నవ్వు నావు
కోలేక పోయాడు.

"విజయం!" అన్నాడు.

తలూపాను భయం వేసి.

మళ్ళీ నవ్వుపుకోలేక పోయాడు లేచి
పోయాడు. పదిపోయాడు. తుళ్ళిపోయా
డతగాడు.

"మరైతే ఎక్కడికి బయల్దేరావు?"

"బాధకే."

ఆ.. ఇప్పుడు చెప్పు,
నో పాత బూత్
తొడుస్తావా లేదా!

SRINIVAS-

కులిపోయాడు.

“ఎందుక?” అడిగాడు.

“నీకు తోడుకీ. గానీ తాగను నీ తోడు.”

వదిలిపోయాడు

“జం బావా. ఎందుకొచ్చినరోస్తు? ఏదో నర్తకి బయల్దేరాను గానీ. అలవాటు లేని పీకలాట” అన్నాను.

లేచిపోయాడు.

“థలేవాడివేనే! మరి (నవ్వు)

మరి చెప్పకోవూ: (నవ్వు) తా‘వా: (నవ్వు) నీకు పీక సిగరేడు బావా: (నవ్వు) సిగరేడు అలా చెప్పుడవికీ: అనలు... (నవ్వు)...అనలు మీ వూరో జనలంతా తాగుబోతు లంజికొడుకులేనే”

నవ్వు నాఫకలేకపోయాడు

బాగు థననోపరిభాగవ అలా విలబడి

కోకిలి

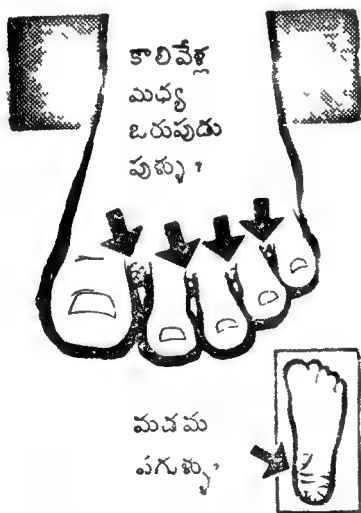
గంటన్నర పేవు గుడ్డుకన్నాం. ఇద్దర మూను. తాగి తీరాలని మా బావ. తాగను మొర్రో అని నేను. ‘తొడులేక వేసుకునే వాడుక లేదు’ అంటాడతను: ‘అనలు వేసుకునే వాడుకే నాకు లేదు. తోడుంటాను. గానీ వేసుకోను’ అని నేను.

ఒక్కడియ కొప్పుడ్డాడు. మళ్ళీమారు బుజ్జగించాడు. థయపెట్టాడు బ్రతిమాలాడు; బాదుకొచ్చి కనీసం. ఏదీ? బీరైనా తాగకపోతే నోరు పుచ్చిపోతుందని నేను చచ్చిపోతుందని శపించాడు శాపించాడు.

వీరుపీడ రెక్కర కొట్టాడు.

“వీరు! అనలు. వీరు! అంటే అది చారు వంటిది. సాంబారు వంటిది. అకలి పుట్టిస్తుంది. గర్భిణీ ప్రీతి పుచ్చుకుంటే మఖప్రవవమై పోతుంది. ఇంగ్లీ షువార్లు దీన్ని ఎవెరైజర్ అందురు. ఇది పీసా

పీపాలు తాగేసినా ఏం చెయ్యదు. ఒక మారు మా మండు మేటోకడు చిన్నప్పు డెప్పుడో కాణాజారి, మీరు గోరెంట్ వది పోయాడట. అడుక్కెళ్ళిపోయాడట. వది హేనోజాలు కనపించకుండా పోతేపావం పిల్లాడ్ని దెయ్యమో ఎత్తుకపోయిందను కువి సరిపెట్టుకున్నారట గానీ వడహారో రోజున బాటిలింగు చెయ్యడం కోసం మీరుగో రెంముత తియ్యగానే మనవాడు వననపండులాగా పైకి తేలిపోయా కేరిం తలు కొ డుతూ మీరు జలదిలో జలకా లాడతూ కనిపించాడట. ఇప్పుడు వాడ్ని

లిచెన్ సా

వాడంది

OZ-1613 CR-TC

మవ్వు చూకావంటే బావా. ముప్పటవడి పోతావనుకో! ఏలప్పుడూ మీరు పరిమళంతో పుమ పుమలాడతూ విందుగా మీరు కుండలాగా వుంటాడు. వాడెవడను కంటున్నావా? వేనే!"

పావం నేను మీరు తాగడానికి ఒప్పు కోక తిప్పింది కాదు.

ఇద్దరం లోపలి కెళ్ళాం.

మందమైన ఆధార తలాపు వెనక్కి తోసి తొయ్యడమే మందువానన గుప్పు మంది గాంధీతాతనైనానరే వడగొట్టేనే వానన కొట్టేసింది.

"గుడివేలింగ్ జంటిల్మన్!"

లేదు. అది యంత్రం కాదు! మనిషే! అడమిడి!

మందు వాననకి నాకు మైకం కమ్మేస్తుంటే, అది చానెట్టు మందహాసంతో పలకరించింది మదవతి! ఒకటే ట్యూను, ఒకటే వాల్యూమ్ ఒకటే పిచ్, ఒకటే ఇంటోనేషన్. ఒకటే మాడ్యులేషన్. ఒకటే ఎక్స్ప్రెషన్. ఒకటే గెస్చర్. ఒకటే గెస్టిక్యులేషన్ — ఒకటేవిటి. అన్నీ ఒకటే ఆయాన అందమైన పిరి పుతో. కొన్ని వందలు, వేలమంది! గుండెల్లో! తల! తలుపుల్లో! ఆ ఒక్కగ గొక్కటే రకం ఒకటో రకం పిలుపుతో మమ్మల్ని కూడా పలకరించింది

తలూపాడు మా బావ.

ఓహో "ఊపాలని, నేను గూడా ఊపాను.

మూలనున్న సోపాలవైపు తో!

జ్యోతి

తీగం. ఆ అమ్మాయి కూడా మండు యానంతో తూగుతూవున్న సరించింది.

బారువిండా జనం తిరిగిబలాడుతున్నారు. గావీ స్త్రీలు వుండి వాతావరణం. దేవికో జంతుకూన్నట్టు. ఏదో ఉపద్రవాన్ని ఎదురు చూస్తూన్నట్టు. బా.వింగు రోజుల్లో బ్లాక్‌లు చేసిన వాతావరణం. వినుషాన విషా నైతిమీది కొస్తుందో నవి త్రిలో. ఆ బార్లో ఒక ఆచారం వుండటం. కిక్కున్నే కిక్కుచ్చి పాక్కున్నే. బార్‌లోని ప్రయవేటు గదుల్లోకి కాల్రీను ఈడిచేస్తారట కుర్రాళ్ళు. రసం పుచ్చుకుంటే రక్తదాహం కూడా వేస్తుందట కదా! అందుచేత వాళ్ళకి మేతగా ఒక ఆడకూకర్ని గదిలోకి తోలి తలుపేసేస్తారు పేనేజరు. కిక్కున్నంత పేపూ కిక్కురుమనకుండా ఆ గదిలో కుక్కిన పేనులాగా కొట్టు మిట్టాడుతారు. ఆ తరువాత కక్కున్నే బారు బైటికి కూడా ఈడిచేస్తారు అదే కుర్రాళ్ళు ఈ మధ్య మాపూతు రోడ్డు రాత్రి వన్నెందు కావను భయం. కక్కులు. ఉమ్ములు. కూతలు. బూతుల్లో నానా కంఠాళి అయి పోతున్నాయి.

సోపారో కూర్చున్నాం ఇద్దరమూను. "రైక్ మై కంపెనీ" చాలా పూర్తి టుగా కిందికి వంగి అడిగింది మాతో వెంబడించిన ఇంగ్లీషు మోడలు సిల్ల. అలా తనంత తానై అడిగితే ప్రవరాఖ్యై దై నా పదిపోక తప్పదు. అందులో మా బావ:

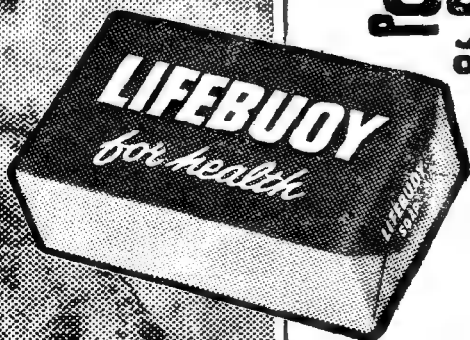
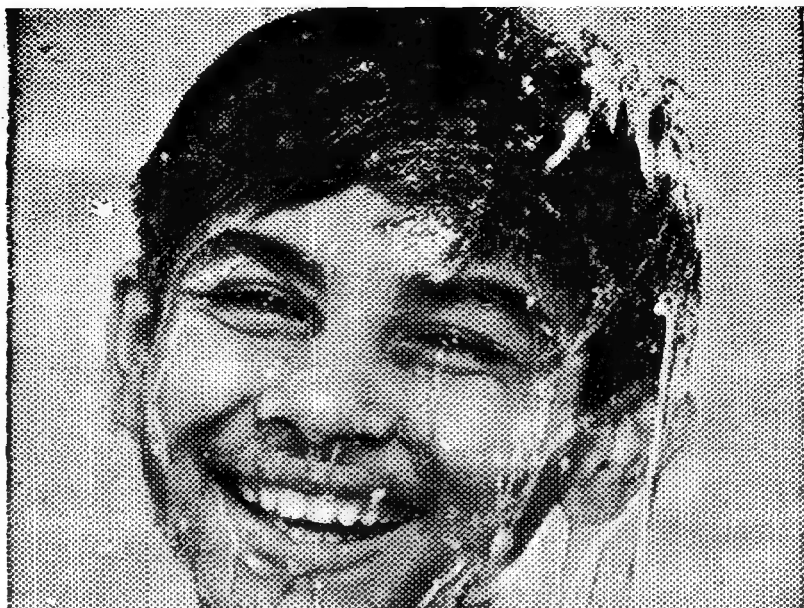
"ఇన్ యు స్టేట్" అన్నాడు ఇంగ్లీషు వాడగా.

అవడం తడవు అతి చొరవగా మా బావను తప్పించుకుని గొను కుచ్చెళ్ళు ముడుకులోకి నర్దుకుంటూ. ఆ నర్దుకోవడంలో మండుమీదుందేమో తూలి. నా భుజం మీద వారి "ఎక్స్‌క్యూజ్క్యూ" అని చిరుగా నవ్వి. సరిగా విలబడి. గ్రేషన్‌గా బారంతా ఒకమారు కలయ జూసి. మా యాద్దరికీ మధ్య చోటు చేసు క్కూచుంది.

అదెక్కడో బుర్రలో మా యావిడ తవతనలాడింది నాకు.

ఏక్సిడెంట్‌గా అక్కడికి మా యావిడ రావడం తిడిస్తోంది నుకోంది. శ్రీశ్రీ రామానుజాయానమా.

కొంచెం దూరంగా నర్దుకున్నాను నేను. పరక్కువ నా నైపు చూసింది. అశ్వర్యపోవాలనుకుని మానేయడం ఆ కనుబొమలో స్పష్టంగా కనిపించింది నాకు. ఫక్కుచుని నవ్వి మరీకాస్త నక్క కొచ్చింది. నాకేం ఫరవాలేదు అమ్మాయి బాగానే వుంది. నన్నుగా నజాగ్గా తీగలా వున్న అమ్మాయి స్వర్గ చేదా? కాదు. గావీ అనుకో. గుండెమూల దూరంగా గొంతు క్కూచుని మా యావిడ నమ్మ వేటు చూపి బెరించేస్తోంది. ఈ కాస్త నంబడం పూర్తి కాగానే ఇప్పుడు చచ్చి వట్టు నేను మా యావిడ వక్కనే వెళ్ళాలి వెళ్ళాలే! గావీ ఎలా వెళ్ళాలి? తప్పు చేసిన నా శరీరాన్ని అమాయకంగా మా అవిడ లాలించి విద్రపుచ్చితే. బుద్ధిమంతు

వక్కడ
లైఫ్ బాయ్
 పున్నదో అక్కడ
 ఆరోగ్యం
 పున్నది

లైఫ్ బాయ్
 మురికితో గల సూక్ష్మ
 శ్రీములను కడిగివేస్తుంది

దాగా నేను జ్ఞాకోశం మోరం కదా; మోరమే గావీ ఈ యింగ్లీషమ్మాయి పుర్వ బావుంది. ఈ మారు నేనే మరి కాన దగరగా తిరిగాము. కివళివమచి చుట్టుకుపోయి నవ్వింది పానం:

బేరొచ్చాడు. కుట్రాడు. చాకలా వున్నాడు. ఇరుకు చొక్కా. గొట్టం పేంటు నెత్తిమీద వచ్చు. నేల మీద పొయించెద్ మాను. వరెన్వా: జానీ వాకర్ భయ్య:

మా బావ ఏబేదో అర్ధరిచ్చి. కాన నడకుచి అమ్మాయితో కబుర్లలోకి దిగారు. ఆ అమ్మాయి పేరు 'సుజీ' అట.

ఆర్యేష్టావాళ్ళు ఏవేవో ట్యాను మోయిస్తున్నారు. ఇంకా దాస్కిగ్ అవర్స్ మొదలు కాలేదు. అంచేత క్లబ్బుకి సంబంధించిన కాకా రికార్డు లాంటి అడమిషి. డూమ్మచి విరామూ టంగా. ధరావాసకంగా. విరంతరంగా. నిర్మిమితంగా. లయబద్ధంగా గెంతుక పోతునే వుండడం నా దృష్టివి అకర్షించింది. ఆమె ఒక్కరే ఆలా గె.తు తోంది. డయాస్ మీద.

దూడ చచ్చి గేదె పాలు చేవకపోతే చిన్న తమాషా చేస్తారు వీకు తెలుసా: గుండెల్ని పిందేసే హృదయవిదారక మైన తిమాషా. ఆ చచ్చిన దూడ చర్మాన్ని గడ్డితో కుక్కేసి గేదె ముందు విలపెడతారు. అది విడే అనుకుని నాకేస్తూ పాలు చేవుతుంది గొడ్డు. అది విడకాదు. ఉత్తి తోలు. లోపల రక్త మాంసాలు లేవు. ఉన్నదంతా కుప్ప

మైన గడ్డి. ఆ డయాస్ మీద గెంతు తున్న ఎర్రకిమణిచి చూస్తే నాకెందుకో ఆలా గడ్డి కుక్కిన గేదె దూడ తోలు జ్ఞాపకం వచ్చింది.

"మీదేవూదు:" సుజీ ఇంగ్లీషులో అరిగింది.

మా బావ జనాబు చెప్పాడు
"ఆ అమ్మాయి పేరే(విటి" నే నడి గాను డయాస్ మీదనున్న తోలు మనిషిని చూపింది.

"ఏం. మీకు కావాలా:"

అమానుషంగా విడిపించింది ప్రశ్న. జనాబు చెప్పడానికి నాకు తోచలేదు. వరమ అనన్యంగా కనిపిస్తోంది తోలు పిల్ల. అందువల్ల కూడా ఆమె మీద పవిత్ర భావం కలిగిపోయిందేమో నాలో. అదదావి శిశువు బద్ధింకంగా కాపాడగల అయిదాలు రెండే రెండట. ఒకటి. అందం లేకపోవడం; రెండు అనకాకం లేకపోవడం:

"అది కాదు. తిరికే అడిగాను."

"అంతేగదా: షిలా:" అంది సుజీ.

బేరరు మూడు ప్లేట్లతో 'చౌషిన్' పట్టుకొచ్చాడు. రెండు గొల్డెన్ ఈగిర్ మీర్ బాటిల్స్. ఒక డిప్లమాట్ విస్కీ అరకాయ తీసుకొచ్చి గ్లాసులు నర్తాడు.

షిలా తోలుబొమ్మలాగా గెంతుతూనే వుంది.

'ఆమె అరిసిపోదా:' అడిగాను సుజీచి ఈమారు సుజీ నేరుగా నాకు జనానివ్వకుండా బేరరుపైపు తిరిగి చిరు నవ్వు వచ్చింది. "ఓట్టి. పానం షిలా

అలిసిపోతుందనే మోసవి జాలివదుతున్నారు మా 'సెండ్' అంది అకవితో.

చిట్టి అదోలా మొహంపెట్టి వవ్వారు. వస్త్ర ఇక్కర్నొంది పీలా వైపు చూశారు. ఒకవైపు ఒక్క ఊపుతునే పీలా చిట్టి చిరువవ్వకి జవాబిచ్చింది దయాన్ మీడి నుండి.

నుజీ ముడుకుతో నన్ను పొంచి చిట్టిని చూపిస్తూ 'పీలాతో మనవాడికి భరే దోస్తీ రెండి' అంది కన్నుంగగా కన్ను గీటి.

అయ్యో పాపం చిట్టికి వద్దెనిమి వేళ్ళుంటాయి. పీలాకి ఎంత కాదను కున్నా మువ్వయ్యారేళ్ళు వుండేవుంటాయి వాళ్ళిద్దరి మధ్య దోస్తీ. ఆ దెబ్బకో విస్కీ అక్కర్లే ఉండనే విస్కీయూ జోయాను మా గ్లాసుతో డ్రింకులు పోసి వెళ్లాడు చిట్టి

జాగ్రత్తగా మండు పుచ్చుకోసాగాడు మా బావ ఏవో వెసురు గొట్టాల్లాంటి రెండు పుల్లంతో 'దామినీ' తీసుకుని న.జాకుంటూ మధ్య మధ్య పానీయం

ఇంప్ కాప్ లో సమస్తమూ యంత్రాలచే

దేశీయ వైద్యులు కొందరు 1944 న సంవత్సరం లోనే సహకార వద్దకుంపైన ఒక పార్శ్వశిని స్థాపించారు. నికార్మయన ఆయుర్వేద, సిద్ధ, యునానీ మందులను తయారుచేయడం, దేశీయ ట్యూబలతో పరిశోధనలు సాగించడం, ప్రాచీన విషగ్రస్తులల నూత్రాలను ప్రామాణికం చేయడం ఈ సంస్థ ల్యూలు కవిష్టమైన పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో పురోగమించి, ఇప్పుడు పూర్తిగా అరునాతన పెద్ద టంపై యంత్రాలతోనే మందులను తయారు చేయడం సాధించి, ప్రజలకు సేవ తేయడానికి ఆర్థిక సంపాదించుకున్నాము ప్రజలను ఆరోగ్యవంతులను గాను, శక్తిమంతులనుగానుచేసి, దేశాన్ని స్వాధీనం చేయడానికి ఇంకావ్య సహాయములున్నది

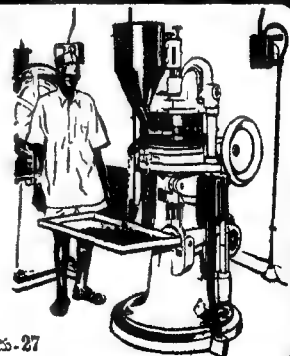

IMPCOPS

ది ఇండియన్ మెడికల్ ప్రాక్టీషన్స్ కో. అవతరీష్ పార్శ్వ శి & స్టోర్స్ లిడ్., లాల్ బ్ ట్రిడ్ కోడ్, ఆదయార్ మద్రాసు-20 పెన్ తెమిపులవద్ద, పెద్ద మండుల ఒకాదాంలోను లద్దం కాగంపు

వెలర అనుమతి తాదేపల్లి హోస్, గుంటూరుజిల్లా, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ 20/320.సి, పెద్దబొల్లనారి పీఠి, గవర్నరుపేట, విజయవాడ-2 19 వైశ్య హాస్టల్ నిర్మింగ్, వీర సావర్కర్ రోడ్డు, హైదరాబాదు-27

నిర్వహించబడుతున్నది కాగా ఇంప్ కాప్ నికార్మయిన ఆయుర్వేద, సిద్ధ, యునానీ మందులకు పెట్టినది పేరు

TM22/1111/747/M.TEL

గొంతులోంచి గుండెలోకి. గుండెలోంచి వసాళందాకా కొంచెం కొంచెమే ఎక్కించ పాగాడు.

ముందు నాకీ మీరు సయించలా;

అదేవిటో కుంకుడు పులుసులాగా వుంది.

అదెందుకు తాగుతారు జనం?

మా యావిడ 'సిగరెట్టెందుకు తాగు తారు జనం?' అని నన్ను అడగడం గుర్తొచ్చి, నేనెవర్నీ మీరు సంగతి అడగ లేదు మరి; ఇంతలో వేయించిన జీడి పప్పు ప్లేటులో పరిచి పట్టుకొచ్చాడు చిట్టి. నాకు మహా నంబరమై పోయింది.

ఒక గంట గడిచింది

బారు అదోరకం వాతావరణాని కొచ్చింది.

అందరూ కేరింతలు కొడుతూ కలు ర్లాడుకుంటున్నారు.

అమ్మయిల్లో యిష్టా విలాసంగా సరసాలాడుతున్నారు.

అడపా దడపా మైకు ముందు కెళ్ళి కమ్మటి బూతుపాటలు పాడుతున్నారు. విసి, పీసాబు కాశీ అయ్యాక అగ్గిపుల్ల గిసి సీసాగా వేసి, ఆప్పుడు స్పిరిట్ అంటుకుని పుట్టే చప్పుడు మీద అశీల మైన కదలు తలా ఒకరీతిగా చెప్పడం తోచిచ్చారు.

నాకు మహాసరదాగా వుంది

నాకు విషా లేదు.

నా చుట్టూ వున్నవాళ్ళంతా పెరి పెదనల్లాగా నే నొక్కడే చాలా గొప్ప వాడినై సముచ్చతంగా కవిపించసాగాను

నాకు. ఈ ఆలోచనే నా కెక్కువ విషాగా వుంది. వాళ్ళదేం విషా:

గానీ వాళ్ళు బాగా విషాలోనేవున్నారు. ఎవరూ అరమరికలు లేకుండా, జంకు గొంతులేకుండా, పసివెదనల్లాగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. మందు; ధర్మమావి ఏం గొప్ప మందందీ; ముషి మెదడు మీద పెరకువ ఫొరల్ని ఒలిచేసి, 'ఈ వందాడము'లుగా యాచిద్దారు లోకాన్నీ మార్చి పారేసే మహాత్తరమైన మందు; వాళ్ళలో నాగరి కత లేదు. నాజూకు లేదు, కుహనకలేదు. గోసనం లేనే లేడ, బారంతా మత్తుగా వుంది. గమ్మతుగా వుంది.

"పద్దెవిమిదేళ్ళ పిల్లలా వుంది పీలా!"

అన్నాడు మా బావ

ఇప్పుడతను ఖిరాగ్రంలో వున్నాడు. ఎవరయినా చిన్నగానే కవిపిస్తారు తన కంటే.

నుజీ అకవికి ఒక మెట్టు కిందనుండి అతన్ని కొంచెం కొంచెమే పైకి ఎగ దోస్తోంది.

"ఉందా? వుంటుంది!" అంది నుజీ వప్పుతూ. "గానీ దాని ఆనలు వయసు వలె వచ్చే ఏళ్ళు"

"ఈజిప్ట్? మైకంలో కొన్ని ఇమో పస్లు మోతాదుదాటి కలగజుతూంటాయేమో మా బావ అమికంగా ఆకర్షణపోయినట్టు కనిపించాడు. గానీ అంత ఆకర్షణం వేలికి; నాకు బోధపడ్డా ..

"అం! పీలాతో మీరు చెప్పండి. పద్దెవిమిదేళ్ళ దానై వున్నావని; మిమ్మరి అమాంతం ప్రేమించేస్తుంది. ఎంచేత

నంతే దాని అనతి వయసు అదే మర్చి
పోయింది వద్దెనిమిదేళ్ళప్పుడు ఈ
క్లబ్బులో దాన్నరుగా చేరింది చేరిన రాత్రి
నుండి ప్రతిరాత్రి ఆ వద్దెనిమిదేళ్ళ వయ
స్సునే ఆలవాటు చేసుకుంది అనతి
వయసు ఎలా జ్ఞానకం వుంటుంది మరి?

“దట్స్ లైట్. వయసు మనసుతోనే
ముడివడుతుంది. నేను వాళ్ళ వంశా
షణి మధ్యలో కెళ్ళాను కొంచెం విషా
వాచ్చినట్టు నటిస్తే నాకేదో సర్దగా
వున్నట్టు అనిపించింది

“బట్ ఆ షీలాకంటే సుజీనే
కావుంది. అంటూ మా బావ పెడిమని

జైమ్ లాషన్

ఐ, తామర, దురదలను పోగొట్టును
అన్ని పావులలోను బొరకును

OR C MICAL WORKS D DORE

సుజీ భుజం మీద కొట్టి ఆ పగానా మెద
కావులించుకుని దగ్గరికి లాక్కున్నాడు
నాకు విషా యెక్కిపోయినా కావుంది
పోయేది.

కట్టిగా ఏలంటే ఆకావ చేస్తుంది.
‘ఉక్కు ముక్కలా వుంది.’ తన
ధోరణిలో సుజీ కరీవాన్ని నందిట్లో ఒక్క
మారు నొక్కేశాడు

‘నో నో నో దారిన్!’ సుజీ
మెలికలు తిరిగిపోయింది పాపం

“షీలా నన్నుగా ఉపపల్లెలావుంది
బట్ అప్ కోర్స్. దేరీక్ నమ్మి దిప్టాయాద్
బ్లాట్ ఇన్ షీలా టూ” అంటూ
కళ్ళు తెరిచి జాగ్రత్తగా ఒకమారు విప్పా
ర్చాడు బావ జనోద్ధరణ కోసంలాగా
చిట్టితో చిరునవ్వులు కుమ్మరిస్తూ కబుర్లు
చెప్పతోంది షీలా చిట్టిగాడు సర్వీంగ్
వదిలేసి దాని దగ్గరే చతికిల బద్దాడు.
నాకెందుకో చిరాకేసింది

బీర్: అరిదాడు మా బావ పాపం
వీరు కావాలిమో

సరిగెక్తు కొచ్చాడు చిట్టి ఆహా! ఏం
కుర్రాడు? ముక్కునవ్వు లారకపోవడ
మంటారు ఇలాటి వాళ్ళ గూర్చే కావును!
బొత్తిగా కర్రాడు చడవుకుంటే ఇంకా
హైస్కూలు దాటకూడని వయసు

‘టూ బేర్ బాదిర్స్! అర్ధరిచ్చాడు
బావ అచ్చితంగా అతనికి బీరే కావాలి
నవ్వుకని చిట్టి వెళ్ళి. బీర్ బాదిర్స్
తెచ్చి పెట్టాడు

‘ఐమ్ పెప్టె(బర్) బ్యూసు ఆరె

స్వోవాక్కు అండుకోవడంతో మళ్ళా మరో నవచైతన్యపు గాలితెరచిం సురటిలు పేసింది బాధునివాణలో. కూర్చున్న చోటనే కదలడం ప్రారంభించారు.

అదెలా గుర్తొచ్చిందో గానీ. మా బావకు త్యాగరాజు కిర్రన గుర్తొచ్చింది. "ఇది చాలా సుఖమా? నవ్వింది చాలా సుఖమా?" అన్న కిర్రనను కొంచెం దిప్తోమాట్ విస్కీలో తడిపేసి, తీసి "ఇది చాలా సుఖమా? నవ్వింది చాలా సుఖమా?" అని సుజీవి, పీలావి మార్చి మార్చి చూడసాగాడు కాలితో తాళం వేస్తూ.

అలా చాలా డల్ గా మొనాటవనగా మరోగంట గడిచిపోయింది. దాబ్బింగ్ అవర్స్ గంటకొట్టాడు మానేజరు. ఇప్పుడు చిట్టిగాడు సర్కింగ్ డ్యూటీనుండి రిలీజయ్యాడు. వాడు ఆ క్లబ్ లో ఉద్యోగిడైన దానవరచి. పీలాతో కలిసి ట్వీస్టు చేయ్య సాగాడు.

ఈరలు. కేకలతో బారు హోరెత్తి పోతోంది.

"కాంటినేషన్ బారేడు" అన్నాను నేను.

"గానీ దాన్స్ బావుంది" బావ చప్పరించాడు.

అందరి దృష్టి డయాస్ మీదనేవుంది. చిట్టి మహా అద్భుతంగా మెలికలు తిప్పేస్తున్నాడు తన వద్దెరిమిదేళ్ళ వయస్సును. ఇండ్రకాలం చేసేస్తున్నాడు. వాడు ఇమోషనొచ్చి "హయ్య" అని పీలా

తోడల మీద గిలకొడిత బారంతా కిర్రెత్తి పోయి అరుస్తున్నారు

"వండ్రపూర్! వండ్రపూర్! చిట్టి కమహాయర్!" చిట్టివి డయాస్ మీది నుండి కిందికి రమ్మవి విల్పాదొక 'రస' జ్ఞాడు. ట్వీస్టుతోనే అడుగులేస్తూ ఆ విల్పిన చోటికొచ్చాడు చిట్టి.

"హావ్ దిస్!" అంటూ ఉదారంగా చేతిలోని విస్కీ గ్లాసును చిట్టి కందించాడు రసజ్ఞాడు.

"నో, థేంక్స్."

"నో, హేవ్!"

మొగమాటంగా పీలా వైపు తిరిగి చూశాడు చిట్టి. పీలా మత్తుగా పూగు తూనే ఒద్దవి వైగ జేసిందొక పక్క. చిట్టి తిరిగి 'రస' జ్ఞాతి వైపు తల తిప్పి "సారీ సారీ!" అన్నాడు. అదొచ్చి చిట్టి

గాడు మహాసత్ప్రభుడిలాగా వున్నాడు.

“వాట! షీలా ఒడ్డుంటే నువ్వు మానెయ్యాలా? తాగితే తలతీసి మొరేస్తుందా? నీకు వందమంది షీలార్ని కూచన్న పరానా కన్యాదానం చేస్తాను. తాగు...” అంటూ చిట్టిమాట విడిపించుకోకుండా చొరవగా నాచిటుజం పట్టుకుని సోఫామీటికి లాగి గొంతులో పోకాడకను

గింజుకుంటునే పాపం తాగేకాదు చిట్టి.

“దట్టిట! నా, గో ఆన్, దాన్స్!” అని డయానమీడికి తోసేకాడు మందు బాత.

మరో పావుగంటలో చిట్టికి అందు కుంది. ఇంతసేపూ దేన్న మాత్రమే చేసినవాడు ఇప్పుడు పాటకూడా అంకించుకున్నాడు.

“హూస్ అన్ బాంబూ” అంటూ గిరిగిర తిరిగిపోతూ షీలారి తీపుస్తూ డయాన్ అనుకున్న దాటిపోయాడు.

మంచిచ్చిన మహోదాడుడి ఉదాహరణని అనుసరించారు మిగతా బారువారంతా. చిట్టి వృష్టం అవించిన ప్రతీ చేబిలుకాడా. కస్తమర్లు వెనక్కి వంచేసి హేలంగా బ్రాండీలు, విస్కీలు, పాంపేన్లు, కొక్కోకోలాలూ-వగుల పవితీ నాడు పుట్టలో నానపదార్థాలు పోసేసి నడచే చిట్టిగాడి పొట్టలో నానమందులూ పోసేయసాగాడు. అవన్నీ తీరా కడుపులోని కెళ్ళకా కాకచెయ్యరై పోయాయి.

“కమియర్!”

“చిట్టి, హియర్!”

“హూస్ దిస్ సెగ!”

“ఓసీజ్ స్కాచ్!”

“ఇన్ ఇటీక్ స్కాచ్ దోంట్ నేను ఇట్.”

“అండ్ సిమిలార్లీ, ఇన్ ఇటీక్ వుమన్, దోంట్ నేను ఇట్!”

తద్వారా ‘అడు’ దానిమీటికి బాతు దృష్టంతా ఒక్కమారు మళ్ళిపోయాంది. షీలా మరబొమ్మలాగా అడుతోంది. కళ్ళు తిరగనోయేమో! అనలింక కంకాళి జరక్క పోయేది మరోమార్తైతే! గావీ ఈరోజు జనతారావుగారి పుట్టింరోజు. నాకర్మ కాలిన్రోజు. అంచేత ఆయొక్క మేనేజరుకూడా డిర్గా మండుకొట్టేసి ప్రజానీకంలో కలిసిపోయాడు

చిట్టిగాడికి కళ్ళు తిరిగి పోకున్నట్లున్నాయి. అవి కళ్ళూ, కావు! గజా కాయలు. గజా విస్కీకాయలు! పడి పోకున్నాడు. కానీ తీస్తున్నాడు. మందు స్వయంగా చేదిర్చమీదమంచి తీసుకుని తాగేయడం ప్రారంభించాడు.

షీలా వారిస్తోంది. కానీ ఎవరూ గమనించడంలేదు.

దేవదాసులో ‘అమ్మి’ కన్యాశుల్కంలో ‘మధురవాణి.’ కాంతినివాసంలో ‘కృష్ణకుమారి’ - వంటిపాత్రలు నాకు గుర్తొస్తున్నాయి షీలాను చూస్తే. సిద్దియర్గా చిట్టిగాడ్ని ప్రేమిస్తూన్నది కాకపోతే, వాడెలా తాగితే దానికేం? ఎలా తైతక్కలాడితే దానికేం? ముదరంవ్వు వెలగ బెడుతోంది ముండ!.....

ఆ లవ్వ చూడడానికి వాగులేకపోయినా
పాపం వాళ్ళపీ మనసులే .!!

చిట్టికి కిక్కిచ్చి చాలాపేపైయింది.
ఐనా తాగడం ఆపలేదు. అచేతి కిక్కు
తాలాపాయి నందుకంటేంది కస్తమర్చివి
“వాట్ బ్రదర్లీ!” అంటూ భుజం
ఉట్టేసి పలకరించేస్తున్నాడు. ఆమూలా
ఈమూలావున్న ఆడజాలాయికిరాయి
పిల్లల్ని ఆడకంగా రెక్కపట్టిలాగి తవతో
డాన్స్ చేయించుకుంటున్నాడు. వాళ్ళు
అప్పటికే ఎవరెవరికోనో ఎంగేజ్ అయి
పోయినందువల్ల జాగ్రత్తగా చిట్టివారి
నుండి తప్పించుకుంటున్నారు. అప్పుడిక
మరి గతిలేనట్టు మళ్ళా షీలా నడుమే
పట్టుకుని తూగసాగాడు చిట్టి.

“నా, రెటర్న్ హేవ్ నమస్కో!”
అన్నాడొక ఫన్ మాస్టరు. అదంతా ఫన్
కాదేమో అతగాడికి! ఇంతేదో గమ్మత్తు
చెయ్యాలని పించింది. మహాకాయాన్ని
కుర్చీలోంచి లేపి వెళ్ళి చిట్టిగాడి చెవిలో
ఏదో ఊదాడు. చిట్టి నవ్వాడు. పక పక
పకమని అయిదు విమషాలు ఆగకుండా
నవ్వాడు.

“ఓకే!” అడిగాడు మహాకాయం.

“ఓకే!” అంటూ షీలావిహుస కమ్ము
కొట్టాడు చిట్టి.

చిట్టి కళ్ళనిండా దాహం:

మొహమంతా మోహం!!

తలనిండా వికారించిన పైత్యం!
మైకం...

స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి నాకు.

(నాకు ఓషా లేదు)

బోధి

అలా మరో పది విమషాలు గడవక
ముందే ఒక పెద్ద గావుతేకవేసింది షీలా!
బాంబులు పడినంత కోలాహలంగా జనం
నవ్వారు. తుళ్ళిపోయి నవ్వారు. చిట్టి
గాడు ఒకచేతిలో షీలాని అలాగే పట్టు
కుని మరోచేత్తో ఫన్ మాస్టరందించిన
మందుగ్లాసు కాళీ చేస్తున్నాడు. కాళీ
చేస్తూ, నవ్వి. పొలమారి డగ్గి, నవ్వి
మళ్ళా కాళీ చేపేస్తున్నాడు.

మరేం కాదు!

డాన్స్ చేస్తున్న షీలాని వెనక
మారుగా నమీపించి. ఒంటిమీదనున్న
ఒక్కగా నొక్క బాడీని విప్పి పారే
కాడు చిట్టిగాడు. అది, బారు కోలా
హలానికి కారణం!

“నో! నో! వదిలేయ్. చిట్టి .నన్నా
దులు” అంది షీలా అప్పమైన తెలు
గులో

“నో! నో! ” తల ఆడ్డంగా
తిప్పాడు చిట్టి.

“నా దిస్కర్డ్!” లంగా నైపు
చూపించి అనొన్స్ చేశాడు శ్రీమాన్ ఫన్
మాస్టరు.

బారు జనం అంతా ఒక్కమారు
ఆనక్తి పుంజుకుని అటనైపు తిరిగిపోయి
హాడసాగారు.

“నో ...” అంటూ గోలపెట్టేసింది
షీలా.. వెనుగు లాడింది. చిట్టివారినుండి
ఒదిలించుకోవాలని చూసింది.

“దోంట్ వరీ షీలా! తమాషాకోసం!
అంతే!” ఫన్ మాస్టరు మహాకాయం
షీలాకి హాషిజచ్చాడు.

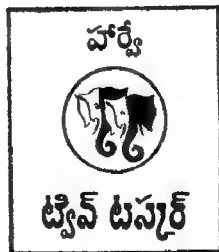

నాణ్యతగల వస్త్రాలు ?

హార్వే

టప్స్ టస్కర్

డ్రీల్లు • పాస్టిన్లు • గాబర్డిన్లు మొదలైనవి

08080808-1335A TEL

మధుర మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్, మధురై

జాగ్రత్తగా చిట్టి చేతులు షీలా కడుపు మీద పాశాయి.

అంతసేపూ ఏగురుకుతున్నట్టు కనిపిస్తున్న షీలా ఇప్పుడు కంఠారు పడిపోయింది, ఏమో ఒంటిపిండా గజ్జి. కామరావున్నాయేమో! పల్లిగ్గా బంగారం బయట పడడం... ఎంత తాగిన వాడు ముందైనా సరే, నామోషిగదా! అడదాని అందం ఆ పాటి చాలుమాటూనే వుంటే అక్కరలే! "చిట్టి ఒడిలేయ్!" కంఠారుగానే బ్రతిమాలింది.

"ఒడ్డుల్ని..." పర్మగా జవాబు చెప్పాడు! షీలాలో కళ్ళు పేలిపోతున్న చిట్టి చెప్పి చేతుల్ని స్కర్డ్ మిడికి పోసి చ్చాడు. అంతసేపూ గుండెలమీద రెండు చేతుల్తోనూ కప్పుకున్నదల్లా, ఇక చిట్టి ఆగడం మరి ఆగక పోవడం చూసి రెండు చేతులూ తీసేసి చిట్టి మెడమీద బలంగా వేసి వెనక్కి తోసేసింది. చిట్టి వెల్లకిలా నేలమీద పడిపోయాడు.

మరోమారు పాశాయున్నారు జరమంతా.

చిట్టికి ఉక్రోశ మొద్దింది. కోపంగా లేచాడు

"నేయ్.... ఉన్నే .. నీ పన్నరే...." అంటూ కూలాడు.

వాడి కళ్ళలోని ఉద్రేకం గమనించింది షీలా. ఒకటే పరుగున బాధలోంచి బైటికి దూకింది. దాని వెనక చిట్టిగాడు పరిగెత్తాడు.

పోలోమని అరిచి గలభా చేస్తూ వారు జనాభా అంతా చిట్టిని వెంబడించారు.

వాడు కూడా అనక్తి కలిగింది.

ఏం జరుగుతుందో చూడాలని....

ఈసరికి మా కాన ముజీతో మరో లోకంలో వీర విహారం చేస్తున్నారు. అతన్ని అలాగే వదిలేసి నేను వాళ్ళ వెంట పరిగెత్తాను.

బారు పెరట్లో నుండి పడి గజాబు ఉత్తి అరుణయింది. అక్కడినుండి దాబా మీదికి మెట్లు వెన్నెల వచ్చగా. చల్లగా పరచుకునుంది. అల్లర్లు భరించలేని ప్రళాంతమైన వెన్నెల.

దాబా చివరి మెట్టుమీద విచ్చుంది షీలా.

పైకి పోతున్నాడింకా చిట్టి.

"చిట్టి అక్కడే విరిచాడు. మీదికి రాకు. చంపేస్తాను. పైకొస్తే చంపేస్తాను" షీలా హెచ్చరిస్తోంది.

"పైకెళ్ళినా కింది కొచ్చినా విన్ను చంపేస్తాను." అంటూ పడుకూ లేస్తూ వెళుతున్నాడు చిట్టి.

కిందనే విరిచి తమాషా చూస్తున్నారు మా వాళ్ళు

చిట్టిని హుషార్ చేస్తున్నారు ఈలలు వేస్తూ.

దాబా ఎక్కిపోయాడు చిట్టి.

జోగుకూ తూగుకూ షీలా మీద పడ్డాడు కరిచింది. గిచ్చింది. అరిచింది. కేకలు వేసింది.

కింద పోగై న మూలో ఒక్కడు కదిలితే ఓటు.

వివిమా చూస్తున్నట్టు చూస్తున్నారు. చిట్టి షీలాని కింద పడగొట్టాడు.

షీలా రెంపలు వగలగొట్టేసింది.

మనలో మన మాట, నాకు షీలా మరీ అంత పాతివ్రత్యం వెలగబెట్ట వక్కర్లేదని పించింది, ఎలాగా తన వృత్తి కిరాయి వృత్తేగదా! ఏదో షాలో వన్నెకర్రాడు అందులో బాగా స్నేహమున్న కుర్రాడు ముచ్చటవడి దగ్గరకొస్తే ఇంత రాద్ధాంతము చెయ్యాలా! ఆక్కర్లేదు. అందుకే నేమో మా నాళ్ళకి మరీ వుక్రోష మొచ్చింది. చిట్టిని సబ్బోర్డు చేస్తూ కూతలు పెడుతున్నాడు కిందినుంది.

ఏం జరిగిందో తెలియదు.

గవీ దిలేలుమని దావా మీది నుండి కింద వదిలిపోయాడు ఓట్టి.

నా చట్టా వున్న జనం కాకల్లాగా పాటిపోయా రెక్కడికో.

చిట్టి చట్టా తక్తం మడగు కట్టేస్తోంది. దెయ్యంలాగా కిందికి దిగుతోంది షీలా!

“ఓట్టి...!” గావుతేక వేసింది షీలా:

“నన్నా ఓట్టి... ” ఏకట్రో దిక్కులు ఒళ్ళు విడులుకున్నంత గట్టిగా పిల్చింది చిట్టిని.

పిచ్చిదానిలాగా పడగు పడగున పెట్టు దిగి చిట్టిని తావులిండుకుని తల బాడుకో పాగింది.

నాకు కోపం వచ్చింది.

“బుద్ధిలేదా! పెట్టమీదినుంచి తోనేని మళ్ళా యేది స్రావే! నంగనాచి కేషాలా!” అని కసిరాను, నమ్ము అప్పుడే చూసింది షీలా. మరింత బావురుమంది.

“బాబూ! లేదు బాబూ! నేను తొయ్య లేదు బాబూ! ఇంతవని జడగుతుందని తెలిస్తే లొంగిపోయేదాన్ని తండ్రి! నా కన్న కొడుకు ప్రాణం కంటెనా నా ఒళ్ళు! కుళ్ళు ఒళ్ళు. పాడు ఒళ్ళు. నా బాటుకంటేనా! నాదే కాదజారిపోయి కింత పడ్డాడు తండ్రి. వాణ్ని చంపుకోదాని కయితే యప్పుడా బాబూ! చెర్కమ బాటు నాకు గా చేసిన్నాడే! కడపులోనే చంపే నుండేదాన్ని కానా! జతగాడి బార్లో ఇలా ఒళ్ళమ్ముకుని బ్రతికిందంతా ఇండుకా! కాదు! నా కొడుక్కోసమే వాడిచేత తాగించేతారు మీరంతా. వాడికి ఒళ్ళు. పై కవబడింది కాదు. నా మీద వడబోయాడు. ఎంత చెడిన దావ్వయినా వీడు నా కొడుకు...” గొల్లుమంది షీలా.

మహా విశ్వబద్ధంగా వుంది ప్రపంచం.

ఒక షీలా మాత్రమే మోరంగా యెడల్తోంది.

??!! చదివాదా!!??

భామిని

భామిని

భామిని

సచిత్రకథలమూసపత్రిక

విడిప్రతి రూ 1/- సంచిక రూ 10/-
అర్థ సంచిక రూ 5-50
విజయవాడ లోని నోట్ల విజయవాడ

భామిని 24 మొదటి పేజీ వీక్ష్య
మొత్తం 17 4422964

నాలుగుగరెట్లు

‘రాయవూర్ పాసింజర్’ పావు గంట క్రితమే వెళ్ళిపోయిందట.

పార్వతీపురం “చౌన్” స్టేషన్‌కి చేరుకొనే సరికి, ఎదురయిన వర్తమానం అది.

“వెధవ బిమ్మలు,” గట్టిగానే తిట్లు కొన్నాను. టైముకి సరిగా వచ్చివావవు అయినా తోటపల్లి ఆనకట్ట దగ్గర ఈ బిమ్మకోసం పడిపోవుల పడటం కంటే, రికా మీద పార్వతీపురం చేరుకొని ఉంటే పాసింజర్ బండి దొరికి ఉండేదేమో!

ఇప్పుడేమనుకొని లాభం లేదు తెల్లవారే దాకా, ఎలాగో అలా కాలం గడపక తప్పదు తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళడం అనేది జరగని పని. నా దురదృష్టానికి నిందించుకొంటూ నవరత్నా టాకీస్ వైపుగా దారి తీశాను.

భక్త అంబరీష కాబోలు ఆడుతోంది. చూసినదే అయినా, ‘ఛైమ్ - కిల్లింగ్’కి అంతకన్నా మరో సాధనం లేక బుకింగ్ దగ్గరికి వెళ్ళాను. బుకింగ్ యింకా తెరవలేదు. ‘సెకండ్ షో’ అడడానికి చాల వ్యవధి ఉంది.

దగ్గరానే ఉన్న టీ దుకాణం బెంచీ మీద కూర్చోని, ‘చా’కి ఆర్డరిచ్చి నాలుగు ప్రక్కలా కలయ జూసాను.

ఇంచు మించు మూడు నాలుగు గజాల

దూరం ఉంటుంది నవరత్నా టాకీస్ గోడ మలుపులో, మ్యూసిసిపాలిటీ దీపం క్రిందలో నాలుగు సిగరెట్లు వెలుగుతున్నాయి.

గుప్పు గుప్పుమని పొగ వదులుతూ చీటి పేక కాబోలు ఆ క్రిందలోనే ఆడుతున్నారు వాళ్ళు

‘ఎవరో రాడీ వెధవలు!’ అన్న భావన కలగగానే అప్రయత్నంగా నా చేతి శంఖి, మనీపర్సు తడవి చూసుకొని అటువైపు దృష్టి మరల్చుకున్నాను.

*కాని ఏదో తెలియని కుతూహలం నాలో అంతర్గతమై చూటి చూటికి నన్ను ఆవైపు చూసేలా

ప్రోత్సహించింది

ఆ వ్యక్తులెవరో తెలియని కారణం చేత వాళ్ళు అదే పనిగా, ఒకదాని వెనుక ఒకటిగా సిగరెట్లు కల్పడంచేత నేను వాళ్ళని సిగరెట్లు క్రిందనే జమకట్టాను.

నా దృష్టికి ఎదురుగా మొదటి సిగరెట్లు ఉందనుకొంటే అక్కడ నుండి కుడిచేతి వరుసగా రెండు, మూడు, నాలుగు ఉన్నాయన వచ్చు

సిగరెట్లు గట్టిగా లోపలికి పీలుస్తున్నప్పుడు, కలిగే వెలుగువల్ల వాళ్ళ ముఖాలు క్షణ క్షణానికి కనిపిస్తున్నాయి, మ్యూసిసి

ఎ.శ్రీధర్

పాలిటీ లైటు వెలుగు ఒక ప్రక్కగా పడదంవల్ల నాలుగో వ్యక్తి ముఖం మాత్రం స్పష్టంగా కనిపించింది.

మిగిలిన ముగ్గురి కంటే అతని ముఖం లేతగా, రీవిగా కూడా ఉంది. పొరపాటున ఆ గుంపులో చేరినట్లు ఉంది గాని, వాళ్ళలో ఒకనిగా మాత్రం లేదు ఎందుకో ఆ కుర్రాడి మీద జాలి ముంచుకొచ్చింది నాలో

వాళ్ళ మధ్యనుండి అతనిని పైకి లాగి, ఉద్ధరించేయాలని కోరిక పుట్టింది

వాళ్ళు చీట్లు అడుతూనే ఏవేవో మాట్లాడేస్తున్నారు. ఒక విషయం మీద మాటలు కావని. నాటకాల మీద, సినిమాల, మీద కోడి పందాల మీద, చిన్న చిన్న రన్నింగ్ కామెంటరీల లాగ మొదలయి, చివరకి ఆడవాళ్ళ మీద చర్చ మొదలయింది.

ఆడవాళ్ళలో చర్చ 'బూతులతో'గాని మొదలవడేమో మరి! అవినీతిగా బూతులు మాట్లాడేస్తూ, అతని ముఖం వంక చూస్తున్నారు వాళ్ళు ఆ నాలుగో వ్యక్తికి ఆ మాటలు ఇష్టం లేదులా ఉంది. అతను మాటి మాటికీ, వాళ్ళ మీద నుండి చూపులు నేల మీదకీ, పేక ముక్కల మీదకి, పరిసరాల మీదకి మారుస్తున్నాడు.

"ఒరే సూర్యం! ఆపరా గొడవ! పంతులకి మన మాటలు ఇష్టం లేనట్లుంది!" అందులో అన్నాడు ఒకడు. సిగరెట్టు గట్టిగా నేలకేసి విసురుతూ.

మొదటి సిగరెట్టు, 'అదే సూర్యం!' జవాబుగా, వెకిలిగా నవ్వాడు, "ఆ!

ఇప్పట్లో ఇష్టం ఉండదులే" అంటూ.

ఇంతలో బుకింగ్ తెరచినట్లుంది. టీ స్టాల్ దగ్గర, ఇంకా చుట్టుపట్ల ఉన్న జనం ఒక్కసారి హడావుడిగా బుకింగ్ చుట్టు ముట్టారు.

వాళ్ళని చూసి నేనూ లేచాను. వాళ్ళు కూడ సందడి గమనించినట్లుంది. పేక ముక్కలు జేబులో దోపి, సిగరెట్లు కసిగా నేలకేసి విసిరి, బుకింగ్ దగ్గరికి వెళ్ళారు.

అప్పుడే వాళ్ళని బాగా చూడటం జరిగింది. సూర్యం! వాళ్ళ 'రింగ్ రీడర్' కాబోలు! నల గా ఉన్నా ఆకరకంగా ఉన్నాడు. అంతే ■ ఆకర్షణలో జూలాయి తనకు మెచ్చుగా ఉంది.

మిగతా ఇద్దరూ ఇంచుమించు సూర్యం లాంటి ఒడ్డూ పొడుగుతో, అతనికన్న కొంచెం ఎక్కువ మొరటుగా ఉన్నారు.

పాపం! నాలుగో వాడు పంతులు. వాళ్ళ వెనుక బిడియవడుతూ, వధ్య స్థానానికి తీసుకుపోతున్న మేకలా వాళ్ళ వెంట కనిపించాడు.

ఒకసారి చూసిన సినిమాకీ, ఇంత కంటే ఖర్చు ఎందుకనో, వాళ్ళ గురించి ఇంకా ఎక్కువ తెలుసుకొందామన్న కుతూహలం వల్లనో ఏదయితేనేం! పావలాకి నేల టిక్కెట్టు కొని వాళ్ళ వెంట లోపలికి నడిచాను.

అయితే 'నేల' అంటే ఉత్తనేల మాత్రమే అని అనుకోలేదు. నేల కూడా అడిబోరియంగా ఉన్న సినిమా టాకీసులు ఇదివరకు చూడనూలేదు. ఇంటర్వెల్ కోసం ఎదురు చూసి, అది కాస్తా ఆవగానే ఎవరి

కంటా పడకుండా ఖాళీగా వున్న కుర్చీ
లలో ఒకదాన్ని ఆశ్రయించాను

సినిమా అయిన తరువాత నాకు వాళ్ళు
జ్ఞాపకం రాలేదు. అక్కడ నుండి నేరుగా
'టౌన్' స్టేషనుకి మైలున్నర దూరంలో
వున్న 'చెల్లాం' స్టేషన్ చేరుకోవాలని,
తొందరగా నడక సాగించాను ■ తొంద
రలో వాళ్ళని గురించి పట్టించుకునే అవ
కాశమే లేకపోయింది.

తోకోరి

అది అంతటితో అగిపోయినట్లయితే,
ఆ నామకానికి నా జీవితంలో పెద్ద
ప్రాముఖ్యత ఉండేది కాదు.

మరి రెండేళ్ళ అరువాత, ఖరగ్ పూర్
వర్కశాపులో, హైకాలిక పంపింగ్
విషన్ దగ్గర అనంపుటనని దాదాపు
మరచిపోయిన నాకు, అకస్మాత్తుగా పం
తులు కనిపించాడు.

అకనేనా! అన్న అనుమానం కలి

గివా. పరికరిస్తే ఏం పోయిందన్న ఉద్దేశంతో దగ్గరికి వెళ్ళి నిలబడ్డాను.

మిషన్ కి ఆయిల్ గిచ్చేసి, చేతులు తుడుచుకొంటూ, వావైపు చూచాడు వంతులు, 'ఏంకావాలి' అన్నట్లు.

నే నెవరో తెలియలేదన్న సంగతి అతని ముఖమే చెప్తోంది. ఆయన అందులో ఆశ్చర్య పడల్సింది ఏమీలేదు. 'ఆ రోజు', అతను నన్ను రెప్పపాటు కాలమైన గమనించి ఉంటాడంటే నేను నమ్మను.

మాటలు ఎలా మొదలెట్టాలో తెలియక మొదలెట్టాను మిమ్మల్ని ఎక్కడో చూసినట్లుంది, అంటూ

అతను నిర్లక్ష్యంగా నవ్వాడు. "అక్కడో, ఇంకా పాపం బాపంలా నో అరిచాలో నో, ఏం పూర్వార్థమేనీ చైన్ లో నో చూసి ఉంటారు." అంటూ

"అదికాదు! పార్వతీపురంలో "

తెలుసేపు వావైపు వింతగా చూసాడు అతను. 'మీది.. మీ పార్వతీపురం..'

"కాదు!" నెమ్మదిగా అన్నాను పార్వతీపురానికి దగ్గరిగా సుంకె ఆగ్రహారంలో మా మామయ్య ఉండేవారు విజయనగరంలో చదువుకొనే రోజులలో సెలవులకి అక్కడికి వెళ్తూ ఉండేవాడిని."

"నాగిని నదికి ఇవతల వక్క మీ మామయ్యగారి ఊరు అయితే, అవతల ప్రక్కదే మా ఊరు టౌన్ తో అవతరం వచ్చినప్పుడల్లా పార్వతీపురం వెళ్ళడం. ఆ చుట్టప్రక్కా నాళ్ళకి అలవాటే, మీరు నన్ను అక్కడే చూసి

ఉంటారు." మధ్యలోనే అందుకొని పూర్తిచేసాడు అతను.

ఎంత తేలికగా, ఎంత నిర్లక్ష్యంగా జవాబిచ్చాడు. తెలివిలేకలతోపాటు, పెంకి తనంకూడ విందుగా ఉన్నదన్నమాట.

"మరి నాళ్ళందరూ ఏమయ్యాను! అదే మీ ప్రెద్స్ "

'వాళ్ళా! ఆశ్చర్యంతో వావైపు చూసాడు వంతులు, "నాళ్ళ ఎవరు?"

"అదే! సూర్యం....."

"సూర్యం మీకు ఎలా తెలుసు" సాధ్యమైనంత గట్టిగా అన్నాడతను. అతని కంఠంలో కోపంకూడా ధ్వనించింది.

చెప్పాను. ఆ సంఘటన కాకతాళియమే ఆయన. దానివల్ల వంతులు పట్ల, ఎందుకో తెలియని అప్రాయక జన్నాళ్ళుగా నా మనసులో మరుగున ఉన్నదన్న విషయం నాకు అప్పుడే తెలిసింది అందువల్లనే కాబోలు, దానికికం లేకుండా, నేను చూసింది చూసినట్లు, అనుకొన్నది అనుకొన్నట్లు చెప్పాను

వంతులు చిత్తరేఖతో నా వంక చూస్తూ ఉండిపోయాడు. అతని మనస్సు ద్రవించి పోయింది

"విజయనగరం! మీరు చెప్పినదంతా విజయ! ఆ సూర్యం! మోసంచేసాడు! మోసం! అంతే కాదు ఆ మోసంలో నన్ను మా కుటుంబాన్నే పావులుగా నాడుకొన్నాడు.

'ఏం జరిగింది, ఏమిటా మోసం' అని

నేను అడగ దల్చుకోలేదు. అకనే చెప్తా
డని మానంగా ఎదురుచూడ సాగాను.

“నాదిదృష్టి మా అక్కయ్యమీద
పడింది. వాళ్ళద్దరికీ. పరివయం ఎప్పుడు
ఎలా జరిగిందో మాకవరికీ తెలియదు.
పోతే ఆ పరివయాన్ని పెండుకోడావకే
నన్ను సాధనంగా చేసుకొన్నారు.
అక్కయ్య సిగరెట్ పెట్టెలతో రక
రకాల బొమ్మలు తయారుచేసేది. దానికి
కావలసిన ఖాళిపెట్టెలు. ‘మేము కార్ని
నవే’ సూర్యం నావ్వరా ఇస్తాందేవాడు.
అందులో ‘ప్రేమలేఖలు’ ఉండేసర్దు
సంగతి నాకు ఏమాత్రం తెలిసేది కాదు.
నాకు తెలియకుండానే నేను వాళ్ళ పరివ
యానికి ఏడు పోసాను. అప్పుడప్పుడు
సాయంత్రంవేళ. చిందె తీసుకొని ఏటికి
వెళ్ళేది అక్కయ్య. నన్నే సాయంగా
తీసుకొని పిళ్ళముంచి. ‘ఇప్పుడే దిగుటికి

వెళ్ళి వస్తానని చెప్పి. తోడితోపలికి.
చీకటి గుబురుల్లోకి వెళ్ళిపోయేది. నేను
అదే అనకాళంగా తీసుకొని, అంతకు
ముందే సూర్యం ఇచ్చిన సిగరెట్లు
కాలుస్తూ ఏటిగట్టునే కూర్చోనేవాడిని.
అక్కయ్య ఎప్పుడు వచ్చేదో తెలిసేది
కాదు. ఆ తరువాత ఇద్దరంకలిసి, ఇంటికి
చేరుకొనేవాళ్ళం.....” పంపమిషన్
తేసి చూస్తూ దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు
సంకులు.

అక్కడఉన్న రెండు పంప్ మిషన్లు
ఒకదాని తరువాత ఒకటి వనిచేస్తూ ఉం
టాయి. ఆరూమ్! ప్రక్కనే ఎత్తయిన
స్తంభాలమీద రెండున్నర అడుగులు
వర్తులంగా ఉన్న పెద్ద పిరిండర్ ఒకటి
ఉంది. ఈ పంపువ్యాసా తోడిపేయ
దిగిన పిరు ఆ పిరిండర్ అడుగుభాగానికి

చేస్తున్నాడు అతను. మామలు ఉద్యోగం అప్పీకలిపి మాట ఇరవైకన్న ఎక్కువ దొరకడు. అజీహూదా వర్తనెంటుకాదు. నమ్మకంగా పనిచేస్తే. ఉద్యోగం వాంతుం కావచ్చు.

కజావికి. ఆ మిషన్ కి మంషి అవ
 సరం లేదు. దావికి నడవడావికి. అవ
 దావికి తప్పిస్తే అయితే 24 గంటలు
 మూడు పిష్టలలో అక్కడ ఎవరో ఒకరు
 ఉంటారు. అనుకోని ప్రమాదం ఏమయినా
 జరిగినట్లయితే. మిషన్ నిలపి. ఫోన్
 ద్వారా రిపేర్ పనివాళ్ళుని పిలవడం
 మాత్రమే అచెండర్ చేసేవని. అందుకే
 చాల తీరిక పంతులుకు ఎవరూ వచ్చి
 చూస్తానన్న భయం లేకపోవడంవల్ల
 హాయిగా కూర్చోచి. పుస్తకాలు చదు
 వుతూ. గంటలకొకటికాలం గడిపేయ
 వచ్చు.

పంతులు మిషన్ వంక చూస్తూ ఉండి పోయాడు. నేనకూడా అటువైపు దృష్టి మరల్చాను. మిషన్లు రెండూ వాటివని అవి చేసుకొంటూ పోతున్నాయి. బహుశా మనసులలో ఉండేదగా, మోసం వాటికి తెలియదేమో!

‘తరువాత ఏం జరిగింది?’ మౌనాన్ని
భరించలేక అడిగాను

“ఏం జరుగుతుంది! జేబులోంచి
 ఓగరబ్ తీసి వెలిగించాడే పంతులు.
 తరువాత దాన్ని కడిగి అవతల. గిరా
 చేసి.” దాని రంకు-కాస్తా బయటపడింది.
 అది ఎవరో-చూ వాళ్ళ గారికి తెలిసిన

[illegible]

అయన కంట పడదం. అతను మా వాన్నగారికి మాత్రమే తెలియజేయడం జరిగింది. గ్రామంలో అంత మందికీ, చూచాయగా తెలిసినా. ఎదురుగా అవదా వికి. ఎవరూ సాహసించలేదు మా వాన్నగారు మాత్రం నెత్తినోరూ బాదకొని. మా అక్కను తీసుకొని. విజయనగరం పెళ్ళారు. అక్కడ మా బాగారి భగీరథ ప్రయత్నంవల్ల దాని పెళ్ళి కూడా జరిగి పోయింది.

"మంచిదే!" భయపడుతూ నే అన్నాను. "ఒక్క - పొరపాటువల్ల జీవితం నశనం కాకుండా మంచి పనే చేపాడు మీ వాన్నగారు."

"హా! ఏం మంచి వున్నదీన నీరు ఊణంలోనే ముగ్గురి పిల్లలకి తల్లి కావలసి వచ్చింది."

ఒక్క ఊణం అర్థంకాక విభ్రాంతు ణ్ణయ్యాను. పంతులు మాటలు విరుపుగా వినిపించాయి. 'రెండో పెళ్ళి సంబంధం అన్నమాట. విజయం తొందరలో మంచి సంబంధం ఎలా తేగలదు అనుకొన్నాను' మనసులో.

కిటికీ ఆద్దాగలూడా బయటకు చూస్తున్న పంతులు ఉన్నట్లుండి, ఒక్క సారిగా లేచి నిలబడ్డాడు. "మీరిక్కడే కాసేపు కూర్చోండి. ఇప్పుడే వస్తాను" అంటూ.

"ఎక్కడికి?"

'ఇలా రండి!' దగ్గరకి పిలిచాడు పంతులు. అతనిని అనుసరించి కిటికీ గుండా బయటకి చూసాను. 'బ్లాక్ స్మిత్'

పావు ముదపు దగ్గర. ఒక వ్యక్తి నిలబడి ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నాడు. అతనిని చూపిస్తూ అన్నాడు పంతులు.

"చూసారా!" సూర్యం లాగే ఉన్నాడు. నేను వెళ్ళిచూసి వస్తాను. నిజంగా సూర్యమే అయితే 'కోసంతో' అతని పిడికిళ్లు విగుసుకొన్నాయి. "తగిన బుద్ధి చెప్పాలి గాడిదికొడుకీ" అంటూ బాణంలా దూసుకుపోయాడు.

నేను కిటికీ గుండా చూస్తూ ఉండి పోయాను పంతులు. అక్కడకి చేరుకొనే లోగా. అ వ్యక్తి మాటలు ముగించి నడక సాగించాడు పంతులు అతని వెంట వడ్డాడు. వలుపు తిరిగేంత వరకూ ఇద్దరూ ఒకరి వెనుకగా ఒకరు ఇరవై గజాల దూరంలో కలిపించారు.

అలా ఎంతసేపు కూర్చొన్నానో నాకే తెలియదు. ఏ దయనా అఘాయిత్యం జరుగుతుందేమో వన్న భయం అవహించగా. వెను తిరిగి 'మిషన్' వంక చూసాను.

మిషన్' మండి ఏదో పొగ వస్తున్నట్లు కనిపించింది. దగ్గరగా వెళ్ళి చూసాను 'పంప మోహర్' మండి పొగ వస్తోంది. కాలుతున్న వానన కూడా తగిలింది.

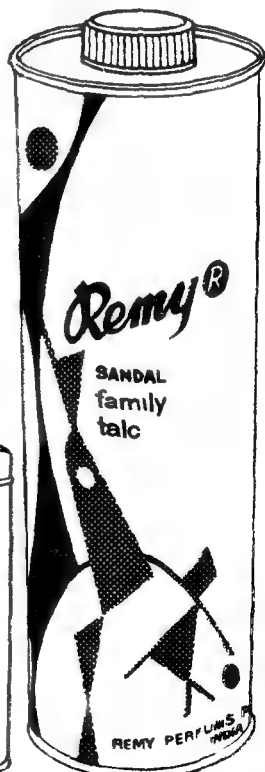
ఆ ఊణంలో ఏం చేయాలో పాలు పోలేరు నాకు. మిషన్-ప్రేకేడన్' కింది షన్లో ఉంది దాని అచేతనం దూర్బాటి లోలేదు నేను ఒకచోట పనిచేయవలసిన వాడిని మరో చోటికి వచ్చినందుకు సంజాయిషీ ఇచ్చుకోవలసి ఉంటుంది.

రెమి R

శాండల్ టాల్క్

నవ్యోత్సాహం చేకూర్చి
రోజంతా ఉల్లాసంగా వుంచగలదు

Sarath RS-3 TEL

ముందు మిషన్ ను ఆపుచేయడం' వ్యవస్థపై నవగా తోచింది. అదిగాని పాదయనట్లయితే పంతులుని వింటెట్టి— వేలం వేసినా, నష్ట పరిహారం అవదు.

ఏది, ఎలా చేయారో తెలియని నేను, ఒక్కసారిగా 'ఎలక్ట్రికల్ - మైన్స్' అన్న 'ఆఫ్' చేసేసాను. బయట నిలిందర్, ఒక్కసారిగా పెద్ద కదింతో క్రిందికి దిగింది. వీటివీధి-వివరీ-మైన ఒత్తిడి కలగడంతో, దానిని బయటకు తీసుకు వెళ్ళేసైపు కొస్తూ బ్రద్దలయి, ఆకాశ మంత ఎత్తులో వీరు బయటకు చిహ్నం మొదలెట్టింది మిషన్ మాత్రం సవ్యంగా అగిపోయింది.

జరిగింది ఫోన్ లో చెప్పాల్సిన అగత్యం లేకుండానే, వాళ్ళుగూ బయట వ్యవధిగా, చుట్టవట్ట కార్మికలు, సూపర్ వయిజర్లు అంతా అక్కడ గుమికూడాలి.

అందులో ఎవరో అదిగారు నన్ను "ఏజింగింది" అని గుమికూడిన జన సమూహంలో పంతులుకోసం చూస్తూ చెప్పాను.

"పంతులు రెట్రీన్ కి వెళ్ళాడనీ, వెళ్ళేటప్పుడు 'మిషన్' చూస్తూ ఉండమని నాతో చెప్పాడనీ, ఆ లోగ మిషన్ నుండి 'స్పృక్' రావడంతో ఏం చేయాలో తెలియక 'ఎలక్ట్రికల్ - మైన్స్' అన్న ఒక్కసారిగా ఆపేసాననీ, అందుకే అలా జరిగిందనీ" చెప్పాను.

అతను :షయం అంతా డైరీలో వ్రాసుకొని, మిషన్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

మోటార్ చెక్ చేస్తూ ఉండగా పంతులు - వచ్చాడు.

"రెట్రీన్ కెళ్ళానని చెప్పు" మెల్లిగా చెవిలో చెప్పాను.

పంతులు వమాదానంగా కల ఊపుతూ అన్నాడు, "అతగాడు సూర్యమే, నందే హం లేదు. వర్క్ సాఫ్ బయట జనంలో కలిసిపోయి, మరి కనిపించలేదు" అని.

'సూర్యాన్ని ఎలాగైనా చావనీ: ముందు ఈ సంగతి చూడు' కోపంగానే అన్నాను.

"అలాగే" అని. ■ సూపర్ వైజర్ దగ్గరగా వెళ్ళి, తను రెట్రీన్ కెళ్ళిన సంగతి, ఆ కాసేపు చూడడానికి నన్ను - వింటెట్టిన వైసం మరోసారి కిక్కు పెట్టాడు పంతులు.

ఇచ్చిన రిపోర్టు సంతృప్తి కరంగా ఉన్నా జరిగిన నష్టానికి - జాబు ఇచ్చాల్సిన అవసరం ఉంటుందనీ 'ఫోర్ మెన్' ఓ - మాటా కలిపి మాట్లాడమనీ, సలహా ఇచ్చి వెళ్ళాడు అతను.

ఆ రోజు సాయంత్రమే 'ఫోర్ మెన్' గారింటికి భయలుదేరాం ఇద్దరమూ

ఫోర్ మెన్ చౌదరి గారింట్లో అనుకోని విధంగా సూర్యాన్ని - కణసుకోవలసి వచ్చింది. సూర్యం చౌదరిగారి మేనల్లుడే నట. పంతులిని చూడగానే సూర్యం బయటకి వెళ్ళిపోయాడు, ఆ విషయం తెలిసేవరికి, పంతులు విభ్రాంతుడై పోయాడు. నా బలవంతంమీద కాసేపు కూర్చో, గలిగాడేగాని, అతని మనసులో - ఏం

జరుగుతోందో. ఎంత అస్థిరంగా ఉన్నాడో ముఖం చూడగానే తెలిసిపోతోంది.

చౌదరిగారు దాన్ని మరో విధంగా అర్థంచేసుకొన్నారు పంతులు భుజి మీద ఓదార్చుగా తట్టి. "మరేం తయారేదోయ్! రాయలసీమ రిపోర్టంతా ముందుగానే రాసేసాను. ఇప్పుడు వందల మైళ్ళ దూరంలో ఉంటూ, తెలుగు వాళ్ళం ఒకరి కొకరు సాయం చేసుకోకపోతే ఎలా" అన్నారు.

తృప్తిగా నిట్టూర్చి పంతులు ముఖం లోకి చూసాను. అతని ముఖం ఇంకా అలాగే ఉంది చెయ్యి వట్టుకొని మెల్లిగా లేచింది. బయటకు తీసుకు వచ్చాను.

ఆ మర్నాడు డ్యూటీకి పంతులు రాలేదు. రెండవనాడు, మూడవనాడు కూడా రాలేదు ఎక్కడ ఉన్నాడో. ఏ మయ్యాడో అన్న అడర్తా మొదలయింది నాలో.

ఆ పరిస్థితిలోనే సూర్యం ఎడరయి అన్నాడు నాతో. "పంతులు చాందయ

వీచుమై ప్రితిలో ఉన్నాడంది. చూడ బోతే ఉద్యోగం మానేసేలా ఉన్నారు "

"అదేం! ఎందుకు!" ఆశ్చర్యంతో అడిగాను.

"మీకు మా కథ కొంతవరకు తెలిసే ఉంటుంది సార్! చౌదరిగారు కేవలం మా మామయ్య అవతారంలోనే అతని సహాయం పంతులు అంగీకరించే స్థితిలో లేడు. "

నా ఆశ్చర్యం రెట్టింపు అయింది. "అవును గాని సూర్యం! పంతులు విషయంలో నీకిత అర్థం ఎందుకు!"

సూర్యం నా ముఖంవంత సూటిగా చూసాడు. తరువాత తలదించుకొని మెల్లిగా అన్నాడు. "నేను తప్పు చేసానని ఒప్పుకొంటాను సార్! కానీ ఒక విషయం అలోచించండి తప్పు కేవలం నా ఒక్కడివల్లనే జరిగిందంటూ!"

సూర్యం అన్నమాటలలో ఎంతో విజం కనిపించింది. విజయ మరీ! వాళ్ళ

తనిచారిత్రకు విజయకావలెను

RUBBER STAMPS రబ్బరు స్టాంప్స్

PRINTING BLOCKS ప్రింటింగ్ బ్లాక్స్

HOARDINGS, CINESLIDES, హోర్డింగ్స్, సినిమాస్లైడ్స్

FLOWER SENT TINBOARDS, ఫ్లోరసెంట్ టిన్ బోర్డు

S.V.S ANAND ARTS ఆనంద్ ఆర్ట్స్

హైదరాబాద్, తెలంగాణ రాష్ట్రం, 500 001

అక్కయ్యతో స్నేహంకోసం సూర్యం పంతులిని చెడుఅలవాట్ల పాలుచేసాడు. వాళ్ళ అక్కయ్యకూడా తన సులువు కోసం తమ్ముడి అలవాట్లని ప్రోత్సహించింది గదా! తప్పు సూర్యుని మాత్రమే ఎలా అవుతుంటే.

'ఇంతకీ ఏం చెయ్యాలంటావ్!'' నెమ్మదిగా తేరుకొని అడిగాను.

సూర్యం నా ముఖంవంక నంతో పంకో చూసాడు. 'పంతులికి మరొక చోట ఎక్కడైనా పని చూపించాలి. ఈ పనిమాత్రం అతను వచ్చినా చెయ్యడానికి అంగీకరింపడు. ' అని కాపేసాగి సాలో చనగా అన్నాడు. "చెంగైర్జాట్ మిల్లులో మా మామయ్య స్నేహం లొక రున్నారు. అతను తలచుకొంటే పంతులికి అక్కడ పని ఇప్పించగలడు."

"మళ్ళీ మీ మామయ్యగారే పని ఇప్పించినట్లు అవుతుందిగి!"

'అందుకనే మీదగకి వచ్చాను సార్! మామయ్య 'రి:మెండేషన్ లెటర్' మీచేతికి ఇస్తారు. మీరు పంతులిని మీ ఇండువుగా అతనికి పరిచయంచేసి పని కుదర్చాలి."

సూర్యం మంచితనం నాకు ఇప్పుడు అర్థమయింది. అతను చేసినతప్పుకి విచారిస్తున్నాడు. దానికి తనకు తానే శిక్ష విధించుకొని. పరోక్షంగా పంతులికి సాయపడడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

"అలాగే!" అంటూ సూర్యం భుజం తట్టాను. "కానీ నీ విషయం....."

"వావిషయం ఏదీ పంతులుతో చెప్పవద్దు. అతని మనస్సులో నామీద 'పగ'

అలాగే ఉండవివ్వండి. అతనుకూడా నన్ను క్షమించినట్లయితే నేనేమీ చేసినట్లే నాకు అనిపించదు."

నాచేతులు రెండూ వట్టుకొని సూర్యం అన్నమాటలు నన్ను సంభ్రమాశ్చర్యాలలో ముంచెత్తాయి.

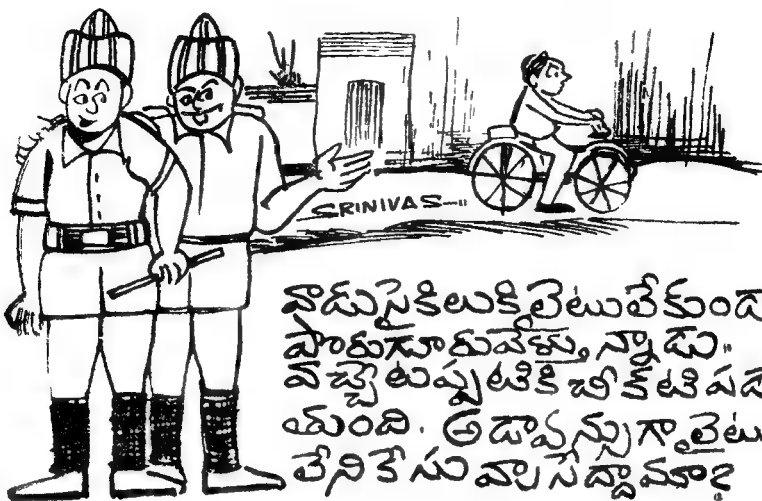
జూబ్ మిల్లులో పనికుదిరిన తర్వాత దగర్లోనే ఇల్లు అద్దెకు ఏర్పాటు చేసి వస్తూ. 'సూర్యం మీదపగ పెంచుకోవద్దు పంతులూ! పగ చాలా చెడ్డగుణం! ముఖిషిని దానవుడిగా చేశేకత్తి దానికేఉంది. అయినా నరిగా ఆలోచించి పూసే సూర్యా విదే తప్పు ఎలా అవుతుందో నీకే తెలుస్తుంది' అన్నాను.

పంతులు నావంకమాని ఊరుకొన్నాడు నేనుకూడా విషయాన్ని రెట్టించకుండా వచ్చేసాను.

తరువాత మూడు నాలుగు నెలలకి నాపేర పంతులు వ్రాసిన ఉత్తరం వచ్చింది. ఉత్తరం చిన్నదే అయితే అది శాకిచ్చిన ఆనందానికి అంతులేక పోయింది.

ఆ ఉత్తరంలో ఉన్నదిది.

'గోపాలరావు మా ప్రాంతానికి పెళ్ళి జరుగుతోంది. సార్! వచ్చే శుక్రవారం నాదే అతని మేరేజీ. ఇంతా ఎందుకు వ్రాస్తున్నానంటే. మీరానాడు అన్న మాటలు ఒక విధంగా విజమేనని. నాకి నాడు తెలిసినవచ్చింది. గోపాలరావు సూర్యంలాంటినాడు కాదు. గంగిగోవు లాంటి మనిషి. అలాంటి వ్యక్తిని లొంగ

నాదుసైకిలుకిలెటువేకుండా
పొంకునాకువచ్చు న్నాడు.
వచ్చేటప్పుటికి చూకటిపడు
యంది. అదాప్రస్తుతాల్లెటు
లేనికేసుమైనదామా?

దీనుకుని తనవెంట తిప్పుకో-గలిగింది
ఆ ప్లెట్టుకు తుడు సంగతి తెలిసి, వెళ్ళ
వాళ్ళు తన్నడానికి. ఇంకా రుమ్మెచ్చి
చాలా గొడవ చేశారు. చివరకి అతగాడు
పేర్కొని ఒప్పుకోదంతో వచస్య వాళ్ళా-
రిం ఆయిపోయిందన్నకోండి దానివల్ల
నాకు తెలిసింది ఏమిటి-అంటే ప్రీ ఆ గీ
కారం లేవిదే-పురమును ఎలాంటి ఒత్తిడి
ఆమెపై న తీసుకు రాలేదని. ఈ వాడేగాని
సూర్యం దిగ్గర-ఉన్నట్లయితే పాతదంతా
మరిచిపోయి ఎప్పటిలా అతడితో-
స్నేహంగా ఉండడానికి నేను సిద్ధంగా
ఉన్నాను.

ఉత్తరం తీసుకొని చౌదరిగారింటకి
వెళ్ళాను. సూర్యం లేడు. కలకత్తా వెళ్ల
డట చివరకి నే నొక్కడినే-‘చెంగైర్’
బయలుదేరాను. సవయం వచ్చింది
కొబట్టి పురింగా అన్ని విషయాలు చెప్పే

ద్దామని. ఖరగ్ పూర్కి. కలకత్తాకి మధ్య
దారిలోనే ఉన్నదని

నేను చెంగైర్’ చేడకానే సరికి,
సంతులు. సూర్యం ఇద్దరూ ఒక్కసా-
రిగా కనిపించారు. “కలకత్తానుండి తిరిగి
వస్తుంటే ప్లాట్ పారంమీద సంతులు కని-
పించాడని బలవంతం మీద ఇక్కడిదింటే
సాదిన” చెప్పాడు సూర్యం.

అరోజు-సూర్యం. సంతులు. గోపాల
రావులతో పాటు. నానగో సిగరెట్టుని
ముట్టించిన వాణ్ని నేనే ఆయామ.

మరిషిలో మరుగున పడిపోయిన ఏ
గురిమైనా-మంచే అవనివ్వండి. చెడేకాని
వ్వండి. చిన్నచిన్న విషయాలు అనరాగా
తీసుకొని. అప్పుడప్పుడు తొంగి చూస్తా-
యనడంలో ఆకర్షణం లేదనిపించింది
నాకు. ఆ క్షణంలో.

* * *

అల్లరివిజయాల

మనస్థైర్యాల శ్రీ సరస్వతి

బ్రహ్మయ్యకృతి శ్రం మగవల్లనాడు పుట్ట
గానే "పిట్ట అమెరికా వంపించి పై
చడుపులు చదివించాలి" అని అమకు
కున్నాడు ముకుందరావుగారు. పిల్లవాణ్ణి
చదవన్నం చడుపులు చదివించ గూడదనీ,
అలాగా పెద్దవల్లో తిరగవీయకూడదని
గూడా అమకున్నాడు రావుగారు

ముకుందరావుగారను కొన్న దానికి
తిరుగఁటూ వుండదు. అయనకు లంకంత
బంగళావుంది. స్టీమరుల తారుంది.
బ్రహ్మాండమైన విజినెస్సుంది. కలితో
పైగచేస్తే, చేతలో చేపిపెట్టడానికి.
అయన నౌకర్లకు కావల్సినంత పేదరికం
కూడావుంది (అయ్యో! ఇదిగూడా రావు
గార్ని Asset పనా). అయనకున్న
వన్నీ ఇలా చెప్పుకుపోతే ఓ పెద్ద ఓస్తు
తయారవుతుంది. వెనకవించి చెప్పుకోస్తే,
అయనకీ జీవితంలో లేని బహుకృద్ది.
అవైనా ప్రత్యక్షంగా కాక, పరోక్షంగా
మాత్రం తెలుస్తుంటాయి.

"ఏఁప్రెటో పెద్దవన్యాపారం. కంటి
విండా కునకూ కడుపువిండా కూడూ
లేకుండా పోతున్నాయ" అని విసుక్కుం
టారాయన ఇతర్లముందు. (ఇంగ్లీష్లో)

"అం ఎంతుడీ ఏవిటి లాశం.
రహీం మీ సేర్కీ బొత్తిగా - - లేకుండా
పోతోంది" అంటుంది ఆయన భార్యకారు
దైవరుతో (హిందీలో, వంటి నమ
యాల్లో)

"మా దొరకి కోసనాస్తే ఆద్దుండదు"
అంటాడు వంటమనిషి ముత్యాలయ్య

(అమ్మ తెలుగులో)

"జాలి అన్నది లేనే లేదు పాపిష్టి
వాడికి. మొన్నచేదు పాక్టరీలో వస్తేస్తూ
చెయ్య తెగ్గోసుకొన్నవాడికింత వరకూ
కాంపెన్సేషన్ (Compensation)
ఇయ్యనేలేదు" అంటారు పాక్టరీ వర్కర్లు
(మన్నించాలి బాతులు ఏ ఓక్క
భాషకూ పరిమితమైనవికావు)

ఎవరేమనుకున్నా, ముకుందరావు
గార్ని సుఖం. కాంతిలేవు అన్నమాట
విజం. కాని వాటికోసం ఆయనెప్పుడూ
ప్రయత్నించలేదు. జీవితంలో అన్నా.
బున్నా. రెండూ కావాలంటే దొరకటం
కష్టతరమని తెలుసుకొన్నారాయన.

జాలిని తండ్రి అస్థికలతో బాటు
గంగలో విడిచివచ్చిన జ్ఞాని డబ్బుతోనే
అయన చెలిమీ. చెలగాటంకూడా.

సింక్కు జబ్బాలోని రూపాయికాను
విలువదాలరు చేస్తుందనీ. అదే రూపాయి
కాను చిరిగిన పైజమాలోకెక్కి చిల్లిగవ్వ
గూడా చెయ్యలేదనేది ఆయన ధియరీ.
లోకం తెలిసిన వ్యక్తి అంటారు ఆయనో
బాగా కలిసిపోయినవాళ్ళు. దాన్నే తిరగేసి
"డబ్బుమీద చచ్చినంత యావ" అం
టారు గిట్టివివాళ్ళు.

విద్వంసు ముద్దుగా అనిర్ అని పేరు
పెట్టారు. మూడేళ్ళ అనిర్ "అమ్మ".
అంటూంటే ముకుందరావుగార్ని, వంటి
మీద జెరులు పాకుతోన్నట్లనిపించింది.
పుట్టిన ప్రతివిడ్డా. మొదటిమాటగా
"అమ్మ" అని అంటుంది. మూగయితే
తప్ప. కానీ. ఎగ్జంప్లరీ (Exemplary)

తయారవాలనుకొన్న తనదిగ్ధ ఇంత ఇగ్నీరమర్ మెకారిటీలో ఒకడుగా పోయినందుకు ఆయన మనస్సు బాధ పడింది.

నో ఎటెనికాస్ట్. దిస్ సుడ నాట్. మీ సుడ మీ వన్ అమాంగ్ ది ప్రామినెంట్ మైనారిటీ (No, at any cost this Should not happen He should be One among the Prominent minority) అని విక్కచ్చిగా విశ్వయం చేసుకున్నారు.

కోయలను కొన్న పసిడిరెక్కల పిట్ట ఎలా తయారవుతోందని పసికట్టి, దానికి తగుమైన కట్టుదిట్టాలు చేశారు. ముకుంద రావుగారు.

అనిల్ ని దగ్గరకు తీసుకొని చిలక వలుకులు నేర్పారు. భార్యను "మమ్మి" అని పిలిపించి మురిసిపోయారు. తనను 'డాడీ', అని పిించుకొని గోదావరిలా పొంగిపోయారాయన.

కిందర్ గార్డెన్లో చేరిన అనిల్ వడ గాడ్డులు వీస్తున్న మిట్టమధ్యాహ్నపు వేళల్లో "డాడీ సీ, హానైస్ ది బ్రీజ్ ఈజ్" (Daddy, see how nice the breeze is) అన్నప్పుడు, ఆరవై లక్షల్లో చేసిన వ్యాపారం టేకఆఫ్ (Take off) పోజీషన్లో కొచ్చేసినట్లు అనందపడి పోయారు ముకుందరావుగారు.

పడకొండేశ్వ అనిల్ కాన్వెంట్లో చేరి లిటిల్ ఇంటెల్జన్ అయిపోయాడు. ఆ వయసులోనే, అగాధక్రిస్టిన్ లా అవుపోనన వడ్డేశాడు.

—ఈనటిసింగ్ నేర్పరి తనంగా నేర్చుకొన్నాడు.

—ఇంగ్లీషు భాషలో. ఇంగ్లీషువాడు మాట్లాడినట్లే మాట్లాడాడు.

—ఇండియాను గురించి అతనికి ఏ తెలికపోయినా, అమెరికా గురించి చక్కగా తెలుసు.

భగవంతుడు తన కిష్టంలేని వాళ్ళ నందరినీ ఇండియాలో పుట్టించేశాడు. తన బంధువర్గంలోని వాళ్ళనందరినీ అమెరికాకు కేటాయించాడనీ, అతని ధియరీ.

ముకుందరావుగారు ఎవరితో నయనా, తెలుగులో మాట్లాడతూంటే, కుర్రాడికి ఏ ఆర్థంగాక "డాడీ, వాటిన్ దిస్ కిచిడి లాంగ్వేజ్ (Daddy, what is this Kichady language) అన్నప్పుడు, ఆయన మనసు గాయపడలేదు.

పై పెచ్చు, ఇన్నాళ్ళూ పాలుతాగి ఎదిగిన పెంపుడు పులిపిల్ల మొదటిసారిగా అవు దూడను (వరాయి వాళ్ళది) వట్టుకోడం నేర్చుకొన్నట్లు పీరియిపోయారు. ముకుందరావుగారు.

రావుగారు నిర్మించిన అకాసవాద్ని కూలదొయ్యడానికి అనిల్ ఎప్పుడూ ప్రయత్నించలేదు. గజమేడలోని తన ఏర్కండిషన్ గదిలో కూర్చోని ఒక్క పెట్టున పాలలు చదివాడు. చదివి చదివీ, అలిసిపోయినప్పుడు మాత్రం గది కిటికీలో నించి క్రింద రోడ్డుమీద చెన బోడుస్తూ బండ్లు లాగుతోన్న మనుష్యుల్ని చాలా క్యూరియస్ గా చూచే

వాడు మైక్రోస్కోపులో పురుగుల్ని
నడిపించే కాత్రజ్జడిలా

ఇంట్లో ఫస్ట్ క్లాస్ రాకుంటే యీ
షర్ట్ ఎ బెగ్గర్ అన్ ది స్ట్రీట్
(You would be a beggar on the
street) అన్నాడు ముకుందరావుగారు
కొడుకుతో రంధన్ గా ఫస్ట్ క్లాసులో
వచ్చాడు అవీర్

అనుకోకుండా బియ్యపులో పేపర్లన్నీ
ఎదురు తిరిగాయి సెకండ్ క్లాస్ రావ
డ కూడా అనుమానమే కాదీ అని
చెప్పవలసి వచ్చినప్పుడు సువ్యే కన్న
బిడ్డకు పురిబోనే నడి కొట్టం- అని
కన్నీళ్ళతో చెప్పాల్సివచ్చిన మంత్ర
పాడిలా బాధనడి పోయాడు అవీర్

దొంగ ఆద్యంగా వున్నప్పుడు నడు

పాయంగా వెనకవించి నరుక్కు రావటం
ముకుందరావుగార్ని మంచివిక్ర పాయం

బ్లాంక్ చెక్కు-కటి (Blank Cheque)
ఎగ్జామినర్ జేబులో తెక్కి కూర్చుండి
అవీర్ వంబర్ ఫస్ట్ క్లాసు రిస్టులోకి
తోసుకొచ్చింది

కుర్రాణ్ణి ఇండియాలోనే చదివిన
డవా లేక అమెరికా నుంచి ఎమ్మెస్
(M s) చేయించడవా అన్న మీ
మాంషలో పదిపోయారు ముకుందరావు
గారు కొన్ని రోజులు కన్నబిడ్డ ఒక్కణ్ణి
అంతదూరం నువ్వడ వెండుకని అడ్డు
బెట్టింది తల్లి

వ్యర్థరోహణచేస్తూ అలరు మెట్టె
క్కుతోన్న ధర్మరాజుని విలేం నేనెందు
కిలా ముందుగా చూపోతున్నానో చెప్పి

దీర్ఘరోగులకు ఉత్తమ వైద్యము

హస్త ప్రయోగం అంగము చిన్నదగుట
నంటోగ కాలమంతు అకస్మాత్తుగా క్షయించి అనం
తృప్తి చెందుట కుక్ష నష్టము నపునకత్వము (ఒక
దోసతో ఎన్నడు కవివిది ఎరుగనంత వీర్యవృంథన
కల్గి హాయిచిచ్చుమ ప్రీతికొరు ప్రతి పురుషుడు

వాదతగినది వ్యస్తలు) ఉబ్బనము (ఓమ్ము) బోదకాక్కు కన్ను బొర్లి
చర్మవ్యాధులు కడుపునొప్పి చెవుడు పోస్టువ్వారా గ్యూరంటి ఒకిత్తు
చేయబడును

శ్రీబాలాజీ వైద్యశాల డా వి కుమారస్వామి దేవర
ట్రావెలర్సు బంగళారోడ్ తెనాలి (ఎ పి)

హలోవ్ ఫైర్ స్టేషన్ నా..మా అంటి
 ప్రక్కన ఉన్నత గలది పోతోంది.
 దాని వేదికి మా అంటి పూల
 ముక్కలన్నీ వాడిపోతున్నాయి
 అందుకే మీకు ఫోన్ చేస్తున్నా
 త్వరగా వచ్చి మా మొక్కల్ని
 రక్షించండి..

వెళ్ళమని పిలువేసుకు అడ్డు తగిలినప్పుడు
 యమనందనుడు విసుక్కుక్కాడో లేదో
 కానీ. అవిర్ మటుకు ఆరోజు తల్లి
 దండ్రులమీద అంతకు రెట్టింపు విసు
 క్కున్నాడు. కాస్త దీరాకు వద్దాడుగూడా.
 చివరకు అవిల్ని అమెరికా వంశదానికి
 విక్రయించేవారు రావుగారు.

బిజినెస్ లobbies (Business
 lobbies) తనకన్న పలుకుబడి పువయో
 గించి. నీటు. పాస్ పోర్ట్ ఏగైరాలన్నీ
 వంసాయించారు.

వద్దాయగోళ్ళ ఆరణ్యవాసం తర్వాత
 అయోధ్య కైక్తున్న రామలక్ష్మణుల మన
 సులా చాలా పుల్లనంగా వుంది అవిర్ కి
 అమెరికా వెళ్ళడం. పెళ్ళి అయిన
 తర్వాత మొదటి సారిగా పుట్టింటి కైకు
 తున్న వడుచుపిల్ల మనసులా వుంది
 అతని హృదయం.

అవని వారంరోజులుగా అవిర్ ఇంటి

వట్టన లేనే లేడు. ఏ పూట కూడా
 ఇంట్లో భోజనం చెయ్యలేడు.

ఆరోమా (Aromo) మాటల్లో అందం
 "త్రీ వీర్స్." డిమ్ లైట్ల జలకారలో
 సోపానీ మెహతా వెచ్చవి స్వర్గ. మిస్.
 డే వింటి తన గుండెను వెచ్చగా తాతే
 పూరి—ఇదంతా అతనికి ఏర్ పోర్ట్ లో
 ఎన్ ప్లేన్ చేసే వరకే గుర్తు వున్నాయి.

ప్లేన్ బోరుగా పైకెగిరింది. అంత
 కంటే వేగంగా అవిర్ హృదయం
 దూకుక పోతోంది అమెరికా వైపు.

అమెరికాలో రాయంవలా దిగిన ప్లేన్
 నుండి అందరూ త్వర త్వరగా దిగి
 వెళ్ళిపోతున్నారు దూరంగా ఒకతని
 చేతిలో కప్పించింది ప్లేకార్డ్. "వెల్కం
 టు మిస్టర్ అవిర్" అని.

అయామ్ మిస్టర్ అవిర్ ప్రమ్
 ఇండియా (I am Mr. Anil from

India) అచ్చు అమెరికన్లనే అన్నాడు అనిర్

“అయామ్ స్టువర్ట్. వెల్కం టు యూ షర్ వుయ్ మేక్ ఎమువ్” I am stewart shall we make a move!) స్వర్గంలో అడుగు పెట్టినవాడు రంధను చూచినట్లు చుట్టూ వున్న వాతావరణాన్ని చూస్తూ వుండిపోయాడు. అనిర్.

కారు దూసుక పోతోంది రోడ్డు మీద. ఇటూ. అటూ రోడ్డు కిరువైపులా స్క్రెస్క్రెవర్స్

పునర్జన్మ సిద్ధాంతమే గనుక విజయతే మయుడొక్కడే ఇక్కడ జన్మ ఎత్తి ఇలాంటి భవనాలు కట్టి వుండాలి అని అనుకున్నాడు అనిర్ క్షమించాలి. పెర్రీ పేషన్లో ఎక్కడా యువడి ప్రసక్తి రాదు. అందుకని ఆ పేరే అనిర్ వినలేడు. కారు ఓ పెద్ద బంగళా ముందు ఆగింది. అనిర్ కి తన ప్లాట్ చూపించి. ఏది ఎక్కడ దొరుకుతుందో బోధపరిచి.

‘ఓ. కె. బై’ యువర్ లీవ్. నేను సాయంత్రం పచ్చి మిమ్మల్ని ఏకన్ చేసుకుంటాను డిపార్ట్ మెంటులో మీకీ రోజు వెల్కం పార్టీ వుంది. సాయంత్రం అరింటికి తయారుగా వుండండి” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు స్టువర్ట్.

తను పని చెయ్యబోయే లాబరేటరీని చూసిన అనిర్. ఇంత అస్త్ర వుండి కూడా అమెరికాలో పెట్రో కానండుకు తన తలిదండ్రుల్ని ఇండియాలో తనను

వట్టించిన భగవంతుడీ. కలిసి ఒకటే సారి మనసారా తిట్టుకున్నాడు

గేట్టగెదర్ (Get together) చాలా పింపుల్ గా అయిపోయింది పెర్రీకమ్ స్పీచ్ చ’వాడు స్టువర్ట్. అనిర్ని ఏడయినా మాటలాడమన్నారు. “దేన్ని గురించి మాట్లాడను” అని అడిగేడు స్టువర్ట్.

‘ఇండియన్ కల్చర్. ఇండియన్ క్లాసికల్ మ్యూజిక్. ఇండియన్ వే ఆఫ్ లివింగ్. హిందూ ఫిలాసఫీ. ఎనీ ట్రానిక్ యూ లైక్” అని జనాబు (Indian cultur’ Indian classical Meusic, Indian way of living, Hindu philosophy, any one you like)

డయాన్ మీదెక్కడంతోటే అనిర్ కి ఒక్కసారి చెబుటకు పోళాయి. ట్రానిక్ మీద మాట్లాడనామా అని ఆలోచించుకొన్నాడు ఏదీ బుర్రకు తట్టడం లేదు.

“ది అమెరికన్ వే ఆఫ్ లివింగ్” మీద తను వేళాడే దిటేట్లో మాట్లాడితే పస్ట్ ప్రయత్నించింది.

గార్డెన్లో కూర్చుని జాజ్ సంగీతం మీద తనేదో చెబితే

“అనిర్: నీ కివంతా ఎలా తెలిసొచ్చేయి. ఎక్కడ చదివేవు” అని తెగ మురిసి పోయింది తన కొరిగ్ మిన్. ఉమా మాధుర్ (ముచ్చట పడ్డవే గాకుండా మురిపెంకూడా తిరిగింది. సాంఘిక)

“ఇండియన్ కల్చరట. మనక్కూడా కల్చరూ: పరి ఫకీర్ జాలి” అంటూ ఎన్నోసార్లు విటోపేసి. వచ్చిందేచాడు.

మరి, సరిగమలతో కు స్తవట్లు అంటూ (Acrobatics) కాను పీడకించుకొన్న సంగీతం మాచేవిటి:

తనకు తెలిసిన ఇతర విషయాల విలువ ఏవిటి ఈ దేశంలో; తనకు తెలివి. ఇష్టంలేక త్రోసి రాజున్న తన న్యదేశపు విషయాలకు ఇంత విలువఏమిటి ఇక్కడ; న్యర్థంలో వుంటూ నరకాన్ని గూర్చి తెచ్చుకోవాంను తృప్తి పేళ్ళ కెందుకు; అద్దాల మేడలో కూర్చోని అమ్మి సౌఖ్యాలూ అనుభవిస్తున్న ఈ అదృష్టవంతులకు ఇండియాలోని కీటకాల బతుకు రెలాకగలదితే ఏవిటి; తన దేశం (దోర్బాగ్యపు)లోని సంగీతం, సంస్కృతి

సాహిత్యం. ఇంత ఉత్కృష్టమైన వా అన్న ప్రశ్నలన్నీ మెదడులో ఒక్కసారి మొలకెత్తి, మునుదు పట్టి, వుక్కిలివిక్కిరయబోయాడు

ఎదురుగా తననే చూస్తూన్న కాలిగ్నవి చూడగానే చప్పున కర్తవ్యం గుర్తుకొచ్చింది.

“ప్రెండ్స్, మీరడిగిన ఏ విషయం గురించి మాటాడాలన్నా చాలా రిటరేషను రిపరు చేయాలి. ప్రస్తుతం అతికష్టతరమైన వని, పైగా ప్రమాదపు బతుకొకటి వంటి నేవించా కోయిగో లేను. షమిం చాలి.”

అని పొడిగా చెప్పి కూర్చుండి బోయాడు.

బెనెట్ పార్టీలో విల్పొనున్న అతనికి విప్పించింది వన్నగా “దిస్ బెగర్ ఈజ్ నట్ నో ఎసిఫింగ్ ఆబోట్ హిజ్ ఓన్ కంట్రీ (This begger does not know Onything about his own country) అని స్టూవర్ట్ ఎనరితోనో అనటం.

పార్టీ అయిపోగానే, తన స్టాట్ కి స్టూవర్ట్ కారులో తిరిగి వస్తున్న అదిర్ కి గుండెలో ఏదోగుడ్డుకొని కలుక్కుమంది

తను ఇన్నేక్కుగా కష్టపడి నేర్చుకొని వాటి విలువలు ఇక్కడ మంచిపేళ్ళ ప్రాయమని తెలిసికొని, ఎంతో పదిలంగా విర్మించుకొన్న గజామేడ ముక్కలు ముక్కలుగా పగిలినట్లు పీరియ తన బంగారు కలరిలా ఈ రోజు విగిబోయి వండుకు. మొదటిసారిగా బతుకులో. అతని కళ్ళలో పిక్కు తిరిగాయి. పాపం! ❊

మూలశంకరు

త్వరగా

నవ్వుకమైన

హెడన్ సాతో

చీకిత్తును పొందండి

-శస్త్రచీకిత్తు

అవసరములేదు!

మాత్రమే మహాత్మా
 తాక
 నానూరవర్ధ చరిత్ర
 ఎన్నియూరాక్

ఏ(వందీ.....

“ఏమందీ..”

“మతం”

“మతం”

“మన.....”

“అబ్బబ్బ, ఏమిటా నణుగుడూ. నువ్వును, చెప్పేదేదో నరిగ్గా చెప్ప రాదూ!”

“అది కాదండీ, మన పక్కింటి వసంత లేమా —

‘ఎందుకు లేమా, ఏ క్షే పం లా ఉంటేనూ’”

“మీరంతే, ప్రతివాదికీనూ. చెప్పేది నరిగ్గా వినరు పైగా నన్నంటాను, వసంతేమో కథ రాసిందటండీ.”

“కొంపతీసి నన్ను చదవమనడం లేదు కదా;

“చాల్లెండి మీ వెళాకోళం. మీరూను అ కథ పీక్కిలో పడిందండీ!”

“ఓన్ ఇంతేనా ఇదేదో ఘనశార్య మన్నట్టు చెప్పుతున్నావ్. అనలు ఈ రోజుల్లో కథ వ్రాయని అడదెవరు చెప్ప..” ఇంతకీ నన్నేం చేయమంటావు? దొంకతిరుగుడు లేకుండా తిన్నగా చెప్ప..”

“మీరు కూడ ఒక కథ రాసి...నా పేరుతో ఏదేనా పత్రికకు పంపించండి.”

“మార్వెల్స్, నీ ఐద్రవి లక్షరూపాయలకి ఇన్సూరెన్స్ చెయ్యాలియో! ధర్మ పారం మూడోసారి పెయిలయిన నీ ఐద్రే ఇంత అమోఘంగా ఉంటే వి. ఏ. వదువుతున్న వసంత కథ రాయ

డంలో అశ్వర్యమేముంది? అందుకే ఈ మధ్య అడాళ్ళ కథలెక్కువయిపోయాయి. పత్రికల్లో. దానికి మగాళ్ళంతా పెదర్థాలు తీస్తారు. అనలు అడాళ్ళ ఐద్రలమోటు మైనవని వెనకటికిపెక్కియరో ఎవరో అన్నారట”

“ఏమిటండీ మీ లెక్కరూ. మీరూనూ కథ రాయమంటూచేసు.”

“ఎవరేనా వింటే నవ్వుతారుగాని నోరు మూసుకుని ఉరుకో. రేపు క్లాసుకి ప్రిపేరవాలి” “ఏం, వి ఏ చదివిన వసంత రాయగా లేంది ఎమ్. ఇ. చదివేరు. మీరు రాయలేదూ!”

“ఇంకా నయం, థర్డు పారం ఫేబియన్ నేనే పంట చేస్తున్నాను మీరు చెయ్యలేరా అనలేదు” “నాకు తెలివను కోక్కడి, మీ అక్కగారు అంతా చెప్పే సారు.”

“నా కథలు. భూమి గుండ్లగా ఉండని నిరూపించేవని చెప్పిందా? నరేలే ఈసారి కూడ ప్రయత్నిస్తాను కాగితాలు. కలం పట్టా.”

ఈ విధంగా మొదలయింది నాలో కథా ప్రయత్నం. ఇంతవరకూ రాసిన తొంభై తొమ్మిది కథలను సంపాదకులు క్రమము కోకుండా తిరిగి పంపితే వారు ఏమో ఈ సారెలా వుందో మనదృష్టం చైయియవర లక్” అనిపించింది.

“మాసి రమ్మంటే కార్ని వస్తుంది మా అవిడ. కాగితాలు పట్టామంటే, కాగితాలతోసాటు, ప్లాస్టుతో కాపీ, సిగ

రెట్లు అగ్గిపెట్టె : సరఃజామా అంతా
తేలిక మీద వర్షించి.

“ఏమండీ కథకు పేరేమని పెట్టాడు :
నై వ్రతముల పంపిస్తే కాగంటుందం
టాడు :”

“నరే, అలా, చాలా లేదు, కొడుకు
పేరు సోమలింగం” అన్నాడంట వెనకటి
కెనడో. నన్ను అట్టే దిప్రద్ చేయకు
మూడో పోతుంది” అన్నాను.

“అలాగే రెండు. నేను పోయి
వంట చేస్తాను. మీరు మాత్రం కథ
పేగంగా పూర్తి చేయండి,” అంటూ
ఉత్సాహంగా వంటింటిలోకి వడిచింది

“థంక్స్ టు వసంతా. థంక్స్ టు
కథా” అనుకున్నాను మనస్సులో తిన
బోయే దుచికరమైన వంటకాలను తలచు
కుంటూ.

ఎంత చైత్ర చేసినా ఏమి రాయాలో
పాలుపోవడం లేదు. తొంబై తొమ్మిది
కదలు అలా రాగానా అవిపించింది. ఆన్
కోర్సు అన్నీ తిరిగివచ్చాయని మీకు
తెలుసనుకోండి. అయినా మొత్తం మీద
రాగాను గదా.

రెండు గంటలు కష్టపడి చెత్తబుట్ట
మాత్రం వింపగలిగేను. ఇంతలో మా
శ్రీమతి వంటింటిలోంచి వచ్చింది వంట
యిందంటూ, చెత్తబుట్టకేసి చూపించాను.
కళకర్ణాడుకున్న మొహం కాస్తా మూడి
పోయింది: భోంచేసిన తర్వాత రాస్తాగా

అని అగ్గిపెట్టి బోజనానికి లేదాను. అలా
చెప్పకపోతే వస్తుందనునేదేమో!

భోంచేసిన తర్వాత కూడ ఏమీ కుడర
లేదు. ఏదో రాగాను, గాని అది కాస్తా
అతుకం భోంతగా తయారయింది.
ఇంతలో మా శ్రీమతిగారికి బ్రహ్మాండ
మయన బడియూ వచ్చింది

“ఏమండీ అలా పొలం కేసి వెళ్ళు
కూడదూ! అక్కడయితే మంచి ఆలోచ
నలొస్తాయట ఒకపారి వసంత చెప్పింది.
కథ రాసి తీరాలి మీరు. అని ద్వందించింది
అమె కంఠం.

అది నాకు గూడ వనిబుగానే తోచింది.
అలా పొలాం కేసి బయల్దేరాను కథ
గురించి ఆలోచిస్తూ. నా కర్మగారి ఉన్న
వృద్ధివృద్ధి మా మాస్టారు చెప్పింది
కాస్తా గుర్తుకొచ్చింది అదే సమయంలో.

“పెద్ద నా మాత్యు దొకసారేమన్నాడో
తెలుసునట్రా వక్కని ప్రీ వక్కనలేంపే
కవిత్వం రాదు అన్నాడు.” ఇది క్లాసు
కొక పార్సె నా చెప్పేవాడు పెద్దనామా
త్యుడు విజంగా అన్నాడో లేదో గాని
మా మాస్టారు మాత్రం రోజూ అనే
వాడు.

అంతలోనే ఒక వర్ష వడచు వయ్యా
రంగా వడస్తూ పోతోంది. కల మీద
గడ్డిమోపు చేతిలో కొడవరి. అమె వడు
స్తుంటే పొడగై వ అమె జడ పిరుదల
మీద నాట్యం చేస్తున్నట్లుంది ఆహా,
ఏమి పాఠదర్శన : నాలో గూడ కవిత్వం
వచ్చేస్తున్నట్లుంది.

కాస్తేవలాగే ఉంటే. వెధవది కదే
మిటి నవల రాసి పారేపేదాల్సి. కాని
దైవరీతి మరో విధంగా ఉంది.

“ఏమయ్యా వంతులూ బుద్ధులూ
లేదా నీకు. ఆడదాని కేసి అలా నోరు
వేళ్ళబెట్టావేమయ్యా.”

ఉలిక్కిపడి లేచుకున్నాను. ఎదురుగా
ఓ బిల్డెస్టెన యువకుడు కనిపించాడు.
కల్పర్ లేకుండా మాట్లాడున్నా డేమిటా
బ్రూట్ అష్ కౌన్నాను మనసులో. వేసు
కళా హృదయంతో మాస్తున్నట్టు ఈ
పూర్ కేమి తెలుస్తుందిలే అనికొని నమా
దాన పర్యటోయాను. అయినా పూరుకో
లేడు వాడు.

ఈ సారి ఇట్లాంటి వసులు చేశావంటే
మక్కె బరుగకయి కాగ్రత్త అని
వార్నింగిచ్చి పోయాడు.

మా శ్రీమతిని నమిలి మింగేద్దామా
అన్నంత కోపం వచ్చింది. ఈ బ్రూట్
చేత మాటలు వద్దాను. పైగా ఆ శ్రీ
పళ్ళికలించింది కూడాను. అయినా వెధవది
ముందు వాడు కనపడలేడు. అర్జునుడికి
పక్షి ఒకటి కనిపించినట్లు నాకు ఆ శ్రీ
మోము తప్ప ఇంకేమీ కన్పించలేదు.
ఇంకెప్పుడూ కథలు రాయకూడదని నిర్ణ
యించుకొని ఇంటికి బయల్దేరాను.

నా కోనమే కాదుకొన్నట్టుంది
“ఏమండీ ఏనన్నా బిడియా వచ్చిందా?”
అంది ఎదురుగా వస్తూ.

నాకు చిర్రెత్తుకొచ్చింది. దీనివల్లేకదా
అనవసరంగా మాటలు వడింది అని.

నే నింక కదారాయను సారూరాయనూ
అని అర్థిత్వంగా చెప్పేవాను.

“ఏం ఎందుకని” కొంచెం కరు.
కుగా ఉన్నాయి మాటలు.

‘అవును. ఎందుకని’ ఏమని చెప్పను.
విజం చెప్తే ఇంకేమన్నా ఉందా! కొంచ
లంటుకుంటాయి. “అబ్బే ఏం లేదు
పూరికే అన్నాను. బ్రహ్మాండమైన
బిడియా వచ్చింది అన్నాను అడ్డుగా
కోసేస్తూ.

“నాకు తెలుసు మీకు వస్తుందని.”
ఏమిదో ఆ కాగ్రెడెన్సు.

రాత్రికి రెండు కాగితాలు వలుపు చేసి
మా అవిడ కిచ్చేను. మిగిలించంతా మా
అవిడ పూర్తి చేసింది. అవిడే తన పేరు
రాసుకొని కవరులో పెట్టి పిక్లె కి సంపిం
చింది ఆ కథని.

ఇంకెప్పుడూ రాయకూడదని మన
సులో ప్రమాణం చేసుకొని అనూరవ
కథ గురించి మరిచిపోయాను.

కాని. మా అవిడ పేరు పెట్టిన
ఫలమో ఏమో ఓ వారం రోజుల తర్వాత
ఎడిటర్ దగ్గర నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది
“షీకథ వచ్చేవారం ప్రచురిస్తాన్నామని”
ఆ తర్వాత వారం విజంగా ప్రచురించేరు
కూడా.

నాకు విజంగా మరిచోయింది. కథ
వడిందని కాదు. ఇక మా అవిడ అంతక
నివ్వదని.

ఈ వరికి మా రెండో ప్రక్క నున్న
రామరావు కూడా కష్టాలొచ్చుంటాయి.
బోయి కండొలెన్సిన్ చెప్పాలి.

విమల
హారతి

కొంగ్రాడ్యులేషన్సు మిస్టర్ రవికుమార్ :
అనుకున్నట్లుగానే పట్టుక్లాసులో
పానయనందుకు చాలా సంతోషంగా
వుంది. ప్రొఫెసరు భాగ్యరథపుగారు
అభినందించారు.

"థాంక్యూస్ ఇదంతా మీ చలనే
నంది. విషయంగా నమాధానమిచ్చాడు
ఎం. ఎస్. పి పట్టుక్లాసులో పానైన్
రవికుమార్

"అదేమిటోయి ఇందులో నాదే
ముంది. తెలిపినవాడివి, కష్టనాది ఏదీ
నావు, ఫలితాన్ని పొందావు అన్నట్లు
చెప్పడం మరచిపోయాను. మనయాని
వర్సిటీ తరపున స్కాలర్షిప్పై విన్న
అమెరికా పంపించాలని ప్రయత్నాలు
ఇరుగుకున్నట్లు విన్నాను. దహా
ఇవాళో రేరో ఏ సంగతి తెలుస్తుంది.
మరి నీ నేనుంటావు?"

"అవకాశం లభిస్తే తప్పక వెళితా
నంది, ఏదో ముఖ్యవిషయం మాట్లాడా
లని కబురంపారు."

"అ! అన్నట్లు మరచే పోయాను
నుమా! చాలా ముఖ్యమైన విషయమే
నుమా! మా అమ్మాయి విజయపై నీ
అభిప్రాయమేమిటి?" ఆయనడిగారు.

"అమెకేమంది? విద్య, విషయం, రూపం
అన్నీ మూర్తీభవించిన యువతి" అంటూ
ఎందుకడిగారో అర్థంకాక ఆయనవంక
చూశాడు

"అందుకనే అన్ని విధాలా మీయద్దరికి
యాదూ జోదూ వుంటుందని విజయను

చికిచ్చి వివాహం చేద్దామనుకుంటున్నాను.
ఏ మంటావు?"

"క్షమించండి మీలాంటి వుత్తముల
మాట కొందరున్నందుకు మన్నించండి.
నా వివాహాన్ని గురించి ఇదివరకే అన్ని
ప్రయత్నాలు జరిగాయి." నెమ్మదిగా
అన్నాడు రవి.

"అంటే ఎవరినైనా ప్రేమించి పెళ్ళి
చేసుకోబోతున్నావా?"

"లేదండీ. ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకునే
అంత స్వేచ్ఛ. స్వాతంత్ర్యం నాకులేదు.
చిన్నతనంలోనే తల్లిదండ్రులను పోగుట్టు
కొన్న నన్ను మా మామయ్య పెంచి
ఇప్పటివరకు చదువు చెప్పించారు. ఒకే
ఒక్కషరతుపై. అదేమంటే నాళ్ళ
అమ్మాయిని నేను వివాహం చేసుకోవాలి."
రవి చెప్పకపోతున్నాడు

"ఆ అమ్మాయి అంటే వీ!ష్టంలేదా?
ఇష్టం వుంటే చెప్పలేను. ఆయి
ష్టంతో కొదనీ అనలేను. ఆదో విధమైన
అయోమయవస్థలో చిక్కుకున్నాను.
చిన్నప్పటినుండి ఇద్దరం ఒకే ఇంటిలో
పెరిగిన నాళ్ళమనడం వల్ల అమె పై
ఎలాంటి అనుభూతిని పెంచుకోలేదు.
వివాహం చేసుకుంటానన్న షరతుపై నే
నాకు మామయ్య ఇప్పటి వరకు చదివు
చెప్పించారు. అపి సాస్థులు లేనివాడికి
ప్రతిఫలాపేక్షలేకుండా ఇంత అర్చుచేసే
స్వభావం కాదాయనది."

"మరి వీపై ఆ అమ్మాయి అభి
ప్రాయంయేమిటి?"

"అమె అభిప్రాయమేమిటో తెలుసు

కోవాంన్న కుతూహలం ఇప్పుటివరకూ నాకు కలగలేదు. అదృష్టం కావాలని దగ్గరకు వచ్చినా, అనుభవించే జాతకం ఏ కొద్దిమందికో మాత్రమే వుంటుంది. కాని వాలంటి నిర్వాగ్యుడకు మాత్రం వుండదు. అండివల్లే మీ మాట కాదంటున్నండకు శ్రమించండి బ్రౌసెనర్.

“దోంటవరీ మిస్టర్ రవీ! నీ పరిస్థితి తెలియక అడిగాను అంత మరోలా భావించకు, ఏమైనా అమెరికా వెళ్ళేముందు మీ మామయ్యగారి అమ్మాయిని వివాహం చేసుకొని ఆమెనుగూడా తీసుకు వెళితే మంచిదని నా వృద్ధేళ్యం.” వచ్చుతూ అన్నారాయన.

“ప్రయత్నిస్తానండి..” తను ఆయన మాటను త్రోసి వుచ్చినా అమాయకంగా వచ్చేతున్న ఆయనవైపు ఎంతగా చూశాడు రవి.

రూముకు వెళ్ళి తాళి తీసి లోపల ఒక కవరు పడి వుండటం గమనించి విప్పి చదవడం మొదలెట్టాడు రవి

కానా!

ఏమిటి ఎప్పుడూ లేచిది విర్కల ఇలా వుత్తరం వ్రాసినది ఆశ్చర్య పడుతున్నావా! అవును మరి ఇదేగా నేను నీకు వ్రాస్తున్న మొదటి వుత్తరం. నీవు ఫస్ట్ క్లాసులో పాస్ అయినా పని ఏమి అయ్యింది. నాన్నా, నేను ఎంత సంతోషించామో తెలుపా! పదిరూపాయలు ఖర్చుపెట్టాలంటే పదిరోజులు ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే నాన్న ఇవాళ ఆయన మిత్రుల సందరసి

నించి ఓ పెద్ద డిన్నరు ఇచ్చారు. నీ పుణ్యనా అని అమ్మకు చేరినానా పని తగిలింది.

కానా! నేను వుత్తరం వ్రాసానంటే ఏదో ప్రేమలే వ్రాస్తానని ఆశతో చదువు తున్నావుకదూ! పాపం ఏం చేస్తాను మరి. వ్రాయక తప్పడంలేదు. నీ చదువు పూర్తయింది కదాని నాన్నేమో మన పెళ్ళికి ప్రయత్నాలు ప్రారంభించేస్తున్నారు. ఎప్పుడు పెంపులలో నీవు ఇంటికి వచ్చినా నాతో సరిగా మాట్లాడనే మాట్లాడవు. అదో మాదిరిగా వుంటావు. మరి నీవుద్దేళ్యం ఎలావున్నా నా వృద్ధేళ్యం మాత్రం వ్రాస్తున్నాను.

కానా! ఎండుకో విన్ను వివాహం చేసుకోవాలని నా కనిపించడం లేదు. మరి ఈమాటే నాన్నగారితో అందామా అంటే గుండెల్లో రైళ్ళు పరుగెడుతున్నాయి. నాకు ధైర్యం చాలడం లేదు. ఎవరిని చేసుకుంటావు? ఏమిటి? అని ప్రశ్నిస్తున్నావా! అవన్నీ సకేపం అంటే ఈసారి వచ్చే వుత్తరంలో ముగిపు వుంటుంది. అప్పటివరకు నన్నెన్ను. వినరానిన్నీ అప్పుడ తెలియచేస్తాను ఇంకో రెండు మూడు రోజుల్లోనే వ్రాస్తామలే. మరి నీవీ లోగా అవసరంగా కంగారుపడి జట్టు ముందేసుకుని దేవదాసువయిపోకు ఈకి ఈకి

మరిపుటాను.

విర్కల.

ఉత్తరం పూర్తిచేసిన రచి ఆశా అగమ్యగోచరంలా తయారయింది. ఈ

యినా నాకు వుంది. ఇంకొక్కమ మోన గించి మా అమ్మాయిచి వివాహం చేసుకో మనేంత స్వార్థపరుడని కాను" గట్టిగా అన్నారాయన.

ఇందులో స్వార్థమేమీ లేదండి. నే నెఃరిసి మోనం చేయడం లేదు కూడా. ఈ వుత్తరం చదవండి. మీకంతా ఆర్థ షవుతుంది" అంటూ వుత్తరాన్నాయన కందించాడు రవి.

"అరే! కథ ఇలా ముదపు తిరిగిందా?" వుత్తరం చదవడం పూర్తిచేసి అన్నారాయన.

"అవునండీ! అందుకే నేనూ ఆశ్చర్య పడుతున్నాను. ఒకసారి మాపూరు వెళ్ళి వస్త్రేణాగుంటుందేమోననుకున్నాను. కాని అవకాశంలేదు." బాధగా అన్నాడు.

"మీపూరుదగ్గరకూడా కాదు. వెళ్ళి రావాలంటే రెండు రోజులు పడుతుంది. మరి మీ వివాహం వెళ్ళవచ్చిన తరువాత జరుగనుంటావా లేక ఇప్పుడే చేసుకొని అమ్మాయికూడా తీసుకెళ్తావా? ఏ మం టావన్నట్లు తలపూపుతూ అడిగారాయన.

"మీ ఇష్ట ప్రకారం చేయండి అయినా వెళ్ళవచ్చిన తరువాత నడిచుకురెలా వుం టాయో చెప్పలేను వీరైతే వివాహం చేసుకునే వెళతాము."

"నరే! అలాగే చేద్దాం ఈవేళే రిజి స్ట్రారు అఫీసులో మీ వివాహం చేస్తాను". అంటూ హడావిడిగా బాక్సరపుగారు లోపలకు వెళ్ళారు

అరోజే రవి. విజయల రిజిస్టరు మారేజి జరిగింది. వెంటనే రవివాళ్ళ

మామయ్యకు ఓ వుత్తరం వ్రాశాడు.

పూజ్యరై న మామయ్యకు:

నమస్కారములు. మీకు తెలియ పరచకుండా ఈరోజు ఇక్కడ నా వివా హం తలవరి తలంపుగా జరిగిపోయింది. నేను రేపే బయలుదేరి అమెరికా వెళ్ళారి. చిన్నప్పటినుండి విర్మలను నా కిచ్చి వివాహం చేదామనుకున్నాను. విర్మలపై నేను ప్రేమను పెంచుకోకపోయినా వివాహం చేసుకుందామనే అనుకున్నాను. కాని ఈరోజే విర్మల మరొకరిని ప్రేమిం చానని తెలియజేసింది. పాపం.. అమాయ కరాని అమాట మీకు చెబితే బాధపడతారని నాకు వ్రాసింది. ఇద్దరికీ ఇష్టంలేని వివా హం చేసుకున్నందువల్ల చేకూరే లాభమే ముంది! అందువల్లే ఆటోచించి మా ప్రొపెనరుగారమ్మాయిని చేసుకున్నాను. ఇద్దరం కలిసి రేపే బయలుదేరి అమెరికా వెళ్ళిపోతున్నాము. ఇంటికి రావడానికి వ్యవధిలేదు ఒక సంవత్సరంలో తిరిగి వస్తాము మీరు అన్యధాభావించక విర్మ లకు వెంటనే ఆమె ప్రేమించిన వ్యక్తితో వివాహం చేయమని. నన్ను కమించమని ప్రార్థిస్తున్నాను. అత్తయ్యకు నా నమ స్కారములు. పూర్తి వివరములతో తరు వాత మీకు వుత్తరం వ్రాస్తాను.

మీ మేనల్లుడు

రవికుమార్

"రవి! మనయూనివర్సిటీ స్కాలర్ షిప్పై నీవు అమెరికా వెళుతున్నావు. మనవేళ నంప్రదాయాలను విస్మరించ కుండా మన ప్రతినిధిగా నీవు అక్కడ

నత్నాం ప్రదాయాలను పాటిస్తావనే నా దృఢ విశ్వాసం. అక్కడ బహుశాగ్రతగా నీ విద్యను పూర్తిచేసుకో" బేగంపేట విమానాశ్రయానికి రవి. విజయలకు వీడ్కొలివ్వడానికే వచ్చిన ప్రొఫెసరు అన్నారు.

మాకన దంపతులను సాగవంపడానికి చాలామంది విద్యార్థులు విమానాశ్రయానికి వచ్చారు. అందరిదగ్గరూ సెలవు పుచ్చుకొని పరీక్షానెక్కి అమెరికా జయలు దేరారు రవి విజయలు. బయలుదేరిన విమానంపైపు చూసి కళ్ళజోడు తీసి అనందభాష్యాలను తుడుచుకున్నారు ప్రొఫెసరు కాన్సర్వరావుగారు.

"ఏమిటండీ పుత్రరం చదువుతూ చదువుతూనే అలా అయిపోయారు?" హెదరాబాదునుండి ప్రొఫెసరుగారు రీడెరక్టు చేసిన పుత్రరాన్ని చదువుకుంటున్న భర్తనుడేంచి అడిగింది విజయ.

"ఈ పుత్రరం చదువు విజయా: అంటూ ఆ పుత్రరాన్ని అమె చేతికందించారు రవి.

కానా.

నేడే నీకు వ్రాసిన పుత్రరం ప్రణావం ఎలావుంది? అందరూ నన్ను అల్లరి పిల్లనంటారు. నీపై కూడా ఒక ప్రయోగం చేద్దామనుకున్నాను అయినా పిచ్చిదావా! విజంగా బేవదాను నయ్యావా? ఏప్రెల్ ఫస్ట్ న పుత్రరం వచ్చిందంటే అదేమిటో ఆర్థం చేసుకున్నావా? లేదుకదా! నీవు ఏప్రెల్ ఫూల్ నయ్యాక. నేను ప్రేమించి

వివాహం చేసుకోవాలనుకున్న అబ్బాయివి నీ నే. ఈ పుత్రరం చదివయినా మనసు తుడుచి వరచుకున్నావా? ఈ నాజగు రోజులూ ఏంబు బావపెట్టినందుకు క్షమించు. మరి నీవు ఇక్కడకు ఎప్పుడు వస్తున్నదీ తెలియకదస్తావుగా"

విర్రల.

"హూ! పాపం. మిమ్మల్ని ఏప్రెల్ ఫూల్ చేద్దామనుకొని తనే ఏప్రెల్ ఫూల్ అయిపోయింది" పాను భూతిగా విజయ మండి వచ్చాయా మాటలు.

క్లిర్ టోన్ కెటిల్ కొనండి- కాలమును, డబ్బును మిగుల్చుకోండి.

క్లిర్ టోన్ కెటిల్, లోహం పెండింగు కు అయిదు క్రోమియమ్ పూతగలది
వరిమితి 1½ లీటర్లు (10 నుంచి 12 కప్పులు) 280 గ్రామ్లు ఎస్/ఎం 750 కాల్లు

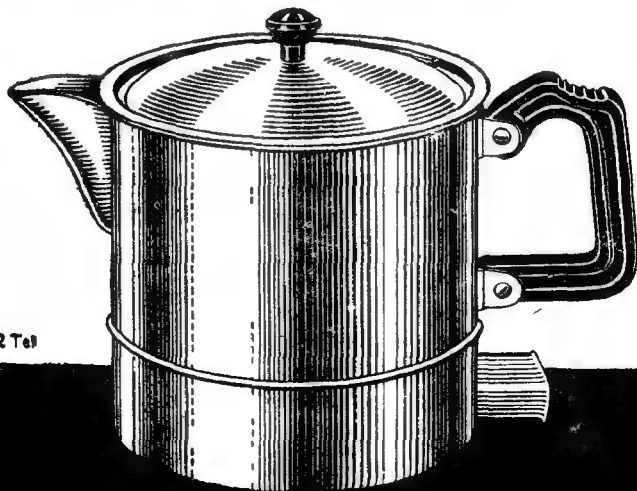
Kleertone

క్లిర్ టోన్ సాటిలేని విద్యుత్ ఉపకరణాలు

ది నేషనల్ రేడియో ఎండ్ ఎలెక్ట్రిక్ కంపెనీ లిమిటెడ్.

(అవరల్ రేడియో ఎండ్ అప్లయన్సెస్ డివిజన్)

బొంబాయి కలకత్తా ఢిల్లీ మద్రాసు

ULKA KL 2 T69

లి మ బు క్కు లు

—శ్రీ. శ్రీ

శ్వేతకుంజరాలు

తెల్ల కమ్మూవిష్టులు
రక్తపాతాని కప్పిస్తులు
విష్ణవానికి బహిష్టులు
ఇందిరా రాదనలో శ్రేష్టులు
వసభారత ధార్తరాష్ట్రులీరివివిష్టులు

హాళీసకం

వా నారే గుళి
దిగించి కారా కిళి
ఇలా వద్దావేం కిళి
ఝుకుఁటూ మళి
ఇక్కడేముంది సున్నకి సున్నా హళికి హళి

పతిమిత వాదులు

ఁన్నటి కమ్మూవిష్టులు
నేటి మర్యాదస్తులు
ఉదారవాడులు. సంపన్న గృహస్తులు
వ్యాపారైక దృష్టులు
తపో భ్రష్టులు

శ్వేత

సమ్మెల వేళ
కవి సమ్మేళ
నాకేల గళోరి కూళ
వివరా దిగంతరాళ
కరాళ దిగంబర గ్రీవమేళ

సీసీ సీజం

ఫిలిం ప్రపంచం ఫిల్మ్
అండులోదంతా కల్మ్
ఎలాగైనా లాభాల్మ్
సేందుకే : ద్వం అండులో స్రుతి కల్మ్
దాన్ని జాతీయం చేయకపోవడం కల్మ్

ఆక్స్జెనులు

గంధర కవులు
ముళ్ళ గులాబీ పువ్వులు
అగ్రహ ఖగ్గవులు
ప్రభువుల కిసుమలపై వరుగువులు
వగ వట్టివ చక్షువులు

ఏంలా %భం?

పెరిగితే వ్యాపార దృష్టి
మరిగితే లాభాల దృష్టి
దొరికే ఆమెరికా ముష్టి
మిగిలేది విగ్రహ దృష్టి
నైవేద్య నష్టి

స్వాహాకార్లు

పిల్లకి బిచ్చం పెట్టివి సామాకారు
కుదరవి మకపిచ్చి వట్టివ స్వాములారు
పెద్ద పెద్ద మాటల వెనుక దాగుతారు
దబ్బుతో రొదీను సాకుతారు
అంచేత కామ్రేడ్స్ పారా హుసారు

ఆరోగ్య స్నానం

విచిత్రమైన Vietna mization
అసహ్యమైన Syphilization
అసభ్యమైన Sexamination
అనుఙ్గమైన cuntanination
అనసరం De-ancricanization

హూష్

స్నేహ్

సుఖాన్

చంద్రబోస్

లా సెథాష్

అంతా కామోష్

సమాజ శత్రువైద్యులు

విచిత్ర వీరులు సక్కులైట్లు

అన్యాయానికి దైవమైట్లు

ఆంధకారంలో తార్కికమైట్లు

సవయసజీవన శాస్త్రీయమైట్లు

వాళ్ళుంటే హాడిలిగోతారు విక్సనైట్లు

పత్రికా స్వాతంత్ర్యం

ఎడిటరయ్యవార్లంగారు

వీరన గంగాధరంగారు

వచ్చి వెలక్కాయ మింగారు

దిగ్గజులంటే కంగారు

ఇత్తడే వాళ్ళకి బంగారు

మందులికు మందులు

కందుకు

లేదు"ద బచ్చలి కెందుకు

అయినా వా.ంచేందుకు

నా ముదుకు

వస్తే ఇస్తా కాస్త మందుకు

అది వాళ్ళ తద్దినం

అప్పురి వాళ్ళ బాధ ఉంటే

తస్మాదియ్యా (నందే

హం లేదు) వాలా ఇచ్చిందే

అయినా చెబుతున్నా ముందే

బాధ వాళ్ళదైతే సుఖం మనలే

1969 లో

పడక్కి వియ్యావికి ఒకే
మంత్రం పరిపదావికే
తయారయింది చీనా. అందుకే
మావోకి చీనాట్లు పెట్టండికే
వెళ్ళింది పిరిమావో బిందారనాయకే

1970: అంకా జనాస్సుఖినో భవన్తు

సింహాకేశపు వోరు
పిరిమావో వెనరేటర్లు
పిస్తవాకి ధర్మామీటర్లు
విద్యుచ్ఛక్తి తెనరేటర్లు
వాళ్ళే అమెరికాకి వాటర్లు

వివాదాండ్ర

డిక్కులేవి దివలాండ్ర
పెంట మీద పికాదాండ్ర
కృత పుచ్చ సృగాలాండ్ర
మత్తకుచ్చ మసాలాండ్ర
వెర్రెత్తివ విషాదాండ్ర

సిసి మాయ

పీతి సిమా
లేవి సిసిమా
ముందు ప్రణామా
లెండకరా అది మసిమా
రైట్ ఎసిమా

క్రిమినల్లులు

క్రిమినల్ పెక్కు క్రిములు
పురజనుల మూలగులు నములు
అవి పెండిన వత్రికలేములు
వాటివి ప్రకటించే వరాధములు
ఆ క్రిములతోనే నములు

రాక్షసి, నీ పేరు రాజకీయమా? వదిలు! ధాగం

ప్యేర్లు మొదట కనకంగానూ. ఆ వెనుక
లోకనాథంగారూ వారి వెనుక మరో
యిద్దరు పెద్దలు గదిలోకి వచ్చారు వాచ్చి
రావడంతోనే వాళ్ళంతా రామదాసుగారికి
నమస్కారాలు చేసేరు. నమస్కారా
లన్నీ స్వీకరించి కళ్ళతో పరుగులా పరుగు
రామదాసు.

కనకం అన్నాడు-

"ఏమిటి ఈ మధ్య బొత్తిగా మీ దర్బ
నాలు తక్కువై పోయేయి."

లోకనాథం అన్నాడు-

"వంట్లో ను స్త్రీని చేయలేదుగదా?"

నరనయ్య నమాదాసు చెప్పబోయేడు
గానీ, రామదాసు కళ్ళతో హెచ్చరించగా
నోరు మూసుకుపోయాడు.

"నాకేం బావా విశేషంగా వున్నాను.
ఎండలుగదూ కొంచెం నలిగేను. అంతే!"
అన్నాడు రామదాసు.

"అవును బావా! చెడ్డమంది పోతు
న్నాయి ఎండలు!" అన్నాడు లోకనాథం.

"గత పనేళ్ళుగా ఇంతోటి ఎండల్ని
నేనెరుగనంటే నమ్మండి." అన్నాడు
నత్రకాయ పెద్ద.

"చోద్యంకాకపోతే ఎండలంత మంది
పోవడమే విటి వుండు మరీనూ..."
అన్నాడు రెండో పెద్ద.

"మీ ఎండలు తగలడిపోనూ. వచ్చిన
వని మరిచిపోయి వచ్చి రావడంతోటే
ఎండల్నే త్రుక్కున్నారేమిటయ్యా బావా!"
అన్నాడు వళ్ళుమండిపోయి కనకం.

"అయితే. మీరాకకి కారణమేమిటో
చెప్పండి దాదాగమెందుకు?" అన్నాడు
రామదాసు.

"ఏమీలేదు బావా! మొన్న మధ్యహ
అడంగులు విజయనగరం వెళ్ళేరు. అక్క
డికి మహామహావుడు స్వామి విశేషానందు
లాచ్చి గొప్ప ఉపదేశం చేసేరుట. గమ్మ

• ఆదివిష్ణు •

తేమిటంటే ఈ స్వామి బొత్తిగా కుర్ర స్వామిట, ఎంతో అందగారుట. మా అడంగులు తిరిగిఇంటికొచ్చిన దగ్గర్నుంచి ఆ స్వామిని మన తిమ్మాపురానికి పిలిపించవలసిందిగా వా ప్రాణం తీసేస్తోందనుకో, చెప్పడూ-నేను ఉపప్రభువైన దగ్గర్నుంచి. ఎవరో ఒక స్వామిని పిలిపించుకుని ఉపదేశం పొందడామని గొప్ప ముచ్చటగా వుంది. బావగారంత ప్లేటన్ వాకు ఎట్లాగూలేదు. అందుచేత వారంత మనఃగా కాకపోయినా, వాచేతనైవంతలో నేనూ ఒక స్వామికి నత్యాగారంచేసి ముచ్చట తీర్చుకుందామని ఉద్దేశం. కనకాన్ని ఆదిగేను కుర్రస్వామి గురించి చెప్పేను. బావని గూడ కనుక్కుని ఏర్పాట్లు చేద్దామని కనకం అన్నాడు. అందుచేత వచ్చేం." అన్నారు లోకనాథం. రామదాసు చాలా అచ్చితంగా అనే నేడు.

"మొన్నేగా స్వామికి వచ్చి వెళ్ళేడు. మళ్ళా ఈ కుర్రస్వామి ఎందుకు చెప్పు? ఈ స్వామిలొచ్చి వెళ్ళే ప్రతీసారి గుళ్ళు కొట్టించుకోడమంటే చింట్లా వుండోయ్ బావా! నువ్వు ఆలోచించు."

లోకనాథం వెంటనే న మా ధా వ పుచ్చాడు

"చెప్పడం మరిచేను. ఈ స్వామికి అట్లాంటి పట్టంపైలేవుట. గుళ్ళు కొట్టించుకునే అవస్థ మనకుందదు. ఎంతక్క త్రాపురే వుండకోవచ్చు వంటి నెట్లాంటి గుడ్డలున్నా ఫర్లేదుట. వాక్కావలసింది మీ మనసులేగాని మీ కేషాలు కావు"

అన్నారుట వారుగూడ ఎంతో సారాజంగా మనందరితాగ వుంటార్.

"చంపావోహి! పాపం, ఈ స్వామి ఎవడోగాని ప్రజల్లో పెద్ద డిమాండ్ నం పాడించుకోతీడు. ఏమంటే—వక్కాగా గుళ్ళు కొట్టించుకుని, స్నానం చేసి, విభూతి పెట్టుకుని మడిగట్టుకుని స్వామిని దర్శించే ఏర్పాట్లలో వున్న 'విలువ' ఏదో సివిమాకెళ్ళినట్టు మైల బట్టల్లో, వానన గొట్టే వంటితో స్వామిని దర్శించడంలో ఎక్కడింటుంది చెప్పు!" ఏమంటావో?

"అ. అదంతా నీ సిద్ధిగాని బావా! స్వామి స్వామే! జనాభివ్యవసంది స్వామి గాని అచారాలు కావుకదా. అయినా, అవన్నీ నాకొదిలేయ నేను నరుక్కొస్తా ముగా"

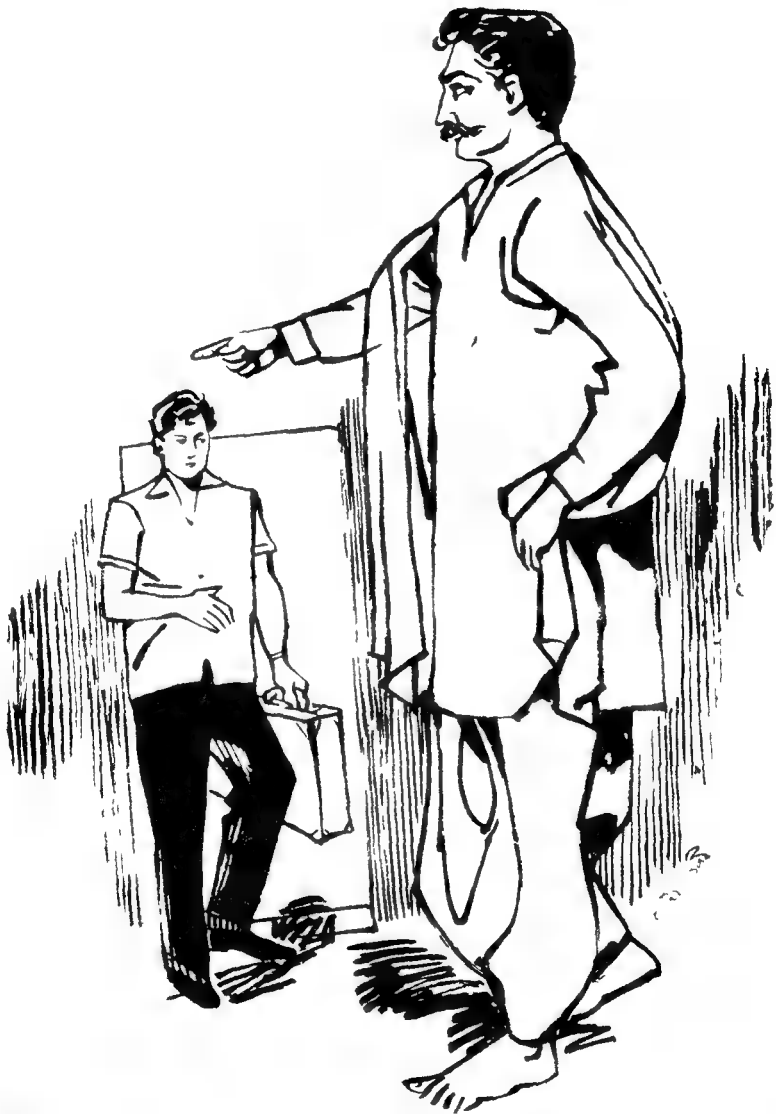
"అవును లోకం బావా! దీనివల్ల మనస్సు సాదించే ప్రయోజనమేమిటో చెప్పు వింటాను." అన్నారు రామదాసు.

లోకనాథం ఆ ప్రశ్నకి అదిరిపోయేడు. కనకాన్ని, మిలివ ఇద్దరు పెద్దల్ని గబగబా చూశేడు. వాళ్ళ మొహాల్లోనూ ఆశ్చర్యం తాండవించడంతో, లోకనాథం దైర్యంచేసి అడిగేడు రామదాసుని—

"అయితే బావా! నువ్వు స్వామిని పిలిపించుకున్నావుగదా, వాళ్ళొచ్చినందు వల్ల మనస్సేం సాదించేవు?"

అంత ప్రశ్న అంత సూటిగా వొచ్చి నండకు రామదాసు మినిహా మిగతా వాళ్ళంతా వివి ధయః డాడు.

రామదాసు ఆ తిక్క ప్రశ్నని చాలా

సుతుకగా తీసుకువి విలాన్ని విర్యయంగా
చెప్పేరు—

“నెను పుగప్రభువుని బావా, మీ
ఆంధరికి ప్రభువున్నెను. మీ బాగోగుం

జరిగిన కథ కమామీషు

తిమ్మాపురం పురపాలక సంఘ ప్రెసిడెంటు రామదాసుకు అస్తి అంతస్తు అన్నీ ఉన్నాయి. ఆయన వారసుడు చిరంజీవి కాలేజీ ఎలక్షన్ లో విలబడి గెలిచాడు.

ఆ కాలేజీలోనే చదువుతున్న వరప్రసాదంతో వరిచయం పెంచు కున్న సుమతి అకస్మాత్తుగా ప్లేటు ఫిర్యాది చిరంజీవి వైపు మొగుతుంది.

సుమతి చిరంజీవుల ప్రేమ గురించి సీతాసతి సత్యంతో చెప్పగా వాడిద్దరికీ మాటమాటా పెరిగింది. ఒక రోజున సీతాసతి ప్రసాదును కారులో బీచ్ కు తీసుకు వెళ్ళి సుమతి చిరంజీవి ఒకరిలో ఒకరు ఏకవయ్యే దృశ్యాన్ని చూపించాడు.

మీరు క్వరలో తండ్రి కాబోతున్నారని సుమతి, చిరంజీవుతో చెప్పగా గర్భ ప్రాసం చేయించుకోమని నలహా ఇచ్చాడు ఆ తరువాత చిరంజీవి సుమతిని కలవడమే మానేసాడు.

సుమతి తన గాధనంతా ప్రసాదంతో చెప్పగా ప్రసాదం రామదాసు గారితో మాట్లాడడానికి వెళ్ళి, ఆయనచేత అవమానింప బడతాడు.

రామదాసుగారు చిరంజీవి ద్వారానే అతని ప్రేమ కథను తెలుసు కుని తన గతస్మృతులు గుర్తుకు వచ్చి ఎదో పాకు తగిలినట్లువు తుంది.

యూత్ ఫార్మీ మహా నభలకు చిరంజీవి మైసూరు వెళ్ళాడు. రామ దాసుగారు సీతను కడుసుకుని తన ఇంటికి రమ్మవ్వారు. సీత అందుకు రికార్డైంది రామదాసుగారు అదిగూతో మంచం పట్టి వర్షయ్యను పిలిచి చిరంజీవికి రాజకీయ ఓటూలు నేర్పుచున్నారు.

ఇక చదవండి.

యందూ, మీ అభిరుచులందూ, మీ కష్ట ప్రభావాలందూ క్రద్దగలవాడినవి బోరు తట్టుకున్నాను. మీకేంకానాలో, మీకేం యిష్టమో తెలుసుకుని అవి మీకు ఏర్పాటు చేస్తే వదికాలాలపాటు మీ అందరి అభి మావాల్సి తింటూ నా ఉనికిని నేను కాపాడుకుంటాను, అందుచేత మీరు స్వాముల్ని కావాలన్నారు గనుకవిదాదికో సోమరిబోతుని వెతికి వట్టుకొచ్చేసి గుండు చేసుకున్నాను. మహాభక్తుడి బోజాపెట్టి.

విభూతి మొహాన్ని కానుకున్నాను. మీకు వేనెలావుంటే నచ్చుకానో అక్షరాలా అలావుంది దేన్నో చేసేను. అందువల్లనే వేరింకా మీ అందరికీ ప్రభువుగా చలా మణి జవుతున్నాను ఇదీ నేను సాధిం చింది. అయితే నువ్వుకూడా యాదే ఆ స్తుతావా?"

లోకనాథు, రామదాసుల మనహా యింది మిగతా వాళ్ళంతా ఒక పెద్ద అమా

మనరేడియోలోకొన్నిసేపును
రావటంలేదండి. అపరీక్షి
పంపించండి

రేడియోలోపేరుకొచ్చే
స్వస్థైరిపేరులోఉన్నాయట

SRINIVAS—

తంలా పదిపొరున్నట్లు భ్రమ పడకు
న్నారు.

లోకనాథం తొణ్ణుండ ఆవేసేశా-

"అవునుదానా! పరిగ్గా నేనూ యిదే
అనిస్తున్నాను. ఏ తర్వాత నేనే ప్రభువుని
ఉపప్రభువుని, నువ్వని మరిచి పోతాడను
రావదాను కివ్వ అన్నాడు.

"మతి... పోను మరిచిపోయే ప్రమా
దం జరగదు. మనం ఇల్లాంటి తప్పుడు
పనులు చాలా చేయాలి. విజయే! కాని
దానా. మన తెలివిని అల్లావుంచి—ఇంకో
పక్క. మన తెలివివల్ల ఏం జరుగుతోందో
తెలిసా! ఈ తిమ్మాపురంలో బద్దకస్తుల్ని
తయారు చేస్తున్నాం ఎక్కడుంచో దిగు

మతి చేసుకుంటూన్న సోమరిపోతులను అండలాల్పెక్కించి వీళ్ళలో అహంకారాన్ని వింపుకున్నాం. వాళ్ళకి దండలేయడం భజన చేయడం అవకపోతే బావా జెకంలో స్వాముల వాళ్ళ పెరిగి సామాన్యం నంబు: తగ్గిపోతుందేమోనని వా భయం! ఇప్పటికీ మన ముచ్చట తగ్గకపోతే దీక్షకో చిట్కా చెబుతా ఏమి ఎక్కర్నుచో ఎవరో స్వాముల్ని తీసుకొచ్చి మేడద మెండు కగానీ. మనూళ్ళో మనసుల్ని వెతుకు, మన సొమ్ము మనూళ్ళోనే ఉంటుంది. మన చెప్పు చేతల్లో వుండి మనకెక్కరాదని మనిషిని పట్టుకో. వాడికి గుండుకొట్టించు. కాషాయ వస్త్రాలు తొడిగించు కమండలం వగైరా సామాగ్రి సంపాదించి యవ్వ. జెకం కరో! — నడం నేర్చు అస్తమానం కళ్ళు మూసకోడం మంచినమ. సాధ్యమైనంతవరకూ నోరుమూసు క్కూచో మను నోరు విప్పితే రాముడూ దేవుడూ లాటి శబ్దాలొచ్చేట్టు ప్రైవింగివ్వ. ఒక్కనంపత్నీం చాలు. చుమాళ్ళో తయారైన స్వామి దేశాన్ని ఏలేస్తాడు. వీకాభయమొద్దు ముందు మనిషిని వెతుకు. అన్నట్టు ఎవడో ఎదుక: మన వరసయ్య చాలు తయారుచేసే నేర్చే వుంటే ఆరు నెలలలో వరసయానంద స్వాములయిపోడూ ఏమంటావ్? అవి యింకా వప్పుతూనే వున్నాడు.

వాచ్చిన మనుషులంతా ముక్కుం మీద నేళ్లేసు కున్నారు. రామదాసు గారేనా యిలా మాట్లాడేదని వాళ్ళు

ఆకర్ష్య పోయేరు. వారిలో ఇంత మార్పొందుకు వచ్చిందో అద్దంగాక ఆకర్ష్య పడటం మాని ఆలో చనలో వడ్డాడు లోకనాథం.

వరసయ్యకి మాత్రం చెడ్డ భయంగా వుంది.

(ఈ స్వాముల ప్రసక్తి కేవలం పాత్రల మధ్య వచ్చిందేగాని, దీనికి రచయిత ఏ మాత్రమూ బాధ్యుడు కాదు. మనిషిని దోచేది స్వామి ఒక్కడేనని రచయిత అభిప్రాయం కానేకాదు పోగా. ఈ చర్చలో ప్రత్యేకించి రచయిత ఉద్దేశం యిక్కడ రాయడంగానీ, ఎక్కడ ఎవనితోనైనా చెప్పడంగానీ జరగని పని ఇంక చదవండి.

—రచయిత)

నవ్వుని ఒక చోట అపి, గుండె పట్టుకుని ఆయాస పడుతో అన్నారు రామదాసు—

“నీ విషయాల్లో నా జోక్య మెందు గాని లోకం! కుర్రస్వామిని నీ ఇష్టానుసారమే పిలిపించు. ఉపదేశం పొందు. నన్ను మాత్రం ఆ భయాలకు పిలవకు వెళ్ళు.”

లోకనాథం లేచేడు కనకంతో పాటు ఇద్దరు పెద్దలు లేచేరు. వరసయ్య మాత్రం లేవలేడు.

వాళ్ళు వలుగురూ గది గుమ్మంబాట బోతుండగా రామదాసు జవాంతింగా ఒక ప్రకటన చేసేరు.

“లోకం బావా! నేను నా పదవికి రాజీ

వామా యద్ధామనుకుంటున్నాను నీకు
సంతోషమేనా?

బాబూ: ' అన్నాడు నరసయ్య

లోకనాథంతోపాటు మిగతా ముగ్గురూ
ఆ ప్రకటన విని చకితులయ్యేరు వెంటనే
ఆ గది విడిచి పోవాలని వాళ్ళ కవిసంప
లేడు అందుచేత వాళ్ళ గుమ్మం దగ్గరే
విలబి పోయేరు

"విజయోదయ బావా: ఆశ్చర్యపోతూకు
పెదపది...నీ మొహంలో అది అనందమో
ఆశ్చర్యమో తెలీదం లేదు! వి.వి.ర్వాట్లు
మాత్రంచేయించు నాకీ పదవి తగదు నేను
దక్క-బెట్టుకోవలసివ స్వేశ్వరయాల చాలా
పున్నాయి చాలా ఏళ్ళు మత్తులో
పున్నానుగదా ఇప్పుడైనా కళ్ళు తెర
వకపోతే ఎలా చెప్పు? ఈ పదవికి
నా సమస్యకీ బొత్తిగా పడదు అందు
చేత పదవి నొడులు కుంటున్నాను
ఇంక వెళ్ళండి నమస్కారం

వాళ్ళు వెళ్ళిపోయేరు గదిలో మిగిలి
పున్న నరసయ్య కదలేని స్థితిలో
పున్నాడు అతన్ని చూస్తూ అన్నాడు రామ
దాసు

"నరసయ్య గుండెపోటు ఎక్కు
వవుతోంది చావనుగాని భయంగావుంది
ఆ మాట కొన్నే నేను త్వరగా చావ
కూడదు కొన్ని మంచిపనులు చేయాలనుకుంటున్నాను వెళ్ళి దాక్టర్ని తీసు
కురా ఇంకా ఓర్పుకునే శక్తి వాకులేదు
దొంగ దాక్టరు దగ్గర తెళ్ళకు దొంగ
దాక్టర్లానే నాది దొంగ జబ్బునుకుంటాడు
మంచి దాక్టర్నే ఏడు వెళ్ళు "

వకసయ్య విసిరి బాబులా ఆ గది
నుంచి బయటకు వరుగెత్తాడు

13

వ్రొహ్మపురం యానత్తూ అలజడిగా
వుంది

పెద్ద వర్షాల్లోనూ చిన్న వాయకు
ల్లోనూ కాబోయే రాజకీయ వస్తాడుల్లోనూ
కంట్రాక్టర్లలోనూ ఈ వార్త ండ్డూ
రంగా గొప్పసాకగా నేర్పలేని విజంగా
వనిచేస్తోంది

పురప్రభువు పదవికి రామవాసు గారెం
డుకు రాజీనామా యిచ్చేరో ఎవ్వరికీ
సరైన కారణంతో తెలీదం లేదు

రామదాసు గార్ని పరామర్శించడానికి
వెళ్ళిన పెదబు తెల మొహాల్లో తిరిగి
వస్తున్నారేగాని 'రాజకీయ రహస్యార్థి'
తెలుసుకోలేక పోతున్నారు

వారు రాజకీయ జీవితంతో విసిగి
పోయేరా: వత్తిడేనైనా పరోక్షంగా
వచ్చిందా? కొంప మీు కొచ్చే పను
యాన్ని కవిపెట్టి విస్మయించేరా: లేక
నై రాగ్యమా:—ఏదీ తెల్పి చెప్పలేని
వర్సితిలో ప్రజలు రకరకాలుగా వూహించి
రకరకాల కట్టు కథల్ని ప్రచారంలో
పుంచేస్తున్నారు

—రైల్వేనే తండ్రి రాజీనామా వార్తని
తెలుసుకుని చిరంజీవి వివ్వెరపోయేడు

మహాపతలో తనకి పరిచయమైన
కుర్రవాయకులు కారణాన్ని' ఆదిగేరు
తెలివంటూ పెదవి విరిచేడు చిరంజీవి
కానీ తన 'పాడు కథ కారణమై

వుంటుందేమోనన్న బెంగమాత్రం అతన్ని
వదిల్లేదు ఆ ప్రక్కనే తండ్రి ఈజన్యకి
మంచి వన్నాని కాలేదనే చిన్న ఆక
అ బెంగవి కొట్టి పారేశాంది

ఎవరో సుమతి అనే ఆడ పిల్లతో
ఆక్రమ సంబంధం పెంచుకుని అసిల్లివి
అన్యాయం చేసేదనే ప్రవారం (బహుశా
ఆ స్థితికి ఎదిగుండదు కథ) వల్ల తండ్రి
రాజీనామా చేసేయ గలడా:

చిరంజీవి రైలు కిగి వేగంగా
యింటికి వెళ్ళేడు గుమ్మంలోనే ఎదు
రయ్యేడు తండ్రి ఆయన్ని చూచి
అక్కడే అగిపోయేడు కొడుకు చేతిలోని
నూటుకేసు కింద పెట్టి అడిగేడు

“నేను విన్నది విజమేరా వాన్నా:

సమయానికి వచ్చేవురా నీ పని మీదే
బయటకు వెళ్ళబోతున్నాను నాకు క్రమ
తగ్గి చేవ రా చెబుతా అక్కడ
కూడో! అన్నారాయన సోపా చూపిస్తూ
తండ్రి కొడుకు లిద్దరూ కూడు
వ్వాడు

“నేనడిగిందాకి సమాధానం చెప్ప
లేదు వాన్నా:

“రాజీనామా గురించేనా:

“అవును విజమేనా

“విజమేరా! రాజీనామా చేసేను”

“ఎందుకు చేసేవో:

‘మంచికోసం:

“మంచికోసమా: మంచి చేమిటి
వాన్నా! ‘

“మంచి అంటే ఏమిటవి అడుగు
తావుంటుంది నీకు మంచేమిటో చెప్పే

టవిక నాకు లేదుగానీ ఇక ముందు నేను
చేయబోయేదంతా మంచే! నేను చేస్తు
న్నది చూసి మంచేమిటో నేర్చుకో

“అ చూచి వదలిలో వుండే చేయ
వచ్చుగా:

రామదాసు వచ్చేరు—

‘నా వదిలి ఆర్థం పెట్టుకుని ఎవగా
లనుకుంటున్నావు కిడుట్రా నువ్వు! ఆ
అళవి కుంచేయాలనే రాజీనామా చేసేనా!
అదోక మంచి ముఖ్యమైన మంచి మరి
కొన్ని నెహ్రూడిగా అర్థమవుతాయి నీకు”

చిరంజీవి బాధపడ్డాడు చాలా దిగు
లుగా అన్నాడు

‘శిలీక నేను పాడు పనేదైనా చేస్తే
నువ్వు హెచ్చరిస్తే నేను దిద్దుకోనా!
ఇంత మాత్రానికే నువ్వు రాజీనామా
యావ్వాలా:

‘నేనా పదవిలో వుంటే నువ్వు నా
చేతికి అందవురా అబ్బీ!

‘మరి మరి సింహాసనం నా
కెక్కడ నాన్నా: ‘

‘నీక సింహాసనమిస్తే ప్రమాదం ‘

ముషపు నా కెందుకు అళ
పెట్టెవ

‘అందుకే యిప్పుడు నేను సింహా
సనం దిగేను ‘

“వచ్చిప్పుడేం చేయమంటావో:

బుద్ధిగా చదువుకుని బాగు పడ
మంటాను ‘

“మ రాజకీయం:

“పదవియే ‘

“మా వాళ్ళంతా నా మీద ఆశలు పెట్టకున్నారే.”

“మైసూర్ మహానభల్లో కలిసిన మీ వాళ్ళా?”

“అవున్నాన్నా!”

“ఇక నతల కెళ్ళకు మువ్విప్పటి వరకూ సక్రమంగా పెరగలేదు. మనవి వంకర బుద్ధులు ఈ బుద్ధులు రాజకీయంలో తగలేస్తే రాజకీయమే తగలడి పోతుంది. వంకరగా తయారై వంకరగా ప్రజల్ని తింటుంది ఇది మహాపాపం.”

చిరంజీవికి కోపం వచ్చేసింది. —

“అంటే ఈ పాపం మీకు ఇప్పుడే అర్థమైందా నాన్నా?”

“అవున్నాయనా, సుమతికి ధ తిరిక పోతే యిప్పుడూ అర్థమయ్యేది కాదు.”

“సుమతి?”

“నీ బార్య?”

చిరంజీవి కొంచెం నెమ్మదించేడు. చాలా కాపీగా అన్నాడు.

“నాకు తెలుసు నాన్నా! నేను అనుకుంటూనే ఉన్నాను. సుమతికి నేను అన్యాయం చేసేసరి తెలిసి నువ్వు నాకు బాధ పడ్డావు. క్షమించునాన్నా! నీ మాటకి ఎడరాడవింక! నేను సుమతిని తప్పుకుంటా పెళ్ళి చేసుకుంటాను. నీ రాజీనామావి ఉపసంహరించుకో.”

“నిలహా యివ్వకురా పూర్! రాజకీయానికి నువ్వుగానీ. నేను గానీ తగం. రాజకీయంలో పడి పడటంతోపే మనకి వళ్ళు తిమ్మిరెక్కి మనల్ని మనం మరిచి పోతం. ముందు.... వెంటనే నువ్వు సుమతి వాళ్ళంటికి కెళ్ళు. వెళ్ళి అమ్మాయికి క్షమాపణలు చెప్పుకో మళ్ళా మీ యద్దరూ కలిసిక్కడకి రండి.”

ఒకరోజున మాష్టారు పిల్లలందరినీ వారికి తోచిన బొమ్మలు పేసుకురమ్మన్నారు

ఒక పిల్లవాడు తెల్ల కాగితం ఇచ్చాడు

అప్పుడు

టీచరు - ఈ బొమ్మేమిటి?

పిల్లవాడు - అవు గడ్డిని మేయట అని జవాబిచ్చాడు.

టీచరు - మరి గడ్డేది?

పిల్లవాడు - అవు తినేసింది.

టీచరు - మరి అవేది?

పిల్లవాడు - గడ్డి తినేసి వెళ్ళిపోయింది.

—ఇందిర

“నాన్నా!
‘అంతే!’

మవ్వ నీ రాజీనామావి ఉపసంహరించుకోవుగాని నేను సుమతిని పెళ్ళాబారి అంతేనా?”

‘రాజీనామాకి సుమతికి సంబంధమేమిటా పూర్వ! సుమతి నీ భార్య! చిరంజీవి వేడి మీద అనేసేడు -

నువ్వు రాజీనామావి ఉపసంహరించుకోక పోతే సుమతి నాకు భార్యగా రాదు.”

రామదాసు పెళ్ళున నవ్వేసేడ వచ్చి అన్నాడు

“నువ్వీ మాట అంటావని నాకు తెలుసురా నన్నానీ! సుమతి నీకు భార్యగా ఈయంటికి రాకపోతే ఈ యింట్లో నీకు స్థానమేలేదు చాలా విషయాలు నేనింతకు మునుపే చేసుకున్నాను అపిల్లకి అన్యాయం చేసుకున్నాడికి బొకావో నేనూ చూస్తాను ఆ పిల్లనీకు భార్యకాకపోతే నాకు కోడలురా రాస్కెల్! కొడుకూ కోడలూ అన్నీ ఆ పిల్లే వా స్వార్థిశమైన ఇంత పెద్దమేడకి ఇంత అస్తికి అపిల్లే సర్వాధికారిణి! అందర్నాండ్ దెన్ గెటవ! గెటవ్ ల్ ఆప్ మై వైట్ యూస్కోండ్రల్!”

మొట్టమొదటిసారిగా తండ్రికోపాన్ని రుచి చూచిన చిరంజీవి విణవెల్లా వణికి పోయేడు రుద్రుడి రూపంలో కనుపిస్తున్న తండ్రిని భయంగా చూస్తూ—

‘నాన్నా! అన్నాడు

‘నన్నంత మెత్తగా పిలవకు నన్ను

మెత్తగా పిలిచి మళ్ళీ నన్ను దుర్మార్గుర్ని చేయకు వెళ్ళిపో గో వీయిష్టమొచ్చిన పథకాలెళ్ళి ఆత్మకడ చేరిన నక్కలూ పులులూ, సింహాల్తో చేతులుకలిపి మనిషిగా సర్వనాశవస్త్రపో! వెళ్ళిపోరాగిరిదా! మవ్వ కలికరిందకపోతే సుమతి చిక్క లేదనుకుంటున్నావేమో ■ పప్పులు నా డగ్గిరుడకవు చెబితి నే సుమతి నా కొడుకూ కోడలూ సర్వం అని నేనిప్పుడే వెళ్ళి ఆ పిల్లని తీసుకొస్తాను మేము వచ్చేవేళకి సువిక్రమంతు—
■ రక్తం కళ్ళజూస్తాను తమాషా! అనడంకాదు విణమే అంటున్నాను తర్వాత వీయిష్టం! అని ఆయనలేచి వెళ్ళిపోయేడు

చిరంజీవి వణికిపోతూ అన్నాడు

‘అగు నాన్నా! నువ్వు వెళ్ళకు నేనే వెడతాను ఇప్పుడే వెళ్ళి సుమతిని తీసుకొస్తాను నువ్వు చెప్పినట్లు చేస్తాను నువ్వు కూచోనాన్నా వెళ్ళకు

రామదాసు అగి పోయేడు వచ్చి పోపాలోకూచున్నారు కూచుని అన్నాడు

‘అలాగే నీవే వెళ్ళు వచ్చేప్పుడు లాయరుగార్ని రమ్మన్నావని చెప్పు అట్లాగుద్దప్పగించి చూడకు రాతకోత లన్నీ ఇవాళే పూర్తికావారి ఇక నీదకు నీభార్య చెప్పుచేతల్లో వుంటుంది అర్థమయ్యిందా? అయితే వెళ్ళింక రైలు దిగివచ్చిన వాడు వచ్చినట్టే సుమతి వాళ్ళింటివేపు కాళ్ళిడుపుకుంటూ వెళ్ళేడు చిరంజీవి

(వకేసం)

గొలిచుకొనిన యత్నాలు

8

10 దిసెంబరు 1852

విన్ననే ఉత్తరం అందింది. చదివిన వెంటనే మనసులో ఏదో చలనం ప్రారంభం అయింది కొత్త సత్యం కలుపుకు తెరుస్తున్నట్లు తోచింది. నీకు నలహా ఇవ్వబోయే ముందు నన్ను నేను ప్రశ్నించుకోవాలి

లేదా భగవంతుడిని అల్లా నువ్వే ఆ పరిస్థితిలో వుంటే అది అడగాలి ఏదీ చేయకుండా చెప్పలేను. నువ్వు అలాగే చెయ్యి జీనస్ చెప్పినట్లు పాపం చెయ్యని వాళ్ళే రాళ్ళు వినరాలేమో

పేహితుడు పేహితుడేకాని శీలవంతుడు కావాలని ఎక్కడా లేదు

ఏ సంయోగం అయితే సంతోషాన్నివ్వబో దానికంటే వియోగం మరి మైనది అనలు విషయం నీ అభిప్రాయం బాగానే వుంది ఆ కవికి నీకూ కూడా నలహా యివ్వలేని స్థితి నాది కాని ఏం చెయ్యాలో తెలియటం లేదు

స్పష్టంగా కనుపించే ఈ లోకంలోని అపూర్వ రహస్యం ఇప్పుడిప్పుడే చూడగలుగున్నాను నేను ఇట్టి పరిస్థితిలో గత్యంతరం లేక ఇక్కడ వున్నాను హా! పెద్దవాడినయిపోయానాను దానికి తోడు చెవులు వినపడటం లేదు

ల త

ఇంగ్లీషు నర్కారులో కూడా చెడ్డవాడినవిపించుకోలేదు గొప్ప వంశంలో
పుట్టాను కిరీకి అంతే లేదు కాని ఇప్పుడవేమీ లేవు ఒక్కడినీ ఎక్కడికీ పోలేను
కవీనం నన్యూని కూడా కాలేను

మై తి వీజం నాటబడ్డదిగాని ఎప్పుడు ఫలిస్తుందో తెలియదు హరీపుర్లో
ఒంటాగా పిల్లలతో వుంటున్నాను ఆగ్రా కూడా పారిపోవాలేమా తెలియదు అత్తాని
మానంతోనే ఇంకా బ్రతుకుతున్నాను

అనదుల్లా

9

మొన్ననే ఉత్తరం వచ్చింది మనం అనుకున్నట్లే జరిగింది గజల్స్ వదువు
తున్నాను సాయంత్రానికి పూర్తి చేస్తాను రేపు వాటిని వంపించేస్తాను సరిగ్గా
ఇప్పుడే జానీ ఉత్తరం వచ్చింది అందుకే ముందు ఉత్తరం వ్రాయకూడదను
కున్నా మళ్ళీ వ్రాస్తున్నాను

రావర్తి సరిహాతో నా ఆర్టీ అందుకున్నాడు జానీజీ ఇంగ్లీషువాళ్ళు ద్రోవలు
కూడా నాళ్ళ విర్ణయిస్తున్నారు ఆర్టీ మాత్రం అందింది ఫలితం ఏమయిందో మరి-
జానీజీ కోసం చూస్తున్నాడని విన్నాను

పాము చావకుండా కర్ర విరగకుండా బ్రతకాలి నేను

అనదుల్లా

25 ఎప్రిల్ 1853

10

హరీ:

మొన్న సాయంత్రం ఉత్తరం జానీజీ ఉత్తరం రెండూ అందినాయి—
రెండు రోజుల మంచి గుండె నొప్పితో బాధ పడుతున్నాను బాబాసాహెబ్ కాగి
తాళు రెండు మూడు రోజుల్లో పంపిస్తాను

అనదుల్లా

సెక్స్ చిత్రాల నిర్మాలన

—కర్రి దివాకరరావు

జూలై 'వ్యోతి'లో శ్రీమూర్తి (బరంపురం) గారి వ్యాసం అసంపూర్ణమని భావించి ఇది వ్రాస్తున్నాను. శేషమన తెలుగు చలన చిత్ర సీమలో సంవత్సరానికి ఒకటి రెండు చిత్రాలు తప్ప మిగిలినవిన్నీ వ్యాపార సరళిలో సంఘం చెల్లిస్తూ కత్తులైన చవుక బాద శృంగారం తోను, అశాస్త్రవిక సన్నివేశాలతో నిర్మితమయి శ్రేష్టమవుతుంటే పుట్టిస్తున్నాయి! ఏటికి కారకులవరన్నది సమస్య! చిత్రాలను ఆదరించే శ్రేష్టమనితోబాటు సాంకేతిక నిపుణులు, మన రాజకీయ నాయకుల వరకూ కారకులే! ఎందుకంటే ఇప్పటి మన చిత్రాలలోనికొన్నిన్నీ వేళాలనుచున్నాయి! తన శేషశ్రీగా సృష్టించిన కథానాయికను, పాత్ర స్వభావాన్ని విడచుకొని పదియొక్క రూపాలనాకామను మెరుగుపరచే విలువయిన వేషధారణ గావించి

చిన చిత్ర నిర్మాత, దర్శక, కళాదర్శకులను 'శహరాష్' అని అభిసరించే రచయితలు తల్లిదండ్రుల భోజాలమ్మి పెళ్ళాందగ్గరలిననవ్యవస్థకథానాయకులు, సరస లేని చవుకబాద హాస్యం అవగాహమైన పాత్రల సృష్టి, సన్నివేశపుష్టిలేని సంగీతవాణీలు, అర్థంలేని చిత్రానువాదం, డైలాగును మింగేసే శబ్ద గ్రహణం, పాత్రదాయ విరుద్ధమైన అర్థంలేని పాటలు అసంపూర్ణమైన దర్శక ప్రతిభ మనకు మనచిత్రాలలో గోచరిస్తాయి!

ఈనాడు మన చిత్రాలలో వస్తున్న అసభ్య శృంగార దృశ్యాలకు కారణం ఏమిటి? పన్నెండు సం॥ల పిల్లలకు వైరం అందుబాటులో నున్న శృంగార శుశ్రూష భావ చాంచల్యానికి చూసవలసిన హాజమైన దుర్గజాతుల లాంగి అసభ్య శృంగార ప్రదర్శితమయిన విదేశీ

చిత్రాలపై మోజు చూపుతున్న ప్రజా నీక! "మన ఘలు చూరాలి" వంటి రివల్యూషనరీ చిత్రాన్ని ప్రేక్షకులూదరించి, "ఏకపీఠ" బంగారు సుంకర్కు "కీల బొమ్మలు" వంటి చిత్రాలను ఎటు వంటి ఆర్థిక ప్రేక్షకులూ చూశారు? మన చిత్రాలలోని సెక్సును చూచే ప్రేక్షకులు చిత్రాలను అరికిస్తున్నారా అంటే : దీని విరగడం అర్థంపై ప్రతి ర్థానికి, అసభ్య శృంగారాలలోను నిర్మించిన "ధిరేమాష్టర" "శేనే మొసగాట్టి" వంటి చిత్రాలను ప్రేక్షకులు తరిమికొట్టారు కూడా. అయితే మన ప్రేక్షకుల నైజం ఏమిటన్నది ప్రశ్నగా మనకు మిగులుతుంది.

ఒక చిత్రం యొక్క శర దినోత్పత్త సభకు ఆధ్యక్షత వహించి గౌరవనీయులైన ఒక మంత్రి వయ్యలు ఆనాటి నేటి కంటే ముట్టాడుతూ ఇలా అన్నారు 'ఈ నాడుకుటుంబంలో సినిమాను చూడడం చాలా భయంగా వుంది కారణం నేటిమన చిత్రాలలో కనుపించే అసభ్య శృంగార దృశ్యాలు! అటువంటి నేమీ లేకుండా ఈ చిత్రాన్ని నిర్మించిన నిర్మాతలను అభినందిస్తున్నాను' అని, ముట్టాడిన మంత్రివయ్యలు ప్రభుత్వ పరంగా అటు వంటి దృశ్యాలను ప్రదర్శన కనుమరించిన సెన్సార్ బోర్డుపై ఎటువంటి చర్య తీసు

కున్నాడు? నిర్వాహకమిటి ముఖ్యులికి ఏనో "కాకా కీమలు" పలికేసి పోతడమేనా వీరి కర్తవ్యం? తమ అభిమాన నటుల ధ్యాసలో కొట్టు మిట్టాడుతూ సినిమా పరిశ్రమ, సంఘ ప్రేయస్కు విషయమై నిర్లక్ష్యతను చూపే అభిమాన సంఘాలే దుకు! మిలిమిరి అసభ్యంగా ప్రవర్తించేపిల్లలను తమ ఆజమాయిషీలో సత్పూర్ణతనంగా మలచని తల్లిదండ్రులను ఏమనాలి? వీరందరూ కారకులే!

ఈ నాడు సెన్సర్ విజృంభాను అరికట్టేందుకు సినిమాలను బాయ్ కాట్ చేసి చూడు,"మన ప్రేక్షకులపై (విద్యార్థులపై) చాంచల్యతను ప్రకటించే స్వదేశీ విదేశీ శృంగార చిత్రాలను నిషేధించి, చతురబారు శృంగార పుస్తకాలను నిషేధించేందుకు ప్రభుత్వం, ప్రజా నాయకులు కృషిచేయాలి! విద్యార్థులు, అభిమాన సంఘాలు సైనికసభ్యులను వ్యతిరేకించి సభ్యులను కల్పించిన నాడే మనకు మన చిత్రాలను ఒక ప్రత్యేకత ఏర్పడుతుంది పరిశ్రమైన, ప్రజాహితమైన శత్రుం ప్రజాయతకు, సంఘ భవిష్యత్తుకు మళ్ళీ పునాదులు. బలం చేతురతాయి అటువంటి సంచలనం మనం దరిలోను రావాలని ఆశిస్తున్నాను!!

• • •

కాంచన వద్దనుండి బహుమతి సందుకొంటున్న గాగళ్ళరాయుడు

అక్కినేని-కారదలకు ప్రథమ
బహుమతులు.

గోడ్రేట్‌సెన్స్, ఆంధ్ర పత్రిక వార
వ్యక్తికవారు నిర్వహించిన 'సెలెక్షన్‌యూవర్
'ఫేవరేట్‌స్టార్స్ కంటెస్ట్' లో శ్రీ అక్కి-
నేని సాగళ్ళరాయుడు ఉత్తమనటునిగా,
శిర్వడి కారద ఉత్తమనటిగా ఎన్ని
కైనారు. కోదన్‌బాబు. చంద్రకళలు
ఉత్తమ నవీయ నటీనటులుగాను రాజ్
బాబు ఉత్తమ హాస్యనటునిగాను కె. వి.

మహదేవన్ ఉత్తమ సంగీత దర్శకునిగా
వి. మధుసూదనరావు ఉత్తమ దర్శకునిగా
మనుమలమూరాలి ఉత్తమ చిత్రంగాను
ఎన్నుకోవడం జరిగింది

విజేతలకు పినిమానటి కుమారిశాంవన
బహుమతులను అందజేసింది.

ఈ పోటీలో పాల్గొన్న పాఠశాలలో
శ్రీయం. రఘునాథరావుకు మొదటి బహు-
మతి రెండువేల రూపాయలు. శ్రీ ఆర్
సురేష్‌కు రెండవ బహుమతి ఏడు వందల
రూపాయలు లభించాయి.

ఏ జంట్లు కావలెను

ఈ దిగువ ప్రాంతాలలో ధరావతు కట్టి తమ స్వంత బాధ్యతపై జ్యోతి మాసపత్రికను విక్రయించుటకు ఏజంట్లు కావాలి

1 కృష్ణాజిల్లా
హనుమాన్ జంక్షన్
నందిగూడు
మాజిపేట
జగ్గయ్య పేట
పామర్రు
సెనమలూరు
ఆరుగొలను
కొండవల్లి
మావికొండ
గుడివాడ

2 చిత్తూరు జిల్లా
కాళహస్తి
బి కొత్తకోట
కలిరి
పీలేరు
పుంగనూరు
నల్లపేట
3 కడపజిల్లా
పులివెందుల

4 తూర్పుగోదావరి జిల్లా
అనపర్తి
గొల్లలమామిడాడ
రాజోలు
పామర్రుకోట

మోరి
శావేరం
5 పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా
అకివీడు
కొవ్వూరు
విడదనోలు
అరవల్లి
పోలవరం
గణపవరం
పెనుగొండ
గుండుగొలను

6 గుంటూరు జిల్లా
కొల్లూరు
చిలకలూరిపేట
పొన్నూరు
పెదనందిపాడు
మేదరపెట్ల
చిలపూరు
చేత్రోలు
ఈమచి
ఇంకొల్ల
కొల్లూరు
పెదకూరపాడు
బంగుటూరు

7 ఖమ్మం జిల్లా

భద్రావలం

కొత్తగూడెం

చర్ల

మధిర

నత్తవల్లి

8 కర్నూలు జిల్లా

కంభం

ఆదోని

అళ్ళగడ్డ

బంగనపల్లి

దోన్

వండికొట్కూరు

9 కరీంనగర్ జిల్లా

హజారాబాద్

జగిత్యాల

పెదవల్లి

10 మెదక్

సిద్దిపేట

11 నల్గొండ జిల్లా

కోదాడ

మిర్యాలగూడ

బోవగిరి

దేవరకొండ

12 నెల్లూరు జిల్లా

విటగుంట

అల్లూరు

బొడలకూరు

బుచ్చిరెడ్డిపాలెం

కోట

నాయుడుపేట

13 నిజామాబాదు

షక్కర్‌నగర్

ఆర్కూరు

బాన్‌స్వర

బోధన్

వివరాలకు

సర్క్యులేషన్ మేనేజరు.

జ్యోతి

41-0 బర్మెట్ రోడ్డు

ఠి నగర్. మద్రాసు. 17

‘జిట్టిచెల్లెలు’లో వాణిశ్రీ, రాజశ్రీ,

కరవేగంతో నిర్మితమవుతున్న

శ్రీ మాతా పిక్చర్స్ వారి

“పెదల్లమారి”

మహిళల ఆద్యర్యాస నిర్వహించబడుతున్న ఒకేఒక చలనచిత్ర నిర్మాణ సంస్థ శ్రీ మాతా పిక్చర్స్. వీరు విక్రయించబడే చిత్రం “చిన్నారి పాపలు” నిర్మించి అంద్ర ప్రదేశ్, ప్రేక్షకుల విశేషాదరణను సొంతారు చిత్రసరిక్రమంలోనే చక్కని

కరవడివి సృష్టించిన మనతను పొందినారు.

మరిప్పుడు తమ ద్వితీయ కానుకగా ఓ చక్కని ప్రబోధాత్మక చిత్రం “పెద్దలు మారాలి” నిర్మాణాన్ని ప్రముఖ దర్శకులు అదుర్తి అధ్వర్యాస కరవేగంతో సాగిస్తున్నారు.

ఈ చిత్రం మూటింగ్ రెండిన పెద్దయ్యాలు మద్రాస్ కరదా స్టూడియోలో జూలై 18 న ప్రారంభమైంది.

కా దర్శకులు తోట అరి సహజం

గమూ మరింతక్ష్మవక్కగమూ నిర్మించిన
ఒక సామాన్యుడి ఇంటి పెట్లో నది
సామానుంది అదిక నంతానంతో వక
మతమవుతున్న పార్లక నానరేయిడు
నంతానం (రవచారెడ్డి) కుటుంబ వర్సి
వేళ చిత్రీకరణతో యీ పెద్దాయ
ప్రారంభమైంది (వేడకుల హృదయాన్ని
కలిగించి వచ్చుల జిల్లాలో ఉక్కిరిబిక్కిరి
జేసి ఈ కరుణామయ హాస్యపూరిత
మట్లాలో రవచారెడ్డి మాడా వెంకటేశ్వ
రరావు నిర్మల లక్ష్మి కాంతమ్మ
విజయలక్ష్మి బన్నారావు నంద్యాలాజీ
దాలానుంది బాంకారలు పాల్గొన్నారు

ప్రసిద్ధ వర్తమావ రచయిత్రి రామలక్ష్మి
ఆతుద్ర రచించిన....

"కన్నీటిలో న రగిలింది జ్వలా...."
పాటను ప్రఖ్యాత నేపథ్యగాయకులు మంజు
పాల హృదయాన్ని ద్రవించేలా పాడగా
విజయా స్టూడియోలో జూలై 18 న
రికార్డింగ్ చేశారు.

గత ఉగాదినాడు విజయా గార్డెన్స్లో
పాటల రికార్డింగ్ ఆరంభంకాగా, జూలై
18 న మద్రాస్ అవుట్ రోడ్లో మాటాంగ్
ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. ప్రసిద్ధనటులు
పార్ల మెంటు సభ్యులు జగ్గయ్య క్లాప్
కొట్టారు. ప్రముఖ కవి న చిత్ర దర్శకులు
అదురి షెన్నారావు కెమెరా వీవ్స్ ఆన్
చేశారు

మూవీంగ్ తొలి పెద్దాయలో

"భయం భయంగా వుండమా"

జ్యోతి

వర్తమావంతా . ఎంతో పాటను
అర్చరాత్రివేళ మద్రాస్ పీరుల్స్ మాస్టర్
అక్కినేటిపై వక్కగా చిత్రీకరించారు
ఈ చిత్రంలో ఇదో హైలైట్గా భావించ
బడుతోంది

మాయదారి లోకం తీరు ఓకయ్యో
చూడ! నృత్యగీతికకు శృత్య ద్భుతులు
హీరాలాల్ వక్కవి నృత్యాన్ని సమకూ
ర్చగా మద్రాస్ పీరుల సుందరతర
దృశ్యాల మధ్య గీతాంజలి కుమారి వద్దవి
లపై నేత్రవర్షంగా చిత్రీకరించారు

పరిరౌజాలపాటు జరిగిన యీ పెద్దాయ

ఇంటి గౌరవంతో 4
జనుకుమార్, చంద్రమౌళి

‘బామ్మలాట’లో జయలలిత

అతో బాదావు కి రీక్కు చిత్రం పూర్తయింది.

పిల్లల పెంపకంలో నేటి పెద్దలు అనుపరిస్తున్న పద్ధతుల్ని కళ్ళకు కట్టినట్లు ఎత్తిచూసి కిద్దల బంధువులు భవిష్యత్తుకై పెద్దల మారవలసిన కర్తవ్యాల్ని గుర్తుచేస్తూ శ్రీమతలు ఆరు రోజుల కార్యక్రమం

సరోజినీ మదుసూదనరావు గార్లు రచించిన ప్రబోధాత్మక యతివృత్తాన్ని పెల్లాలాడపై చక్కగా మలదాచికి దర్శకులు సి. సి. రెడ్డి తీవ్రకృషి గావిస్తున్నారు.

కారాగణం :- జమున, మాస్టర్ అక్కినేని, క్రిష్ణ, విఠ్ఠల, రమణారెడ్డి, గీతాంజలి, సి. హెచ్. కృష్ణమూర్తి, వంద్యారాజు, మాతా వెంకటేశ్వరరావు, శక్తి కాంతమ్మ, కుమారి నమ్మిచి, డాక్టర్ శివరామకృష్ణయ్య, కుమారి సావిత్రి, మాస్టర్ అదినారాయణ, మాస్టర్ కె. వి. ఆర్, మూర్తి, అతిథివటులు :- గుమ్మడి, అంజలిదేవి, జగ్గయ్య కృష్ణకమారి

సాంకేతికవర్గం :- శ్రీమతి రామశక్తి ఆరుద్ర, బి. గోపాలం, సి. లీల, వి. ఎస్. ఆర్, స్వామి, హీరాచార్, తోట, కె. నత్యం, ప్రొడక్షన్ కంట్రోలర్స్: సి. వి. రమణయ్య, దండమూడి వెంకటేశ్వరరావు, సహాయ దర్శకులు: మన్నె రాధాకృష్ణ, డి. ఘను, బాబు;

నిర్మాత నిర్వహణ వి సరోజినీ మదుసూదనరావు దర్శకులు సి. సి. రెడ్డి, బి. ఎ

మీకు విద్యనామో ఇంటి-గౌరవం

గౌరవ విమర్శనారావు

విమర్శనారావు

"మొదటి కుటుంబం" వంటి
ఉత్తమ బిడ్డ
అందించిన
విమర్శనారావు
గౌరవము
మరొక
విశిష్ట కుటుంబ బిడ్డ

SUVARNA

నవయుగ

‘అల్లుడి మేల్లుడు’లో కృష్ణంరాజు, కృష్ణ,

లక్ష్మీ కళాచిత్రవారి తొలి సాం
ఘిక చిత్రం.

రొత్త శ్రీకృష్ణ వెంకట్రాయ్య
బి. ఏ. సబ్బారావు దర్శకత్వంలో విర్మి
స్తున్న తమ తొలిసాంఘికచిత్రంలో ఎన్.
టి. రామలాస్య, జగ్గయ్య, వాణిశ్రీ,
అల్లురామలింగయ్య, రాజ్ బాబు, సత్య

వారాను. కాంతకుమారి మొదలైన
వారిని నటీ వటులుగా ఎన్నుకొన్నారు.
సాబారు హుతుమంతరావు సంగీతం
సమకూర్చుతున్నారు.

అగస్టునెలలో మూడు పాటలను
జెమినిస్టుడియోలో రికార్డ్ చేయుటకు సన్నా
హాలు చేస్తున్నారు. కథ, జి బాల సుబ్రహ్మ
ణ్యబ్బం, పూర్తి విడుదల.

విచిత్ర విలన్ శ్రీ నాగభూషణం

“అవును, మీరంతా అనుకుంటున్నట్లు అలోచిస్తున్నట్లు - నేను సింహాల్లో విలన్‌ని చిత్రం చివరిలో కథానాయకుడి చేతిలో చావుదెబ్బలు తిట్టా విలన్‌ని - ప్రేక్షకుల తిట్లు కావనర్హాలు - అగ్రహారేళాలకూ గురయ్యే గండు విలన్‌ని కాని కాని మరిపగ్గుడు వధు పిక్కర్ వారి ‘ఇంటి గౌరవం లో’ మామూలు విలన్‌ని కాదు విచిత్రమైన విలన్’ అదర్బం వింతవరచే విలన్‌ని విజృంభిస్తాను నేనే విలన్‌ని అంటే - నేను పెంచి పోషించిన చెడును నా చేతుల్లోనే హతంచేసి నాకు నేనే కథానాయకుడనైనా విలన్‌ని అంటారు - ఇంటి గౌరవం చిత్రంలో - కిరాయి రోటీ బాబూలావు పాత్రను అద్భుతంగా పోషించిన వెండితెర విలన్ శ్రీ నాగభూషణం

ఈ కొత్త తరహా విలన్ పాత్ర తన తెంతో నచ్చిందనీ తానెంతో మెచ్చిందనీ - అందుకే ఎంతో ప్రత్యేక శ్రద్ధతో నటించాననీ కూడా అంటాడు శ్రీ నాగభూషణం

విలన్ పాత్రల పోషణలో అయినా అయినే పాటి అయిన నాగభూషణం నటన ఈ చిత్రంలో మరో మైలైట్.

ప్రముఖ దర్శకులు శ్రీ బాపు దర్శకత్వంలో తయారవుతున్న ఈ చిత్రం అగ్రస్థుల్లో విడుదల కానున్నది ఏర్పాట్ల శ్రీ మల్లికార్జునరావు

అల్లుడే మేనల్లుడు

ఏ పుల్లయ్య దర్శకత్వంలో కర నేగెతో తయారవుతున్న పద్మశ్రీవారి ‘అల్లుడే మేనల్లుడు’ చిత్రం వికలాంగుల అంతటా విడుదలయ్యేందుకు సిద్ధమవుతుంది

కృష్ణ నాగభూషణం నట్యనారాయణ కృష్ణారాజు రాజ్ బాబు అల్లు రామలింగయ్య ధూళిపాళ రావికొండల రావు కాకరాల నెల్లూరు కాంతారావు విజయవిఠ్ఠల కాంతకుమారి సూర్య కాంతం రమావ్రథ జ్యోతిలక్ష్మి లక్ష్మి కాంతమ్మ, బేబీ రాణి, బేబీ బ్రహ్మణీ, బేబీ సుధ ఎస్టర్ అదినారాయణ మాస్టర్ సరేష్ కుమార్ మాస్టర్ గరి మేళ విశ్వేశ్వరావు నటిస్తున్న యా చిత్రంలో సాన్నిధ్య అందినట్టి పూసల అనేహన్య నటించి తొలిసారి పరిచయం చేయటం కూడా జరిగింది - ఏర్పాట్ల వి. వెంకటేశ్వర్లు ని ఏ

బంగారు కుటుంబం

అగస్త్యుల్లో విడుదలవుతున్నందుకు సిద్ధమవుతున్న చక్కని నా మక చిత్రం బంగారు కుటుంబం శ్రీయుతలు కేశవేని దిశరమామనాయకు కేశవేని ప్రభాకరనాయకు అది కన్యాయుతో విజ్ఞిస్తున్న ఈ చిత్రంలో అంజలిదేవి రాశి శ్రీ విజయవిఠ్ఠల చాయాదేవి సచ్చు కృష్ణ రామకృష్ణ గుమ్మడి

ప్రభాకరరెడ్డి, అల్లు రామలింగయ్య. వటి
వజులు. దర్శకత్వం కె. యస్. ఆర్.
దాస్. ఆంధ్రలో అవరాజిక. నైజాంలో
కారదావారు విడదల చేస్తారు (ఎస్
రిలేషన్స్ శ్రీ కృష్ణ.

బొమ్మలాట

ఎం. ఐ. ఆర్. మూపేన్వారి అత్యు
త్తమ హాస్య రసమయ సా. పుక చిత్రం
'బొమ్మలాట' పూర్ణా పిక్చర్స్ దిస్ట్రి
బ్యూటర్స్ ద్వారా విశాలాంధ్రలో త్వరలో
విడుదల చేయబడు నన్నాహాలు అరుగు
తున్నాయి. మహాకవి శ్రీశ్రీ పాటలు.
మాటలు వ్రాశారు ఇందర్జాన్ బాబు
సంగీత దర్శకత్వంలో పి. సుశీల.
రమాదేవి, ఎల్. ఆర్. ఈశ్వరి, ఎస్. పి.
బాలసుబ్రహ్మణ్యం, బెంగుళూరు లత.
విల్సన్లు పాడారు. అయలలిత, నర్సయ్య.
మనోరమ, ఇగేష్ అయశంకర్, సుందర
రాజన్, ఓ. పి. కే దేవర్ వదిస్తున్న ఈ
చిత్రానికి దర్శకులు చి శ్రీనివాస్, విరూప
ఎం. వెంకటరత్నం II పి.

నా దేశం

అయా పిక్చర్స్ 'నా దేశం' తిరిగి
సెడ్యూలు ప్రకారం పూబింగ్ ప్రారంభ
మైంది ప్రబోధాత్మకమైన ఈ సాంఘిక
చిత్రంలో ప్రముఖ తారాగణ మంతా
పాల్గొంటున్నారు. దర్శకత్వం కె. రాధా
శ్యామ్. విరూప: పి. మాధవరావు.

మాధవి ఆర్ట్ ప్రొడక్షన్స్

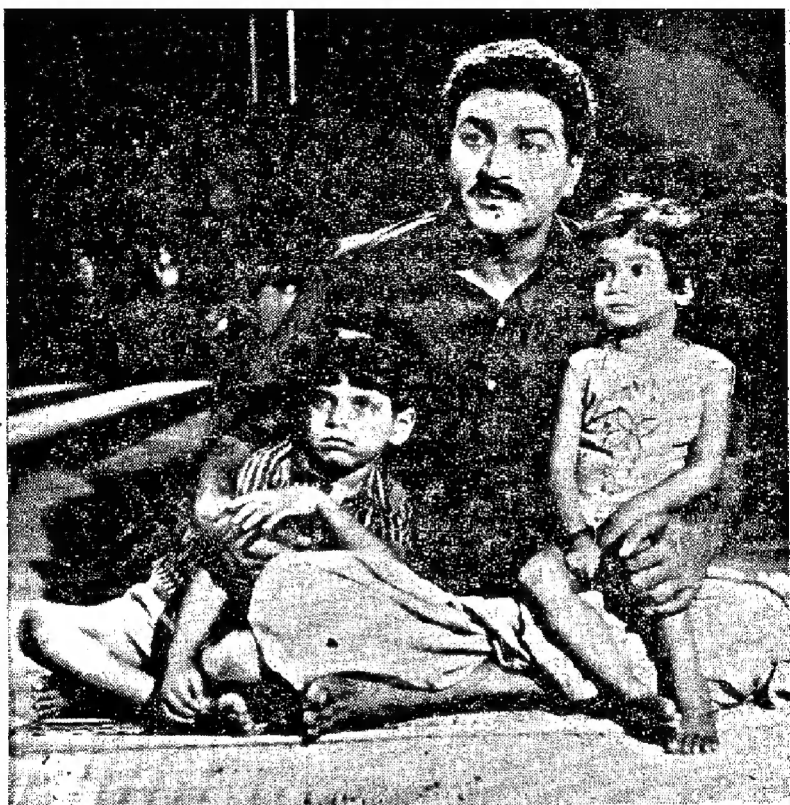
నెం. 1.

మాధవి ఆర్ట్ ప్రొడక్షన్స్ వారి తొలి
చిత్రం యిప్పటికీ దాదాపు ఐదు రోజులు
పైగా పూర్తయింది. శ్రీ సులపాల
సంగీత సాహస్యంలో ర్దు చేపవ రెండు
పాటలను కోటనబాబు, ఎస్. వి. రంగా
రావులపై చక్కవి నర్మివెళాలలో
చిత్రీకరించుట జరిగింది. పి. సాంజీవ
రావు దర్శకత్వం వహిస్తున్న ఈచిత్రంలో
యంకా కాంచన, మాళి, రావి కొంకల
రావు, గోపాలరావు, మాద్యావెంకటేశ్వర
రావు, బేబీ తాలి వదిస్తున్నారు, నహూర
దర్శకత్వ జి. సి. శేఖర్. వి. సత్యనారా
యణ రెడ్డి, విరూప శ్రీ ఎ. యస్. ఆర్.
అంజనేయులు.

అనూరాధ

అనూరాధ ఆర్ట్ పిక్చర్స్ 'అనూరాధ'
చిత్రంలో నటసాహస్యబౌను యస్. వి.
రంగారావు ఒక చక్కవి పాత్రకు జీవం
బోస్తున్నారు. చిత్రానికింకా రంగారావు
పాత్ర పైలెట్ అని రిపేష్ చూపివ
వారంటున్నారు.

యువ విరూప శ్రీ యస్. వి. ప్రభా
కర రెడ్డి నిర్మిస్తున్న ఈ సాంఘిక
చిత్రంలో జి. వరలక్ష్మి, కృష్ణ, విజయ
విరూప, కృష్ణలలాట. రాజశ్రీ, ప్రభాకర

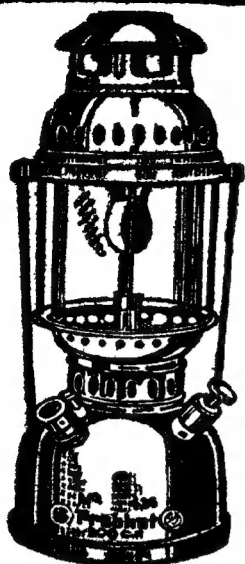

అంగ రు కుటుంబం లో గుమ్మడి-పాపలు

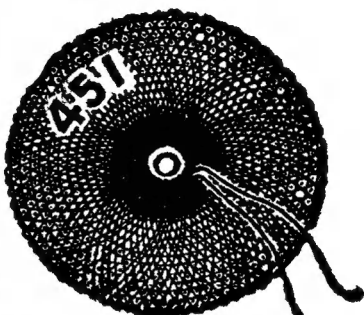
రెడ్డి, విజయలలిత, చంద్రమోహన్,
జ్యోతికమ్మ, రాజబాబు, రమావ్రథ,
జయ రామలింగయ్య కె వి. చలం,
అనందమోహన్ మొదలగు వారు నటి
స్తున్నారు. దర్శకత్వం పి. పి. రెడ్డి విను
దల శ్రీ లక్ష్మి పిలిమ్స్.

సుందరకాండ

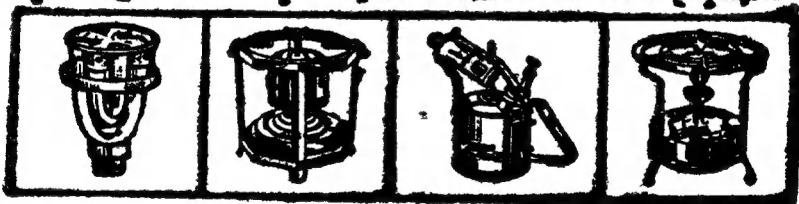
కాంతరావు, వాణీశ్రీలు ముఖ్య పా
తానులుగా, సోల్ ఇండియా టాప్ ప్రొడూ
షర్ గా పేరు గడించిన శ్రీ కంకర్ రెడ్డి
'సుందర కాండ' పౌరాణిక చిత్రాన్ని
విర్మించేందుకు వన్నాహాని చేస్తున్నారు.

విశిష్టతయే
ప్రాధాన్యత గల
వారికి...

అన్నింటి ప్రకారం ఉత్పాదనం కోసం ఇతర
ప్రకారం ఉత్పాదనం కోసం ఇతర ప్రకారం ఉత్పాదనం కోసం
ఇతర ప్రకారం ఉత్పాదనం కోసం ఇతర ప్రకారం ఉత్పాదనం కోసం
ఇతర ప్రకారం ఉత్పాదనం కోసం ఇతర ప్రకారం ఉత్పాదనం కోసం

ప్రభాత
ప్రకాశ్ ఉద్యోగ్ లిమిటెడ్

ప్రకాశ్ ఉద్యోగ్ లిమిటెడ్
హైదరాబాద్

ప్రకాశ్ ఉద్యోగ్ లిమిటెడ్ ప్రకారం ఉత్పాదనం కోసం ఇతర ప్రకారం ఉత్పాదనం కోసం
ఇతర ప్రకారం ఉత్పాదనం కోసం ఇతర ప్రకారం ఉత్పాదనం కోసం

శ్రీ కృతాంజనేయ ప్రాక్షన్స్ ప్రాక్షన్స్ సెం. 10
అంజలి, కాంచనాక్ష, క్యాంబా, మోన్సన్ సునామి.

పార్వతీ విజయం

శ్రీ కృతాంజనేయ ప్రాక్షన్స్ కథను
"పార్వతీ విజయం"గా కన్నడం నుంచి
చూడండి

కె.ఎ.ఎ. కథ చదివి, విడుదల చేస్తున్నాడు. శ్రీ వెంకటరామ్ నిర్మల్లవారు.
గిట్టి వెంకటరామ్ రచన చేస్తున్నాడు

రాజ్ కుమార్ శర్మ, విజయలలిత.
రమాద్రాభ సందర్శిణి రమాదేవి
సంగేదరాజు మొదలైన వారు నటిస్తు
న్నారు. మా నూరు కృష్ణ మూర్తి
దర్శకులు

ఉత్తమ చిత్ర వారి

ఉత్తమ సాంఘిక చిత్రం

శ్రీ కోగంటి కుటుంబరావు ఉత్తమ
చిత్ర బ్యానర్ లో నిర్మిస్తున్న ఉత్తమ
సా.ఘిక చిత్రం వికలాంగధ అందటా
త్వరలో విడుదలయేదుకు సిద్ధమవు
తుంది.

జమున్, సగేశ్వరరావు నాయకి నాయ
కులుగా నటిస్తున్న ఈ చిత్రంలో
జగ్గయ్య, వడ్డనాథం రమణారెడ్డి చంద్ర
మోహన్, రామ్మొవ్వ, సూర్యకాంతం,
అంజలిదేవి గీతాజరి, అతిథ మొద
లైనవారున్నారు. సంగీతం పెండ్యాల.
స్క్రిన్ ప్లే దర్శకత్వం ప్రత్యుగాత్మ
శ్రీ పిలింస్ విడుదల.

శ్రీకృష్ణ విజయం

వడ్డేశ్రీ ఎన్. టి రామారావు మరో
మారు శ్రీకృష్ణావతారంలో ఆంధ్ర ప్రజా
సీతాన్ని మైమరపింప జేయబోతున్న
మహత్తర పౌరాణిక చిత్రం కొముదీ

పిక్చర్స్ వారి "శ్రీకృష్ణ విజయం"లో జయ
లలిత, జమున్, బేసిక కథానాయికలుగా
నటిస్తున్న ఈ చిత్రంలో కాంతారావు
అల్లు రామలింగయ్య, సంద్యారాణి,
ప్రఖ్యాత షేక్ అర్జిస్ట్ సుమిత్ర, సవిక
జయశ్రీ కవకదుర్గ, ప్రసన్నరాణి నటిస్త
న్నారు శ్రీ కమలాకర కామేశ్వరరావు
దర్శకులు సంగీతం పెండ్యాల. వినియో
యం యస్, రెడ్డి.

సంజీవిని ఫిలిమ్స్

రెండవ చిత్రం

'గండర గండడు' జానపద చిత్రం
విర్మించిన సంజీవిని ఫిలింస్ వారు తమ
రెండవ చిత్రానికి సాంఘిక కథ ఎన్ను
కొన్నారు ఇప్పటికి మూడు పాటలు
రికార్డ్ చేయబడ్డాయి. సెప్టెంబర్ నెలలో
మూడింగ్ ప్రారంభమై గండర గండడు
వలెనే అనుకొన్న పెడ్యూల్స్ ప్రకారం
రెండు నెలల్లో చిత్రాన్ని పూర్తి చేయ
టానికి సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి. కాంతా
రావు కథానాయకునిగా నటిస్తున్న ఈ
చిత్రానికి మాటలు కజ్జశ్రీ, పాటలు
పి నారాయణ రెడ్డి దాశరథి, కొనరాజు.
సంగీతం విజయా కృష్ణమూర్తి, అద్దు
కలాకార్, సహదర్శకులు చక్రవర్తి,
దర్శకత్వం కె. యస్ ఆర్. దాస్ నిర్వహి
స్తున్నారు.